

עז

ובעת הקין משנת תת"ב צרו ז' אביו עמאר ומגאהר ופרשוי הגבולים וצבאות הצרפתים על מירינת לונקה ויצאו המהנות אישר שם למלחמות עד אשר סבנו מהנותם כלם לצורך על מירינת בלים ולנו הלילה ההוא על מנת שישיבימן בברק אל לונקה להלחם עליה וכותב אליו אביו מהמחנה מקריות בלים בלילו ההוא יספר העניין באשר הוא. ויזוני במאמרו זה

מוסך

וכל אבא בצרה בעבורך
וחייתי כמו רבים בדורך
ומי יורה לך יושר כהורך
לנגידנו בפה רחב ואיך
הלונו אם לצרינו יעורך
תשורי כי עוד לא אשורך
וקימותך ואם תישן עיריך
להוציאך יהיו רבק ומורך
דרביך ירא יוצרך וצורך
תחלוך והשבל הדרך
ולשארכך וככבר את חבריך
קנותך הון קנה שם טוב בעירך
ואם אין ענהו מענה לך
ועת מתן זכור את מחסורהך
עשיתו כי עשה חיל יקרך
אבותיך ועל תבוז צעירך
דרוש אותם ודבר בס תבורך
אני אורך ועל מרע יסידך

יוסוף כל אשרasha ואסכול
ולולא את כבר שטתי בתבל
כתבי זה כתוב יושר אמריו
בתבתיו והמות מצחק
ה ולא אדע בקום הצר למחר
ואם נגור בני כי לא לעולם
תנה לבך בשבחך אל כתבי
ויום לא ידרשו רבים ומורים
בכל הונך וכל נפשך ועל כל
קנה בינה ושכל כי תבונה
ירא אמך ודבר טוב לדודך
והתאהב לכל נברא וטרם
יוסוף תן לכל אהובך כלבו
ו吞 חלק לכל חסר בהונך
טו עשה חיל ואל חבטה עלי מה
ותתגדל ורומה על גודלה
ולמוסך טעמיים לא וכתריהם
ואם ישב ישיבני אלהים

עז

וכאשר נתברר לצרים על לורקה קרוב המהנות לקראתם לא נחאזרו שם
וירחו כלם מעלה וילכו מהנותינו לירקה וישכנו שם וכותב אליו משם זה.

מוספרת	ואם אינה	מבשרת	שלח יונה
מוחוברת	כנפיה	קטנה אל	באגרת
מקוטרתת	ובלבונה	במי ברכם	מאודמת
באחרת	שנה אותה	ותתנשא	ועת תעופ
במכמותה	ואם תפול	פגש נז	למען אם
ממהורתה	תהי שניית	ולא תחיש	ותתאחר
מרום קרת	חצפץ על	ליד יוסף	ועת תגע

בן תהילים

ג

בצפורה	ישחק בה	על ידיו	ועת תרד
באגרת	וכה יקרה	כנפיה	ויתיר את
מאוררת	עדת קיטם	כבר ברחה	בני דע כי
מסוערת	במיון חלקה	על הרים	ונפוצה
מפוררת	בליל רועה	כמו צאן מז'	ובדרבים
משברת	אשר היה	באובייתה	ולא חותה
בашמורות	אויב ברחו	להשמידם	בלכתנו
בעמברת	לרעשו	והרגו איש	ונחרגו
ומסגרת	בעיר חומה	אשר קו	ובושׁו מד
במחתרת	אשר נמצא	כמו גנב	והובישו
כאדרת	כלמתם	פניהם את	ועטו על
ליותרת	כמו כבר	רבכה במ	והובשת
משכורת	ומצו בוס	בקבעת	ושתו בו
מכברת	בחול אשה	בתוך לבי	והיה חיל
בבצורת	כמו מטר	צרי עליו	ושת האל
שחרזרות	ואויבתי	שתי עניי	אוֹי אָרוּ
מדברת ¹	והיא קינים	בטוב לבב	אֲנֵי אִשְׁר
memorat	והיא בבכי	בתוך ביתך	וְקֻלָּ שְׂשׁוֹן
memorat	לק נפשי	ומשאבי	לְלַ סְלָעִי
memorat	חנוגיה	בצרכה תך	לְךָ הַחִתָּה
memorat	אלחי הד	בק אליך	בְּנֵי שִׁים לְ
ובצערת	במקרא עם	תחלתי	קּוּם וּקְרָא
מיושרת	על יידך	כטוטפות	וִשְׁתִּ אָוֶתֶה
ועופרת	בעט ברזל	עליך	וְתַכְתֵּב

עה

ובתחלת הקין משנת תח"ג עבר נג"א . . . . . וישכון במאלקה וחנןלו אליו שם עד אשר המתו הפתאום ואם' א"א זה ולן מעשה נודע ונגלה.

בבכי וכמעט עלי כום ישער צחקה על בס כמו שם חברו את שמו מוחקה בטה במיומו ובו אש אל באף נשקה לאל עליהן והשKENI וגם לי שקה

במה אביר יעקב נפשי לך צעה זעם ומם אג לעשות שם למלך ויר אבד שיפון אשר גבה לבבו ביום אחוי ורדי שתה כום ישעה ושיר

עת

ובקין של השנה הנזכרת החלק יידי השר אל הזקן ابن עבד אלה אל קארמונה העיר וויתאמץ לkom ולגלג עלי אחר ברית אמונה אשר כרת עמו ז' עבד אלה והפר אותו וצוה לצאת מארציו ונפל הגזוז על רוב מקומתו ומות הזקן הנזכר ואמי² על זה שר זה

¹ [ראה] מעוררת.

נגינה

למען פועלתו אשר נאמנה
לבבי לדרשו בצר לי ענה
ואלק עלי דרך ולא אבינה
באמרי תנה לי אל כף הиона
ואומר הידיך באיד תרפינה
ונמס ועשה כאשר תשעינה
לואת תערך שוע לאל כל ענה
ותעצק בעינים לאל תשעינה
עניתו שמע מילוי ולוי האונה
תפליה אקרם ים קרב ראשונה
ולבב אשר ישחק לקול הרנה
וירב עלי גורי מצודה לנו
ויצא וטרף בין צלעיו חנה
בצראה אשר ראשי ביום הלכינה
ובאותה במורשי אליו קרבנה
בעת קום אשר הפר ברית נתנה
ובזה שבועתו ואלה שנה
וחבאי קרוב מלבי לריב ולשטנה
אשר יעזו אשמע ולא אמינה
בעובו אמונתו ולא בתולנה
ואחר לבבו בעילם זנה
בחלב נסכי עם ודם דשנה
בעם רב ומרכבה לריב נכוונה
ונדרש כמו מותבן במו מדמנה
ביר איש אשר הכה וכו לא שנה
וסופרות כמו תניט ובנות יענה
וקריית משושו נשארה במלונה
ובות המונה אהובי אכלו נא
אשר מכלא נמלט ולדע שנה
ושבנו ביום ארנון ויום מתנה
לפורה יהודתי בגין משענה
לחבל ונפשותם לדם أنها
תחודש בפי כל איש והוא נושא
תשוטט במורח תעבור תימנה
כעופר עלי הרי שניר ואמונה
עשה לי כבעל בזאת השנה
אלחי בבוא צרי לריב ורגינה
וארודה לך לעד בגיל ורננה

אהלל אל אשר אין לו דמות ותמונה
ויען בכל עונה אשר אכינה
ואיכים אשר אלה נשוא אפונה
בעת אשMAILה בו ועת אמונה
וاعוף אליו מדבר ושם אשכונה
ולבר ביום פרח ועbara פנה
בנות חור אשר קורא ונין תראינה
ותקום בכל עבר ועל כל פנה
ותלעג לבוטחים חנית או צנה
בשלש באיד אבטחה ואשענה
ושיר לאשר יעש לי אחרונה
כאלו ארי רעב בסוכו עונה
וחשבים ומראהו באף נשנה
אספר פעולת אל אשר עשה נא
וקרב עצמי מוחלה השכינה
ואמרו מישנים אין לאות תקנה
וקשר והקיף ראש ועל בנה
עשה بلا דעת ומאין בינה
וארבו להרע כاري במעונה
על ש שב אשר יצא שם באמונה
והפיין גדריו וחיליו מנה
להלחמו באנו בחרב יונה
צדינו ולכדינו ברק ומדינה
וקנאת אילותי בצר עשנה
ונפל לפי חרב לעת הוקנה
לנפלו בנות עמו במר חכינה
ומתאבלות יחד ונושאות קינה
והיתה במות מלכה כמו אלמנה
וקרוב אשר מרד ומלך חונה
שפטו במפעליו אשר לו קנה
בפני מאיירים יDIMION ללבנה
ונורן מדינות צוררים מותה
אהורה ימי חי בשיר ונגינה
ואחר בלotta תהיה לה ערנה
וחרד אליו ים חעללה צפונה
אלחי בבוא צרי לריב ורגינה
וארודה לך לעד בגיל ורננה

פ

ולו מענה אל קצת אחיו על שיר כתב לו בו.

יום יבא ויקריב את זקוני
ולא אראה אשר יבוא בעני
וחומות אחיו פרוד נבני
והוא כלה אנשים מלפני
אל שחת במו רתת זקני
וכוסה אַשְׁתָּה עלי ברחו גונו
יהי ממחרתו נור שבני
במו ידוה בחפק עוני
נסעיהם תעוזר את שאוני
וכימנים ושותים לי אדרני
כמו הרבו ביום חנו גגני
והם היו בצריהם צנני
ואגילה וישמעו רנני
ולא אשכח ביום מועד שניינו
במסענו וראשית כל שמוני
וסרו מעלי גלדי עדני
ואף כי יהלומי או פנני
כאלו למדו משה בסיני
ויתראה ששון לבני בפני
ויחכון ששוני על סדרני
כאלו כמך ימי ושני
כאלו את אשר תבחן מזוני
בחזרתו בנטעי נעמי
ואדע כי יקוץון בו מבני
וגם לא יגעו בו רעוני
מנת כסוי בך מאת יי
ואנחים ביום מותה לבני

* ה' ימים אלו כתובם בבן קהילת באוטה ה"א (ס"י קכט). ז פ"י שימח.
ולא אשית לבבי אל אשר סר
וחזקנה שאדר יום הפקודה
ואשכח בזמן כי יאריך לי
ולוי יקרה ממקריהם ואדר
יגוני על חמותה העתורה
ואשאה בليل מות בלילה
וירדה על פרידותם לבבי
ולא למעט גם לא על נקלה
חשבוני באישונם בעינם
וחרבו יום אשר נסעו יגונים
והם היו בלב צרי רמה
ואיך יעל עלי לבני נרדום
ואיך אוכור פרידה מור פלוני
אשר נסע ונסע כל בשמי
וסירה מעלי ראשי עטרת
יריד נפשי והפדו בנפשי
 והעורך תעדות אל ביושר
אשר יבא כתבו יום מבואו
ואתחלה בשמחה לב כשלול
יהללק ומני על לשוני
ויאגידו שבוחך עצמי
וניעם ספרך דרה¹ לבבי
ושלחתי לך בן עט בנחץ
למען לא הכניטו בימים
אני תומך בכוכבי בך למען
ואתחמור את אהביך בחיה

פא

ולו עוד.

בארכיו העלני משכבה
צעפית בינה בין הטוב מסוכה
באור פנים ושער בחשכה
עליה לחי אדרמת כבוכה

צבי נעים נתנו אל ברכה
ורוני צדקה מלשונך
היש יתרון לך כי תך לבבות
ונכת עין שחרחות בלילה

* ה' בתים אלו כתובם בבן קהילת באוטה ה"א (ס"י קכט). ז פ"י שימח.

בָּנְ תְּהִלִּים

ובלבבות ולא תרע מלאכה
ובשלחים ולא במערכה
צרי או שום עלי מכח ארוכה
ועדר מות ואיככה ואיככה
בחיציך וקשתך הדרוכה
וחיהתם ומיתתם בירכה
ולמה נעשה את זאת במוותה
כמו תרע ליראת אל סמוכה
ברורי צח ועין כברכה
כמו שמש לשורתנו ערוכה
כמר על אש ושמן טוב בסיפה
מצאתיהם כמו עוגה הפוכה
בליל עין ואולם בעבורכה
יהודית בנקלה במוותה
נפש לא לבוין נסוכה
ואם איבחה לעולמים משוכבה
ובת שלום המולדת חשוכה
דביריך בנפשי כהלה
ואולם אל תהי להם נשיבה
יעזעם ואבקם בשמייה
בתוך ביתך ואין נפשי נמוותה
בחשיקותם ובהרחותם מלוכה

וואר תעש מלאכתך בקרבים
ותגבר על גברים לא בנסך
ותרפא האנשים מבלי שית
היבני הייש תכלה לנורך
תהי עומר בתוך רעים ותורם
וואר ובחר לצדיקים תמושת
ותעלן ברעתם כאובי
יודוי תשמעו שיריו ונפשו
ולו פשר כפער שיר שלמה
שמע ארון משרה את עבורי
אשר שמע שמו ירח לרתק
הצוו לחשלים את אנשים
מכרזוני ביום רעה בזוסף
ודמו להניאני ולדור
ולוי לבה כמו תרע יקרה
אמור להם הלגזה מורייה
ואם שטנה התלך עד זקונים
אני עשוי במצוותך למען
ועל ידים אהוי נישק בעגרם
ואם באו בצל ביתך אכבד
ומקדם אשרת הגברים
וואהшиб את עבודתי לנגדים

פָּב

ולו שיר כתבו אל זקנֵי זלה"ה.

ואם ישיב זמן שובב אבראה
ומחתאת זמן נבראת נדרה
ואיך אבראה ואיך אסעד סעודת
פרידה נכרתת רעת פרידה
ומודינים עלי לבה שרודה
למען אין לעת שבם פקידה
ואמרוד כה במרעי מרידה
ברוח אל בונף עיט צמורה
לכה עמי לבית דין רב יהודה
כחיל או כיוסף איש צרצה
והוד פניו ואור פניו עקורה
ברת נשים וסדרי העבודה
ובנוקין אשר דתם כבורה
כמי ים אין למי הים מדידה

הימים יחרידו יום חרדה
ואם ישמע בקול בוכה נדרדי
פרידה בעטה לבי ונפשי
ואלי טעמה ואת הפרידה
שמע שלו אשר הרבה מריבות
התפרק את עון בכבי וערגי
ואיך אדרום בהתרחק ידרוי
אני אחשוב מריבתך כעב או
ואם חריצה שמען הנבזה
אשר שופט בצדק עם אדרוי
ויראת אל כמי בשת בפניו
בחנוך אהוב נפשי אנשים
ובזרעim ובטהרות ומועד
וואר כי תערתך כחיל או

בן תהילים

כט

נחבי מעלה אין לה ירידה
לכל נולד בטרם הילדה
ברבלים מעלה חמהורה
כנף שחר בכנפי החסידה

וירשו כי לך יאות לפלם
וכי תראה בעין דעת ולכב
ויש רעים אשר באים להסתור
וילאה על בני אדם לכسوות

טו

פג

ולו עוד.

שמעו השר	אשר כל שר	בר נקרא	ונתenna	ובאגון בא	אדכמה כי	לבך תגמול	לכל נולד	בטרם הילדה
בבא ספרך	וכי אין בו	להטה אדריך	ולתלונה	מהרה כי	אנה יזכור	וחורש תורה	ברבלים מעלה	חמהורה
וכי אין בו	וחורש תורה	מהרה כי	אשר אננה	כמו גנב	ולבי בי	לקחתתו	כנף שחר	בכנפי החסידה
ויחשטי	ולבי בי	כמו גנב	בחזור פנה	ואין צנה	להסתור	יבקש צד	ויאן צנה	ויאן מסטור
ואמרתי	בחותמו	ואין צנה	ויחשטי	אשר היה	אליו שושן	ואם יומר	אליו שושן	ויאן מסטור
ואמרתי	אליו שושן	אשר היה	ויאם יומר	יהי שושן	דבר שושן	קראתיתו	ויאם דינה	ויאם דינה
ויאם דינה	ולא נחלה	דבר נחש	ויאם דינה	ולא נחלה	כשושנה	מצאתיתו	כשושנה	ויאם דינה
ויאם דינה	ששון לבי	אשר צעה	ויאם דינה	כiom חופה	ששון לבי	ועצם בו	ויאם דינה	ויאם דינה

פר

ולו אל אהוב.

ומלבי ומורשו גורך
ועל דרכך ביום פחד נזרך
הBINNI הפירורי יצירך
ובן דודי ואתי ואני רך
נחנק לי ויום שני הסירך
עליך דרכ וגוף לא עצרך
נדורך משארך אל שארך
הטוב לך כי תהי עושק חברך
ז'ושרים ¹ במו אשים תבורך
תשועתי וIOSFY על הורך
קרא את שלומי על מבורך
אליו ² פניו ואל יתונ שברך
אשר לעד בדורים לא ימירך

באל אחד אשר ייחיד יצרך
והיווצר אשר הטיב לנפשך
אני מצור לפירודך ואולם
ואיך אוכל סבול פירוד יידי
חמסי על זמן ובוגד אשר יום
וליל לא מנען מלהלך
עובדתני בלי קרוב אתה
ועשכת בלכתח את חברך
לכחה אחיך ³ ואל יהיה בעורך
ויסך לך באברתו אלהי
ועת תגע לעיר מבצר בחסוך
וספר את חשיקת ² להבitem
וכה תאמיר הנשיות יידורך

ה

ה

ו

¹ שנאמ' עליו ברוך מבני[ם] אשר וגוי (דברים ל"ג כ"ד).

² נ' תשוקתי.

בן תהילים

בקשרורים בקירות לבו קשרך
בכל שנה ואין שלום בעירך
וליל צנור וקול בנוור יעירך
והגאון סיס בפה רחב וארך
ונענים תננה הילל לאוצרך
ובוכר טוב בכל רגע זכרך
ולא תשתחה על זבריו בפורהך
נקודה על שמי בתגן בשירך
אליהם עין ימינך מבשרך
קערתך וקום ורכב חמורתך

טו   珂שורת עלי עמידת רוע
אשר ישלה לך שלום בחול ים
ויום תשמע בקול שרדים ושרות
ושידר תורים עלי מים ווינוים
בתוך גנים ובינות מעינים
ואל משבחה בחסדרך רעך כי
ואם תפְר ברית אחיכם כרחותה
ובני תבוח ביום פסקח ותשיטים
ועין תעלים כאות ינקר
ואם יעש פתחות פתק והכון

כ

פה

ולו עוז.

וגבורי קרובות לא הממוס
אנשים בחשובם או סתומות
ואם יגמול נבלים יעלימים
ובכליות ומצפונים חתומות
בכחשים פועלך יקיים
ובספרד מלכים יעצימים
יהי בו מום ואת אבר בלבד מום

לך אבות גברים לא עמומים
ולא תעש חסדים ואמת עם
ולא כל איש יהי גומל חסדים
ותדע מה בסתריו הלבבות
וירוץ כל בני אדם לך כי
וכל הנקראים בשמק במוורתה
וכל אדם ואם יפו פעלו

ה

פּו

וחילתי מחליל אלגדר¹ והוא השחין בתה"ד והוא במחנה אסתג'ה
המקום והעלימו ממנו חלי עד אשר הקל מעלי וכותבו לו בזה וכותב אליו זל
אללה הבתים.

ולא היה בלביו בן לפנים
ולמה זה אני מועיא יגונים
עליך לבי מכבים נאמנים
עליך אהוב במרחקים מבינים
ואיך נשא ואיך נסכל שאונים
ולא כה כמו כה אבניים
יוסוף נחלה מלא שחינים
אבבעבותה בכל הגוף ופניהם
כבדים מן ימי רעה שמוניהם
מקדור דמעה ועיניהם עינים²
וסר חומו ורומו השאונים
על ערו מפוחרים לבנים

יגויו לב כמו חיים שנונים
והנה לא מצאתני תלהה
אדמה כי יהוסף נאמני
למען כי לבבות כל אשר בא
ושוואה הוא כמוותי יום שמנה
ואין לנו בשירים בנוחשה
ובתשיעי אנשים דברו לי
ונלאה מנשוא עם אש עצמות
וכי הוכח במכאוב זה שמנה
וראשי כל אשר באו לברכו
אבל אמרו כבר נפלו קרחיו
ופרחו גרארי נגעו ויצאו

ה

² נ' ועינם מעינים.

³ וירגואילא"ש בלען.

בנְתַחֲלִים

נֶט

אשר ישמר אשר ישמר אמונים
תנומתי בעת אישים ישים
ומועצות ותחבולות המוניות
אשר מהה להלחם נכונים
ברפאותך ודבר כי רגנים
על מצח זמן יהיו נתנים
כמספר חול ונטפי הענינים
בבאו מלאה מן הששונים
תהי עיטה לבלה وعدנים
תהי מוליד בישראל נבונים
לכליה תערה וכלי חתנים
תהי עוטה בחופה כסדרנים
על עירך ואל מושב זקנים
כפי רופאים ואל חפן לשונים
קרא ובתוכו כתבים נעמנים
בני עיש ותשור על קצינום
חדשים גם ישנים הצפונים
ותתכרך כמו אשר בבניים

ורודאותיו¹ שמרות מן ידי אל
והוסף מחלת פורה את
ונשחני דבר משפט ומנגה
וקצתו בעבודת המלכים
וחייני כתוב כתבה ימינה
ומוחלים כמו צייני כללים
ותודות לאשר הגורי עשה לי
ונפשי המלאה מדאגה
בני חלייך יברש כי חלאים
ופרת החון שה כי פרחים
ונקוו ידבר כי נקדות
וקריתם חברש כי רקמות
ותעל אל שרדה בסוף חלייך ואכליה
שמור נפשך במלחת אל רוחה
ואם מצא במלחת אל רוחה
למען כי בשכלך תעה אל
ותרום על בני דורך בחשוף
ותתאשר בחק אחים כויסף

פָּנוּ

ומתה אחורי קומי מהשין והוא צמה וה הנ' והמלחמה
חזקת ובתוכה אליו מקום המלחמה

מְרֻתֵּיה

לאומות ולטפותו	וקרע חליצותי	אניפים ומטפותו	gal mu'eli rashi
יבשות וחלחות	מיימי זמורות הד'	ונבל ותוֹפֵך ושפֵּך	ושבר כל' זמר
עליזים ולשימות	ספרי בריתות ל'	לבבי וקום ובתוכו	ומחה שעונים מיד
קורא אתה אהות	יושב עלי מתו	יהוסף בבית אבל	וקרא אהה יען
נערות מטפותו	יום הלקחה מבין	ורואג למתחה	ה הוגה בפיורודה
שפותות ומיטפותו	בכבה ובכבה עין	אמחות ואמתות	נדבה ורכא לב
לבבות משולחות	מאו לבבות ב'	לבבו ולא נסה	שורף בבית אבל
בקולות ובצוחות	ברחוב ובכבה	המן ותsha קול	אם את להתנחים
ירבד בפי צחות	צחחות וכמוני	אמריו וקח מפי	שים לבך אל מיד
ריבים ותוכחות	מכיתה קרב מלא	כתב לך כתבתיהם	ה בן והתבון
סגנים אליו פחות	שרים אליו שרים	בקצע אל' ראשיהם	וכתב בקום ראשיהם
אליך ואל טוחות	רבו בחיציהם	ומרקו רמחיהם	רבו צבאים
קדורות מרותחות	דמו בחומם אל	בашות מנחות	היו במלחמות

¹ פ' עניינו מן חשבו הרואות בארכובות (קהלת י'ב ג').

אמונה משוטחת	צורך בידים	פָּרוֹת לַיְלָה וְשָׁעָן מִן	עַל זֹאת דָּגָא וּדְרִישָׁה
קתרת מרוקחות	שִׁיחָם כְּמוֹ תְּמָרוֹת	וְשִׂיחָה לְאַל אֲדִיר	טו וְשָׁאַל בְּלֶב נְבוּן
פתחים ומפתחות	סָגָר בַּיְדָיו יִשְׁ	לְמַעַן לְכָל שָׁעָר	יִפְתָּח פְּתָחִים לִי
תקועות ומונחות	אָחִים בְּלֶב לְעָד	וַיִּפְגֹּג וְתוֹגֹת מָות	יִסּוּר יָגֹן מִתְּהִלָּה
ליימוס משוכחות	לְעוּלָם אָנוֹשׁ וְשָׁאָר	מִיתָּחוֹת קְרוּבִי אִישׁ	יִזְכֹּר אָסִיפָת אָחָת
בגופות וברותות	עַפְרָה וְאַל שְׁלָטָה	יְמִי אִישׁ וְגַופָּתוֹ	הַנָּה טְפָחוֹת כָּל
מכותב עלי לוחות	וְקַטָּן מַכּוֹתָב עַל	סְפָר כְּמוֹ חֹזֶן	כִּי יִשְׁיַׁר לְכָל גָּדוֹל
באבל ובאנחות	יְמִי אִישׁ בְּבֹוא יוֹמוֹ	עַל מָה תַּחַי מוֹסִיף	אִם אֵין לְהֹסִיף עַל
הנחות ולמנחות	וְשַׁבָּה לְאַדְמָתָה	מִבֵּית דָּגָה אֶל	שְׁלָמוּ יְמָתִיה
כמו נענות שחותה	יְמִי רָע בְּעוֹלָמָה	עַד לֹא תַּחַי דָּוָה	טָרַם תַּחַי רֹוָה
מצרות ומשימות	עַל מָר וְעַל מַתּוֹךְ	אוֹרוֹה וְעַל אֲוֹרוֹת	עַד בָּא חַלְפָּתִי
מהלל בתשבחות	עַל טֻוב וְעַל מִקְרָה	רַעֲהָה וְהָא מֶלֶךְ	כָּה וְלֹצֶר אֲשַׁבָּח

פָּח

זומן האל ית' התגברות והנצח במלחמה המכרת אלא שאבי י"א שב ממנה חולה
וחלה זמן אורך וכאשר חולה אם זאת

שִׁירָה

וְגַדְלוּ בְּמִגְאָלִים	רַבּו כְּמוֹ אַרְבָּה	נוֹסִים מִכְפָּלִים	טוּבָה לְאַל עַל
לְנֶפֶשִׁי בְּתִגְמָולִים	עַל כָּל אֲשֶׁר גַּמְלָה	עַלְהָם וְמָה יִהְיָה	בְּמָה אֲקָדָם אַל
וּבְתִים וְאַהֲלִים	אֲשֶׁר לִי הָלָא לְאַל	אָרֶץ וּקְנִינִים	אִם אַתָּה נָלָל כָּל
בְּלֶבֶת וּבְכֶסֶלִים	נְשָׁי לֹו בְּרוֹדָה כָּל	נְשָׁה וְהָא שְׁלָטָם	אוֹעַלְהָ נְפָשִׁי
עָצָרִים וְלֹא כְּלִים	יְכָלָה בְּהָלְלוֹי	יְכָלָה בְּהָלְלוֹי	ה אוֹ אָמָה מְרַבָּה
וּלְשׁוֹן וּמְלֹלָם	שֵׁם פָּה לְקָנָן אָדָם	וְאָדוֹם עַלְיָהוּ מָה וּזָה	אוֹ אָמָה אֲחָסָום אַתְּ פִּי
פְּתָאִים וּלְעַצְלִים	דָּעַת וְאַדְמָה אֶל	אַלְהָם וְחַנְנִים	אוֹ אָךְ הַבִּינִי
בְּפִירְוֹשׁ וּבְכְלִילִים	גָּדָלָו וּלְרַצְחוֹו	לְסָפֶר כַּפִּי וּכְלִי	אָן לְעַשּׂוֹת כִּי אָם
בְּמִסְגָּר וּמַנְעוּלִים	בִּיְנִי וּבִין יִשְׁעָנוּ	בְּיוֹם צָר וְתוֹכָה	אוֹרֶה לְצֹרֶר לְאַסְקָּה
בְּלָחוֹם כְּגָוְלִים	שְׁרִים אֲגָבָרִים	בְּחַוְלָק וְהַרְוָדָת	י' כְּמָה הַנְּיעָוֹת
בְּבּוֹשָׁה מְחֹלְלִים	אַכְּנָן הַשִּׁבּוֹתָם	בְּחִימָה וְתוֹזָק יִד	דָּצָו לְלִכְדָּנִי
יִחְשַׁב בְּתוֹךְ חֹלִים	חַשּׁוֹב כְּמַתִּים לְאָ	בְּהַלְיָ אַהֲה כִּי זָה	גָּם בְּאָמָר אֲתִי
בְּצִירִים וּבְתַבְלִילִים	מְכָל חַלְיַ הַוּפָלָא	לְהַצִּיל וְיַחֲדִיתִי	חַסְתָּן צַוִּית
חַלְאִים וּמְחִילִים	תְּצִיל יְדוֹדְךָ מַדָּ	מִשְׁנָאָנִי וְאַחֲרָתִי	שְׁנָה תְּכַתָּת אֶת
דָּרְכִים מְסֻקְלִים	תְּקִים פָּעֵמִי עַל	שְׁתִיחַן בְּעֹד שָׁנָה	טו וּבָעַת יִקְוִשּׁוּ לִי
בְּסָסִים וּבְחִילִים	עַלְיָ להַלְחָם	עֲרָבִים וְהַקְּפוּ	נְקוּוּ פְּלִשְׁתִּים וְרַ
אֲמוֹרִים וּבְנְדּוֹלִים	לְפָנִי מְדֻנִים וּדְ	חַקּוֹמָה לְאַגְּרָגִים	חַשְׁבּוּ וְאָמְרוּ אֵין
גָּאוֹלִים וּנְצָלִים	לְמַעַן בְּתַבְנִי	לְמַעַן בְּסָד אִישִׁים	תַּעַו בְּחַשְׁבּוֹנִים
חַסְדִּים וּלְגַדְולִים	אַלְהָי בְּסָד אִישִׁים	בְּסָסִים וְהָא יִשְׁ	אַלְהָ בְּרַכְבָּב אָוּ
עֲצָבִים מְחוּבִּים	לְיִ בְּעַשְׁוֹתוֹ לְ	כְּנֹצְחִים בְּיּוֹם חַלְקָ	כִּ בְּאוּ בְּשִׁמְחָתָם
נְגּוֹפִים וּבְנְשָׁלִים	שְׁלָל אַבְל שְׁבָוּ	נְסָעַו חַצִּי לְיל	חַנוּ חַצִּי הַיּוֹם

בָּנִ תְּהָלִים

סא

<p>הַלְמִים מְחוֹלְלִים כִּגְבֹּר בְּמִשְׁעוֹלִים לְחוֹדֹת וּלְמִשְׁלִים בְּטוֹבָה מְסֻבָּלִים כְּנֶחֶר וּכְנֶחֶלִים בְּדִימָי מְכַבְּלִים וְעֲתִים מְשֻׁקְלִים עַצְמֵי מְטוּבָלִים נְטוּפִים וּנוֹלִים בָּעֲרֵש בְּתַעְלָלִים מְתוּבָל אֶוְכְּלִים מְצָפִים וּמוֹחֲלִים מְבָיאִים וּמוֹבָילִים בְּדִמָה מְגַוְלִים וְאַמְרוּ מְבוֹהָלִים מְרַפִּים וּמוֹעִילִים בְּשַׁחַק מְקוּבָלִים יְזֹרְיוּ וּגְצָלִים שְׁחַקִּים וּכְטָלִים קְרוֹאִים מְקוּלִים כְּמַעְלִי וּמְעַלְלִים כְּחַלְלִ לְעַולְלִים וּשְׁפָלִ וּמוֹשְׁפָלִים אַמְרוּ מְעוּקָלִים כְּרַשְׁעָם לְנַפְתָּלִים אַלְלִים וּלְפַסְלִים כְּמַחְיתִים וּכְנַפְלִים בְּעַמְךָ וּעַלְלִים בְּדִבְרָה וּמְפָעָלִים וְנַחַלְלִ כְּנַסְלִים לְמוֹקָשׁ וּמְכָשָׁלִים סְכָלִים וּמְשָׁכָלִים בְּנַחְתִּיב וּבְשַׁבְּלִים לְבָבָות מְגַאוֹלִים בְּסַחְרָה וּמְקַהְלִים אַלְהִים וּבְאַלְמִים עוֹלִים וּכְנִסְלִים לְהַלְלִין בְּנוֹאָלִים לְמִשְׁפָט טֻבוֹן יָעֵל וְאַם רָע בְּמִשְׁקָלִים</p>	<p>שְׁבָעוֹת דָּרְכִים נֶר בְּגָבוֹר בְּמִסְלָלִים וְנִשְׁוֹן בְּלִמְתָמָם הָיוּ בְּפִי אִישִׁים צְוֹרִי בְּתַחְלוֹאִים אַשְׁטָף בְּעַת שָׂוכָם בְּתַנוּר בְּגָהָלִם מְתוֹתָק וּוְתַחְלָאִי כְּבָרוֹ אֲשֶׁר בָּאָל שְׁעוֹת מוֹמָנוֹת חָרְיוֹ אָשׁ וְאַחֲרָיוּ זְיוֹה בְּמִימָה וּבְרוֹקָ וּסְופָה דָבָר מִזְמָיו עַלְיָ אָרֶץ בְּזָקָן וְעַת מִשְׁכָב מְתַהָּבָב אֶלְיָ נָוָה קְרוּבָמָ בָּאָבָי לְבָב עַלְיָ לְעַת מְרָפָא וּבְקָרָב בְּכָל רֹפָא בְּסַחַר וּמְפָלִים יְמִי מְחָלָה כִּי לֹא עַלְתָּה אַרְוֹהָה לְיָ וְהָוָא יִשְׁתְּחַמֵּר בְּלָל בְּעַדוֹ אֲשֶׁר שִׁיחָיו אֲשֶׁר יִשְׁפְּכוּ שִׁיחָם הָיוּ כְּמוֹ אָזָן שְׁלָחָה בְּהָעֵד חֶובְּוִים אֶבֶל אִישִׁים יִמְרָך אֶלְהִים בְּמִטָּר בְּחַסְדוֹ וּרְבָּ טָבוֹן זְקִינִים דָבְרָיו אוֹ בְּן שָׁחָ וּמוֹשָׁחִים וְשְׁחַתִּי וּכָן אַנְיָ לְעַבְדָּ אֲשֶׁר פָּעֵל וְאָוֹרָה וְהָוָא עַשָּׂה וַיְשַׁבֵּה אֲשֶׁר וּבָה וְתַהְפָּחָה כִּיּוֹם קָרָחָ לְזָרִים הַתְּקִצּוֹף עַל בְּמִשְׁפָט צְדָקָה אַיִן חַטָּא תְּהִי מָוֹצָא לְמַהְרָ אֲנִי שִׁמְתָּהָם שְׁמָךְ מְעַבֵּר חַמְתָּה בְּבִוִּית וּבְמִשְׁפָט חַצִּים אֶת פְּנֵי גָלְדָם בְּלִבִּי וּבְלִשְׁוֹנִי אַכְנִין פָּעוֹלָתוֹ לְמַלְךָ אֲשֶׁר אַיִן לוֹ לְעַלְלָה וְלֹא אֲשֹׁוב לְעַד לְכָסָלה כְּדֵי נְסָוגִים וְלֹא אַלְךָ לְמִשְׁפָט טֻבוֹן יָעֵל כְּלָ מעָשָׂה אֶם טָבָם</p>	<p>יִצְאֵו בְּדֶרֶךְ חָרָ עַלְיָ לְאֹור הַיּוֹם הַלְכָה בְּחַרְפָּתָם כָּה שְׁבַתִּי בְּלָב עַלְיָ אַחֲם בְּעַת בְּאָמָם וְכָמוֹ אֲרֵי שְׁמַשְׁוֹן מְעַת לְעַת בְּאִים אַצְרָה בְּרַעְד אָרָ לְכָבָב אֲשֶׁר מְרַעִים אֲשֶׁב וְאֲשָׁעֵן בְּוַשְׁלָבָב קִימָה כִּמְהָ סְבָבִי מַדָּ שְׁתִים לְעַת עַרְבָּ לְהָ שְׁבִים אַלְיָ צְרוּם רָאוּ בְּהָאָרָךְ הָאַיִן תַּעַלְהָ לֹא הָאַיִן בְּכָל אַלְהָ עַבְרוּ עַלְיָ נְפָשָׁ מְ שְׁלָמוֹ וְשְׁלָחָלְיָ יִשְׁ בְּמִבְרָכָה כִּי אֲחָבֵר לְאַל גַּמְלָ שְׁבָחֵ בְּיָ�ן לְ אַלְיָ נְקָלוֹתִי מְהָ מְבָל אֲשֶׁר חָפְעֵל מְהָ זְהָרָבָר עַד הָהָנָה לְךָ אָרָץ חָוְלָל צְזֹוֹתָה אַם תָּאָרִיךְ אַפָּר כִּ אם תָּעִמְדֵנִי אוּ אָמַת תַּהְפֵשָׂ אָתָ אָמַת בְּמִמְּ אַנְכָשָׁל אָמַת תָּעִבָּרִים בְּנִן אָמַת אָשָׁה עַל כִּ מה אָחִי כָּאִישָׁים רָוֵ אָדָרָוּ רִצְנָן הָאָל אָתָן בְּנֵי אַלְים לְאָהִיה חָבָר לְאָעִמּוֹד בְּנַחְתִּיב סִיְיָ יוֹם לְאַל מָוֹן</p>
--	--	--

פט

ובסוף בסלו של שנת חת"ח שר שירה וספר בה שתי הלקויות המשמשי וחידתי ההווים בחודש הנזכר והודיען הלקות הייחדי כלו הארוך בזמנו העתרה להיות בחצי איר מהשנה הנזכרת ותחלה השורה היא ר' התישן קומ והעירה בתובה בספר בן קהלת באות הריש (ס' שבנ').

צ

ונשאני עמו בלבתו לפשוט ולהלhm במקומות קרוב בניסן שנת תח"ה ונכטפה נפשי אל ביתיו ואל קרווי ואmortתי אלה הארבעה בתים והוא י"א עורני בהם ועל בן היה נקל עלי למצוא אותם מהם אלו.

בטרם נסעה יש'	אלתי بعد לכת	ועת הפירידה תר
ומי הוא בן תשע	ויכול נשוא פרוד	לבבו כבריל או
באבן מוחצתת	בשלום אני ויקר	לנווי הידעו כי
כמשנה במרכבות	בלבב ומוחשבת	בפירידה ולא תעל
ואולם רצוני לו	יאבר אליהם את	

צא

ואמר בערכו בדרך גיאן במקומות אורבו לו בו השיר בן אבירה בכל חיליו פרשים ורגלים וברחה אבי י"א ונכנס בנهر גדול ועמוק אשר שם והצילו השם בו ונצל מהם כי האויבים לא מלאם לבם להכנס בנهر אחריו. וקרא שם את השירה

תחנה

בנדבת פה במטר על עשבים
בתוך פיך ולברך נאהבים
אשר עשה לך על הנתיבים
מברוך את משלם טוב לטוביים
כאלהותיו לבניו הקרובים
להרגע עלי סוסים עבויים
לך מפה ומפה מאבקים
גדותיו יארו ידי נדיבים
בפח נפש ובמרירות עצבים
לך תשעה במחשי קרבים
והתיר בר כמו חלב הלבים
והוא ממרק לא על נקבים
והוציאך לקץ ימים חשובים
בילדותך ימי ינק הלבים
בלוי דעת ובקר בערבים

שםואל קדרמה יישב ברובים
ויהיו מהללי צור גאלך
ועת חלק עלי נתיב וכוראת
וברך אל גמלך טוב ושיח
זכור אותן אשר עשה לך פה
בימים רדפו מלכים אחריך
ויצאו מעקללות נתנות
ברחת ונפלת בנهر
ובושו מאשר קוו ושיבו
זהה תזבור הלא תוכור בחלו
והקפיאך בבטן בגבינה
והיניך לשבעה לא עלי פה
והכין את יצירתך בתוכו
זהה תוכור הלא תוכור פועלו
והימים בעניך כלילות

בנ' תהילים

סג

ולא תדע אמתה מון הכוונים
והפקודך ביד אבות מתיבים
להשבעך ולוי הוי רעים
ולשםךם ביוםם מן שרבים
ואתךך וענפיך רטובים
והיות מנהך בחגבים
לך מודע ושכל טוב כשבים
אשר חמה בראש חכמת נוקבים
והשבלך בחכמת הערבים
בשם פחמי תבונה לא נוקבים
בעבר ים וארכות מערבים
לך כס על בני עש החשובים
בעין יער וכאנן והבים
ומכלולים בתוך ביתך שחוונים
וכבר רעננה נרביבות
nidrim משאול נשפ' משכבים
וחחבות בעחותי קרבנים
במושעות קרבות כלבים
במו דורך ענבים ביקבים
לך בצד בפדיונים קרבנים
אשר ממעניini ששון שאובים
אשר מוה ומוה לו שבבים
כמו דוגג וכל פנים צחובים
במו מטר באoir נערבים
חרבות פערו פיות רחבים
ואין גואל לך מן הקרים
ומושטם בתוך ספר בתחום
בבוד הורך עלי חסד וטובים
בעחות צר והוא כבד בחובים
ובמדבר מצאים כענבים
וכל יושב וכל עובר ישבים
וימלאו בחקומות כתבים
אלוי צווען ואל ארין להבים
בזהן יקר ומרבדים חטוביים
דבריך חרדים ועצבים
כמרגיים ופנה אל רחבים
הגיאי פיו לפניו ערבים
על דודים וחובים על אהובים
צדקה בעבורו הקרים

ולא תכיר קרובים מרוחקים
ולא תוכל לעשות טובה לנפשך
ונתנו לך לבבותם חנינה
ולשמרך בבוא קורת בליך
והשビルך אליו ימים לדבר
והנהגך והוליך ברגל
הוה תוכור הלא תוכור בשומו
והחכימך במקראו ודרתו
והודיעך תבונת הזינים
לפתח בצחות בין נקובים
עשה את שמק גדור ועצום
הוה תוכור הלא תוכור בנוטנו
ועישר רב כיד האל ובסקפ
ובגד בז' וארגמן ורכמה
ונתנו לך רחוב כמו ים
וחורך לענות עת קום מלכים
ועחותוי שלומים דת שלמים
להבעיר אוור קרבות או לבבות
ולדרך בחמת רוח משנאים
הוה תוכור הלא תוכור בקכו
ורוחה חרבק מדם במים
ויום צרה ופחד חם בתנור
וכל נש' שחחרחות וכל לב
וחיצים וחניתות השלחות
ועל ראשיהם ורכבי סוס ושרים
גאלך מירוי צירה קרוביה
וחדרלו מעשו לספר וספר
אליהם תנ' לעברך פה להגיד
עליל חסד בטובתך גמלתו
ועל טובים בצמאן כמים
אהווה את פעליך לכל קם
וימלאו בספרתם לשונות
וילכו על דרכיהם עם אנשים
אליהם העווה עבר סעדתו
ושם גROL בשם זכרים אשר אל
ונמה אחריו לבו ועינו
מוחה פשעו שמע שיחו ויהיו
חטוב לך כי תהי פוקר מרדדים
ואם ענו פשעים בו יילצוץ

כ

כח

ל

לה

ט

מה

נ

עליהם דרכו עתק מריכים
אבל דמום אליו מים גנובים
מלולאים בכל טובה החזובים
כמו תדע ואת בוחן לבבים
ואל חמיר רפואה באבאים
ביום אדר ישחקו עלי כלבים
חפשי לא כמו חפש יריבים
וחמותיק לי בתוך קברי רגבים

נה אלהים יש בשירותי דברים
ולא דולם כמו מים עמוקים
ואל בורות משוברים והמה
ופתרונים לך גלי ולב
אליהם מעשיך אל תחבל
ס ואל תביש יידי כי ואל נא
וסוך עלי באברך וצלך
וחמותיק לי ערי מות שונות

צב

ולו יקונן אחד מקרוביו מבני לוי.

וחיים כאשר צרי חפצים
אני טלה וככל רואין שחזים
כאלו מלאהUrשו בקוצים
אשר אקוון ולא שמע על צים
שחוטים ממאדריהם בחזים
בבית קלון עלי ערש לחצים
ולך סוסים מיוונים אמורים
ואם ארכב בפרשים מאצים
בסותים מעלי כתף חלוצים
פניהם מדמי אישין רוחצים
ומיימים בבית אבי פרצים
בלבם לא בגופותם מוחצים
בעפעפי לקינות פי מודיצים
סעפי נעדרת אהאב נפוצים
והוסיף כאשר ישר אמיצים
נתוק מותות ושלוח רצוצים
יסורי דת אלהו הנחותים
ולקום כאבותיו בפרצים
הגיתמו במר נפשי נחוצים
ולבי כי בפליד¹ אש בעיצים
gebun דבר בעל לבח מוחצים
וכי אבלך יבכה כל נאותים
לכביו יבכין תמים ולצים
לצורך אין ברב אבל חפצים
על רעים ומשפטים קוצניים
ובל מסטר בתוך ספר קבוצים

ה בראשים משני רוגו חרוצים
ויראת כל אשר יראה跋לו
ונום נפוג ולב רגו ונמוג
ושובע מאשר אבום ושםע
ה שמע לבי מדרנים מלשוני
התובל לעוטות בושה ולשבב
הארץ לפניו רחבה
השיבני התרחב לי אדמה
 והנושאים בכתף יהלון את
 והרוחצים בדם אשה יודיהם
 הכל שנה במשפחתי מותה
 ותמיד אחותי והמה
 לך דורי ובן דורי דמעי
 ואכחול ואכעת跋לו
 טו بعد צדיק אשר אחות דרכיו
 והויה כל עבדתו בחיו
 ולנתוץ את נתיב רשותה ולבנותה
 ולזרוע במו זרוע צדקה
 בבנו קומה וקח מפי דברים
 והם חמימים למן עלי לב כל
 ודע כי יש עלי לב כי כתבתים
 וכי אבלך יבכה אהובי אל
 מי שמח בני ארץ ובכה
 קרא ספרי והתנחם למן
 כה ולא יסור להריב עם אליהם
 ואולם ש לבן מוחשב מוחשב

בנֵ תְהִלִּים

סח

ועתק צור לכל חציר וקצינם
ויש שבר לנוחה על מליציהם
משרת אל ושרים געריצים
בכם הוכן לך אין בו שמאצים
ולבן אין במושבך פריצים
שבה עם כל מאשר החמאצים

וימים יבא לכל ארץ וופול
ויש שבר למתחאפק באכלו
ולהוילך ישיחון בא בשלום
ולא חיתה בר שטעה וככה
והייתה בכל פְּרִיז ממאם
והייתה לכל חמוץ מאשר

צג

ובצאתו להלחם על השונה (צ"ל השונא) אמרו רוד עבד על מקום היה בו חול
לרוב בשנת תחתיו וכבר עבר עליו ביום בחרותו בורה מפני המלחמה הכרבה
מרקראטאב"ה ואמר זה.

בר חרד ובורה במקלי
רבבות כאביהם ישמעו לי
ויקשיבו כל חזון לשבל
לרצoon נמישו היום בחבל

ההדר מעבר החול בעבר
והיום עברךך ואחרוי
ויהילו לאמרי פי כמטר
ויען ברכם אליו לדגלי

צד

ואמר בשובו גובר ומנצח מהמלחמה החיה והייתה בחרף של שנת חת"ג.

וככה היה גאות וממשלת
ונקלה והיא גאות מללה
פעולות לבור לבות לעצלת
ולא בז' לחורייה מגלאת
החלל והאב לא מחללת
בלחם קחנה זר מצללת
תאלין ימותיה מקלט
חסלף ושוחר לא מקבלת
כנפת ונבראה כמו סולת
איומה ונוראה כנרגלת
ופרץ במשפחות מסובללה
מררי ומרים לו מחוללה
וחומה ולא צעד עלי דלת
אלחו ולא נחה מבוהלה
ומאס בנלו או פתלה
וחומדיו בעל ברחה מחללה
ישוה יירה בעקלקלת
ויריח לknemon ולשלחלת
יסדרתיו בקו יושר ומשקולה
כדויד ותחשב בקהלת

כמו זאת תהי יהודת ממושלת
וינון במללו והוא לא ריש
חכמה בצד לבות ומילמד
נדיבת נבלה לא מדברת
בחורת בני צדוק ברית רעים
ושועה ואולם לא ביופיה או
ותבוש לחשיב לא ולן אם
כברורה פנימה דבר צדק
חלוקת כמו שמן ונמתקת
מאירה ונשכה כמו שהר
וברה במשפחתי באין יוצאות
ומי נחצב מצור קחת או בור
וצער כמותם על מרומי צור
ודרובה עלי יראה והנהל חק
וגודל עלי תורה ועל משורה
חחי לו ולשarrow עדת צרי
ומי יעלם שהר בידו או
ומי יענה כי אין לשמש אור
יהוסף בני אל תחרות בניין
וקומה עלי בני ואחشب

ל

ה

י

טו

כ

ועושים כמו עדה מוחבלת
ורת אם מהוכמה ומשכלה
תקונן כמו אשה משכלה
תבונה לנפשם חזק ומכלת
אליאב ובן יצחר וכן פלאת
וגומל במכירה ונובלת
כפולה עלי טובה מופלת
מרוםם במלוכה וביכולת
לפני עדה זורה ונובלת
מפיקחה והרגת ושולחת
אשר נעשה בה לא מכבלת
ושמלת ברם עמה מגוללת
מנוץ והארץ מוחבלת
והיום שמה רשה וכושלת
לפנים ולא היה מפללת
מלכם מבלה ואוכלת
ולשון ונsha ראש וגלאת
משנאי אשר הוא למפללת
בטובו וחסדו לי מוחבלת
יוורש בכל עדה ומוקלהת
ערבה ותפרח בחבלת
ידאג בשמחתו באילת

למען בקום אישים בני גונם
ובזווים למוסר אב ננון דבר
אדמה במר תעריך והארץ
ועת שום בני מחול ולא כבני
כמעשה בני מחול צין
אדמה או תפרח ויעל צין
אלחי לך אטיב דבר שירה
ואשה וארים קול ואומר את
למען הרקות והפלת
אשר דברה אני ואפסי עוד
ובנה בכואנו הארץ כי
ונלאות ראות שלול ואיש חל
וחומו מפורצת וארמוני רם
והיתה שמה ראש ומושלת
שרופה והוא לא דמותה בזאת
בלועה אcolaה אחריו היהת
ושבחתי נמי גרון ורחב פה
והנה עלי שייא והכנע
על טוב ועל חסד אשר יד אל
ושירעו עלי ישעו אשר לעד
ישועות נאות מדבר גם תגל
ותרונן לשון אלם ופסח

צה

ולו אל נבדך מהיו במצרים.

תנו נא את לבבי בין כליכם
בתקדרה בלבת יעליכם
ולא תרייך עליהם ועליכם
גידכם או כמו פי שואליםכם
שמעו לי והוא ישמע אליכם
ואלון בעריפוי צאליכם
עperf רגלו מלאים שעליכם
ויטה מן שבילי גואליםכם
במתן נعلו או נעליכם
חווליכם וקרית סבליכם
אליזון תחלת חוליכם
וירדן ואמנה נחליכם
אבותיכם ומורייש הוליכם
תבונה אחריו מות שחליכם

היום מחר תמיון אהלייכם
וצזו עב אחותכם בנדיות
להתפרק ולא תבכה לנודם
אבל עת נוחכם תרבה בכיתה
אני אדרא גל נוד עופר ימאו
ואתהלך לרחוק אחריכם
ויתקנא לבבי בעבור מון
וכי ילק בזרק זו הלכתם
על מה תחפו לנום חנו ל
וארויין בו אליו נוף עיר מגורי
ואלן עם רבינו סהלאן אצילה
ואשיהה לשכני הר לבנן
תנו נבדך לירוש מהללי
כperf דעה ומועצה וshall

בן תהלים

טו

וציריכם ומרפא לחיליכם
דאგתם מן יבשות מקליכם
רויתכם ובשלשו דרכם
להתייפות והוא מבחר חיליכם
והוא אשכם לבבות גחליכם
קצר צרים קחו את מגלייכם
אני נכסף בחיי לו ולכם
ויראה על פניכם מועליכם
لبשווינו בנים נוחליךם
ולא רוח מלאות שבליךם
עשה חסר במעשי נואיכם^{*}
וראש עולח שברתם בעליךם
ובנהשת וברול מגעיכם
במרחקים ובנות מקחליכם
בתהיכם צערוי עלליכם
ומוכנה לשם פעליכם

צורי המחליא מרפי ידיכם
ומוקל לה בידכם הוא ואיכה
ולמה תשברו מים ולבו
ואיכבה חלי רתם תבקשו
ו איך יוכל מכבה אור פארים
وابטח כי עלי ידו יבושל
שמעוני עדת זכרים קרוביו^c
למען כי כמושל צור ידיכם
וסות דרך אשר מאב נחלתם
ומבר ימצעון באם אליכם
ונלאו החסידים הנבונים
ויר רשות במכחשת כי דבריהם
על זדור נלחמת בבריחים
לכם מפעלי יושר ידועים
בזקיניכם בעניריכם כמורות
ומשכרת ביד האל שלמה

טו

ב

כה

ל

צז

וכתב בכתב ידו שירים ערביים נבחרים ושלחים לי ממחנהו היוצא לפשטוט
בניסן משנת תח"ז וגזר עלי אצוני לקראמ למן אריגל בהם לשוב לדבר ולרין
בלשון הערבי וכותב לי עם זה.

לק מטופ לשון קדר ועיפה
בירינו וחררב שלפה
בעצא את צבים וחולפה
סביבי פורה פיה אסיפה
לנפשי מצוא צרי נגיפה
קהלת לעגי לשון ושפפה
פרי מתחוק ועלחו תרופה
נצחיו וענפיו אל שרפה

יוזוף לק ספר בחרטוי
כתบทיו וחנית חרג מלוטש
וחמות יצו צבא להחלף
ולא אחדל להשビル ואם על
למן מצאך חכמה מופת
קחה אותו ושיח בו וצא מנ
ודע כי כל נבן דבר כמו עין
והפתני בעין יעד אשר סוף

ה

צז

וכאשר נראה לו אותות הנצוה במלחמה הזאת כתוב אליו השירה הזאת וצוני
לכתבה בכתב ידי ואשלחה אל ישיבת ירושלים עיר הקדש וקרה

זמרה

ואל חיבור ימי נוער בטובה
זהה יפה לך חטאת וחובה
وفي עין בנפשי המשובча
ועל מצחי חטאתי בתובה

זמור לבי בטוב זוקן ושיבה
למן וזה ירפה לך יראה חטא
היש לי פה להסביר יום שפוטים
ואם מצח אני מרים כובים

* 1

בן תהילים

יבואני ولو אחיה רבבה
תנידני בטרם עת שכiba
בערכי מלחמות חיל וצבא
בכל שנה המיתתי קרויה
רחוקה עד מאר אהה אני בא
המירו חטאך רוחך עצובה
ואל כמה ייחדרך מטיבה
אליהיך נדיבתך מדיבה
חטאך לגביו עש קרבנה
ולי נש במחובילים מרובה
על נפשי ורמנן ציבא
עשה הוא כמו עשה באיבנה
לכפר את אשר חטא נרבה
באגרת חלקה הכתיבה
במלחמות צערו אותן ותיבה
אליהיך ושלח אל מתיבה
ישכן טוב בציון האהובה
אשר יצאו מהרה אל מריבה
בסופם אולמו¹ כי אין תשובה
כחול עם מחנה כים רחבה
מצאנוה לאוכלי עד² עזובה
לנפשותם צריחם כתיבה
יקומם אל ללצים מוחשכה
בהנקשו בסוף שמע ואבה
ואדםתו במשותים סכובה
אשר הייתה בראש גוים חשובה
ושביה אחריו שלל ושבה
ואוה לאכול פתו חרבה
מעט תחילה יבחר לו ישיבה
ישלים פ' שנים בגנבה
לעורך אשר נש משובה
ועם חי אסיפה נרבה
בקולך להבת צרים חעובה
בזום גוים מודשנת ועבה
לחיים ואורו וקבה
ומלא את פני ארצי תנובה

ואם אשמה ברוב ימים יומי
ולא אדע ביום אם פקדת
ומי ידע ברוצי אל קרבות
ואם אלך ללא צידה בדרך
ואמרנו לי מיריעי ועמי
וכמה לך לעומת חטא צדקות
וכמה מחלאות מעלי עט
ואלו שוקלו יחר תהי נפ
עניתים איך תנחמוני הבלתי
בלבי אש למען האמנתו
ועשה לי אלהים טוב כאוהב
אבל אבטת במיטיב לי נדבה
יחסוף לך עטך ושיר
 והרחביב כאשר הרחיב אליו
וחקה כל אשר עשה לנפש
ובשר כל נשוא ען ואוהב
וחווה כי בקומו לריב עם
בראשיתם גבואה דברו אך
בלכנתנו לשודותם בחיל
בצורים שבגו נפשם וארצם
ושטפנו بما נח והיו
ולא קם כל אשר חשבו ובן לא
ונזר מאן שמווע בתחלת
בשרו אהלו מלא מפיצים
אווי היהת לממלכה שללה
וחיתה לו יהודתו לשלל
והקיא מעדרנים שא אכלם
וכל עומד עלי רגל נגעה
ואם תהה עלי גנב זרעך
אליה נכספה נפשי ביום צר
וראית במומ רגלי וידי
וקמת לחצוב צרי בקהל כי
וחתקתו אליו טבח ברחל
ושמת את מנתי מבשרו
לאל מלא פני ארצו שמה

¹ מלשון או מי ישום אלם (שםות ד' י"א).

² מלשון לבקר (צ' לבקר) יאל עד (בראשית מ"ט ב"ז).

בן תהילים

סט

כמו גשר נערומים לי וצבא
והויה אל ישועתו רעהה
שפחטים בשיר דוד ערבה
ומצור מענה מופנו נקובה
כוויות דמות היכל חטובה
ותפרח בחבצלת ערבה
שחקים בעזר גשם רטובה
ותשמייח לכל נפש דאבה
ותוך חופה כלולה באחבה
אלין ציון עלי דרך נתינה

והשביע בטוב עדרי וחבי
והשביע ייחדרתי בישעו
אני מפליליא דבר זמרה תהיל
גוזרה מפנינים הרכרים
שרדר מילין וענינים לבושה
בחנשאה ישושים עם ותגל
ותחיה עת נול ציה וחום מד
ותעיר הולכי רגלי בליל
ועוד תישר בקרב מועד אל
ועוד חושם בפי עולמים גואלים

צחח

ואם [ר] מתפאר וбо ספור היין במתיב טפוריו.

ולזנים באורךותם תמיימים
במראהיהם ולצעירים לימיים
עלן בלוי ימיכם בנעימים
ואיד נכנן לצלען כל יקומים
וחפרוד והחותם התואמים
בארגמן ומכלולים רקובים
ביר שעועם כמותנו ערמים
בני חור שוחקים יחד והומים
וחוציאו צפוניהם תלמים
קבד לב ותקפינו זמינים
בכונרו ומנינו החלמים
מושקדת מעולפת לשמיים
לבן שורק ונכר הקרים
בחתר העשוקה בין יבמים
ולא חיתה מלאה בעצאים
שנתים בלב כדים אטומים
אבל עינו מאדם בעלימים
מרוחקת לא בראשי הבשימים
דמות פתי וכוסית הערומים
ויש ברק ואין עמו גשימים
ויצאו מלובש חשבם ערומים
עלן אוור יום להבט אל מרוומים
שפחו לא בחזוק יד ואימאים
יראים עצבי ובן ראמאים
ודעתם הגלחה האלת שלומיים
ופתוי לו מלוכה על חכמים

התדע את פעלי לחכמים
ובחרום מתי יראה וטובי
הכינויי מקום משתה ושחתה
עלן נשיש בטרם בוא פרידה
וחחברה והמלחה אחיות
אווי באו אליו מצע משובץ
ואל כלים ואל מני בגדים
עלן מטע אהלים על ענפיו
יומ רדו בין עכבים ושבריו
וישבנו במושב טוב ואין בו
ושלחתי לבן יובל ומהר
וחמכתה באם אקדח פתוחה
וקראתי בני ביתו וקמו
אלן שוק מאור עולם בבדו
וחירקו מעוברת מלאה
וחתרו אסיר בצד ועצרו
והנה שב זמן שפהبشرו
מקוטר לא באקט הלבונה
כمرאה אש ומשתפרק במים
וכברך ותוכו יש גשימים

שפכוcho עלי גופם בליל
ולא יכולו בעת נסף מאורה
וחפשו בו אבל הTEM בחלק
ודבר בם והוא דוכם וחרקיד
ולרצונם בفتح עסר חובנים
וראו דל ולו שלטן עלי שר

מה

נ

ה

ו

טו

כ

כח

וחחכאו בוכחות השחמיים
אסיך הכהן כמו פנים אדרמיים
ברקומות מודוקקים ושותמים
עליה הוא לראש שרים ורומים
במקבתה בידי יעל הלוויים
אשר יקום וראשם לא מרומים
ואין להם בצוארם גרמיים
ונגערו נגעוור מן חלמיים
יעידון בס מיזועים וקומיים
עירום קרות ואין מצלמים ומדמים
מתי השם מטבי הטעמים
לפניהם והערו דמים בדמים
שאר בשור וקרבת החלומיים
בני יקרא בהקבץ עממים
חוקר תמצא אنسוש מלא במומאים
לבדו עו ותעצומות עצומיים
ומשא ראש עלי ראשים כסומיים
וממושלת עלי גנוו ברומיים
ומישבלים כאלו הם אשימים
בעת עבריו ואישונים עצומיים
חכמים לעשות חיל אלומים
והיו עניינהם געלמים
ואין להם בתבל אח זורומיים
בכל יוכלו פעלי לא זורומיים
יכפר אל אנשים ועלומים

במראהו וטוב טעמו וריחו
ואדרמו מפנינים על ידי מך
כאלו אשר לבש ונוגה
שלחוו עלי פיהם במורד
והשכבים לעת ערב כאלו
הקיימות לעת בקר ואין שם
כאלו אין לשוקיהם בחונת
ואמרו לי אמרו מי את ומה לך
עניתם או תננו אונן למילין
וישמעו בכל חוות ועל גב
אני נבד קחת ושאר מררי
ומאכבי ומבחן צוף שמואל
ובין אבי ובין משה נביא אל
אני אקרה שמו אבי והוא לי
ומי יוציא ביחסי מום לשמצאה
ולי עשר וכבוד רב ולאל
ופתחון פה עלי פיות ערבות
וממלכה עלי גנוו זהבים
במושבי הרים מהרישים
ויקומו בפייפות חסומות
ויתרתו לנגיד נאלמים
ואהשף הדברים הנגידים
ואטיף הח:rightים היקרים
ועל כל זאת וטוב מזאת ומזאת
ואם אפשר באונם או בענלם

צט

וכتب אליו ר' יוסף בן חסדאי אלה הבתים.

להתעטף רדריך אופל כשלמה
בעי מדבר מעון פחד ואימה
ומהמיה נבלים אל מהומה
ונצטיר בפח התרנומה
אשר ימנע והוא מקין בחימה
עשיס פיהו בכומי אהלמה
מריקות מך עלי רקה אדרמה
והשפחה מנשחת לחמה
ווערש בכל שם אטומה
הקיימות והנה אין מאומה

* הצלבי חן גבורה עוז ועוצמה
ולדרעות בכבי נשף ולתਊות
ולצאת מהדרים אל חרדה
עדיו נלכד בחבל החולמות
ואריתו והוא נרדם ברצון
והשKENI ביר שינה ערבה
ושכבותי ובין שדי קוצות
ותימין מחבקת לבנה
וחמתה מוקטרת לבונה
ונעמתה בחזוני ערי כי

* זאת היא השורה היתומה... בספר....

בן תהילים

עא

וכור עבר ייחיה הנשמה
אשר מלא פני כל האדמה
והוקם על בתקע עמי לחומה
מכנן כבוד עלי ראש עש וכימה
אשר נקרא בהוכל אל פנימה
ואם עמד לאגrole בעצמה
וחותמו ודרכו השלמה
תבקש דת אלהים התמיימה
ומעללו כמו פלג עצמא
וחמשרה עלי שכמו חתומה
וחבינה ערי יודע מקומה
בעת צרה לצלמות מרדומה
וכל שרים תכסמו בלילה
וכל יועץ ברחל נאלמה
ובזכרנו משכח שממה
ומנער עלי רוחו רשותה
לק דעה לך בינה וערמה
ורחב לב בין מורתה למה
והוא נבזה חREL תואר וקומה
אחי רמה ומלא תוך ומרמה
ולא ישוה והוא רגלי מאומה
וירקתם לחסר או נקמה
משמעותם בכל משי ורकמה
עליל כל אהבה גדרה ועצמה
וצפנת פענה כל סתומה
עליל מעין פליליה וחכמה
ועלם רך מכאר תעלומה
והוא מהם לכל שדי תרומה
בנפשו הטהורת החכמה
למלתיathy אוני מויימה
תשורת אהבה זכה קדמתה
מטרופת בעדריה בעלמה
אני לה אב והננה יחומה
שני אחיהם פליטת הנשמה
ואדרמתם בעיניהם באדרמה
או נדו אליו קציו אדרמה
וראשי הישבה הנעימה
בנפש מתשוקתם עוגמה
אליה עד לנופלת תקומה

אבל רוח ישובב הנפשות
בשם נגיד ויחיד רב שמואל
אשר גודל בישראל כגדל
ובו חדש לשבטי המקורש
ואמנם כי שמואל הוא שמואל
ומי ירע הנעלה עוד באבות
ואם אינו הלא הנה בצדקו
שפתיו ישמרו דעת ומפיו
ומהלו בירח בהלו
ההמלה עלי בתפו צורורה
ותר חכמה עדי עמד בסורה
אחי עצה כמו שחר מאייה
וכל מלך לאור פניו יהלך
וכל שרים לפניו בשורות
כהן נפשי אשר נפשי שכונה
ואהבתו בתוך לבי בתובה
לק חכמה לך רוח יתרה
ורחוב יד כמו יורה ומלויש
לק העט אשר נחמד ונכבד
פרי קנה וקונה הור ומשרה
נשוא פנים ואיש חיל ברכבו
שני חיזיו שני חיצים שנונים
וספרים יפור על ספרים
ואהבתו לבן פורת יהוסף
לגור אריה וליד שעשוים
וציין פרה במטה הקתית
צעיר ימים משעשע במשנה
כאלו כל בני הדור תבאות
פריתתו בנפשי הקשורה
שמעני נגיד עמי והטה
קחה שירה מואישרה ישירה
מעולפת בכליה בכלה
ארוסה את והוא לעד בתולה
ופקדוני בידיך גאוני
אשר המה בנחלתם כורים
ולולא צלך נטה עליהם
ושא שלום כמתהלך וגדרן
אצילי הקרובים הרחוקים
בחירות וחויהם ימהר

טו

כ

כה

ל

לה

מ

מו

ק

והשיבו אבי י"א בוח,

וגלגולך כמו חלב לבנה
ואיך תשגה באhabתך עדינה
ימי נער ואחר בן ענה נא
אהבתה ואחוב הישנה
אל שחת עלי ראשינו נתונה
אהבוני לאבן או לבנה
משחקותי ונום ליחי בכינה
ועל נשפי כל תנות שעינה
יגון שבה אשר פשתה עדנה
ימי רע שהרוני אחרונה
ולא יגער שאר כסות ועונה
ולבי בר לברה לבנה
והו האהבים לי למנה
כמו אפל וכפה רעננה
בין דורים וגופה רעננה
וכי לבי כמו ידי אמונה
אשר פעל שבם הרע לדינה
ולא תשלה יצורה בשינה
ולא תראה בדמיונות תמונה
אשר היה כלל הוה וננה
ומסתחר בצלמות נcona
בsofar שכנה עליו עננה
אשר לא נגורה סוסים בשנה
ונפש מאהבים לא ישנה
לענים בהקין תחינה
בני דורי ועמי בחבינה
נשיא עמי דברי האוניה
אשר ירע ידרו נאמנה
אשר אדע לך אחר בחינה
ויאכלחו בקרב מקודשו נא
ושבר את חללו עת נגינה
ואן תמצא אשר ירש וקנה
כל נוצר ולמוסר מעונה
חפציך וכל טוביה ספרונה
להשיג חק במועצות ובינה

התוכיר אל יפת מראה לבונה
והעדנה שנאתך בזדון
שמעני מרבי על בכותי
חדש נבראה על קדרוי לא
וראש השחיזות המכחות
והפכו לי לבנים לב לבנה
ולמן מלשך נא חדלה
ושרותי שבורה תוף ומחול
אני גבר וקצינו בליל
ויזכרו ימי ראשית ושרחות
ומי אקרא אליו אהב ויען
ולבי סג אליו סוגה בשושן
והייתי למנה לאהבים
תבואי אחות שמש וראש לה
להתעלם במי אהב ולירות
ותדרע כי אהבי נאמנים
ולא תירא מצוא אצל בפעול
ועל כבה תבואני לאור ים
ולא תראה דמותה בתמונה
ולא אומר בעת הקיןacha על
ויש תענו בגצלם שם ישימון
ולובש מפני מריב ערפל
וגוזר בחזי ליל דרכים
להתראות בתרדמתה לב עיר
אבל יתרון עלי ראות בנומה
כיתרון אהובי יוסף עלי כל
הבנייה תחלך ועל כן
ותדרע כי ידעתיך ואמרת
ולמה זה אחוי אם לא אספר
כאיש יטרא ויביא שה לפסחו
ובחולל אשר יגע ולמד
לק מושך וקנין בגדולה
ואתת מענה לרת עניין
ולך תביא תבונתך ודעתך
וכל יגע להוסף הון ותיגע

בְּנֵי תְּהִלִּים

עג

ואין נפשך ביום בו שאנה
על מפעל נבונה תעשה נא
וכל דורך מקום מסעד ולינה
מיואר היום אליהם סר ופנה
ביום מבול מלומדות נתינה
כליות גלו ותגבתנה
గודתו יגרו אנחה ואנה
ואם התעש ענברתך אמונה
ולדורש כפרפר ואמנה
בازל ימצאו חכמה שכונה
ושבר את כל מסע וחנה
ומיימצא לים סובב תוכנה
פרי צדק ותחכבות וביינה
מתי שביל בעת אמר וענה
מריבה או להשקיית אה רגינה
פלגיים ועלי יובל אמונה
בחבלעה בתוך כסות כיונה
חייבים ואגרת מדינה
ביר פחות ובקשות קצינה
ועורות ותראה כל טמינה
על בכיר על מכונה
ולא תכילד בהנשאה טמונה
ספרים מבלי ירך וקנה
וחחונים בארץ נוף מדינה
וסופרת בלא אצעע ומוניה
ועת תיעין ותמתיק סוד זקנה
ופעם תענה ורות כוונה
אשר חנבו לך מונים שמניה
תבאות מעישה לך צפונה
אהבתם ועליהם לך חנינה
וכי עצום בתוך צלי דשנה
הшибוטי בחזקה יד תאונה
לראים סוף אני להם ספינה
אני חריב עלי ראשו שנונה
בתוך נשוי לך מאיין תלונה
כמו אשר אשר לחמו שמנת
בתוכה את עלי פי קול רננה
לק מאו וכוחב בחונה
בחוט מעל ארמה אור לבנה

ורוב שרירים עלי בו שאנים
ואת מוסף ביום מחר להפליא
ותפגוש את מיודעים ורעים
בפניהם יצחו נגדם כאלו
וידים יבישן הענינים
ובכליות למעוזות עלי כל
ורוחב לב ורוחב כף בירדן
ואם תאמר סעדוך יחכים
ויריך ידועות למבקש
וכל דורשי מקום מרבי לחכמה
והגיא לשכנק חק משוטט
ולא נמצאת לחכמתה תוכנה
כמו פיך במו עטך יונבן
להה יתרון בשbatch שורה עם
ולהה קול בלוי אומר להרחר
ירקה מבנות סוף גדרה בין
מצפצת כמו יונה ותחריש
גבירה תעמיר ארץ ואותות
והראשה נפהיה לה בראשה
וחדרשת ותשמע מוחקרי לב
ואלמת מדרבת ברומה
ותשפוק סור קרבים על כתבים
ופסחת אשר תקום עלי אב
ותשא קול עליהם מספר
ואומרת בלי לשון ועונה
וילדיה בעשווה את מלאכתה
ופעם תענה תורות כתמה
לק שרי ונכבדי בחכמה
וטובתה ידועה לך וכבה
וציות בשירך על בני אה
ותדע כי חשבתו בبني
ויום יראו תאונים מעליים
ויום באו במי צרה וחבש
ואם נשא אול ראנש להニアם
ואוסיפ עוד למען כי ירידות
ומחשקי בר נפשי שמנה
וישמע בשומעי אומרים כי
ואהבתני מזוקחת בכיסוף
ומי יבא לכסתה יכסה

מ

מה

נ

נה

ס

סה

ע

קא

וכותב אליו אחר חג הסוכות משנת תח"ז מהמחנה אשר על אנטקירה המקומ.

ודורי מנדור נגלה וגלה
בקרב מועדיו נבסף וכלה
שבשות וחויגים לא יוכלה
אווי שומדים במשתה ואכילה
ושבות משמר שבת בגילה
אשר בסיד ובזרע בשלחה
ומכל תעוג נפשי חרלה
והורי שיש ונשתי אבלה
ועני מהחות רעי עצלה
ולבי מנדורים כאפלה
באלמן ערבבה הבתולה
ACHI לילית ברמה או שפלה
ולמה זה בכת עני מצולה
הלא תש פרירדי פלייה
נדורי יעשה עמי נבלה
תהי אמה בחוך עמה לאלה
והיות שם לממלכה שפלה
ומכל רע תהי אונך ערלה
ותוחתי בחוך לבך שתולה
במתאות ואין בהם שכלה
להתפלל ועבדו בחילה
ומחתאת קטנה או גדולה
עקלקלות ולא דרך¹ סלולה
תהי מרעopi זורת נעולה
ועל כל געלם ממק שאללה
באחבה לי ולך השב גמולה
כבודם כאשר ירך מכילה
וביהם אין למותולל עלייה
זהו שורם אילו הם חיליה
תהי תפארתך להם כפולה
עליהם מבלי החט וכלה
שבות על פני כליה כלולה
אשר תמשוך בחוך מישור עגלה
ויריבו אליו נפשם גאה
ובמנוחה בשמן טוב בלולה

כבודי מדאגה חל וחלה
ולבי לעמוד במעון אליהם
ונפשי את נשוא פירור יהוספ
וכל עשיר ודל מועד ושבת
ואיך אהוג אני בהג ישבור
ואיך בשל לחומי נד בשבר
ומה יויל לנפשי hon ועושר
אני רגו ונוי נח ושקט
וידי לעשות חיל מהירה
ועל פניו מאור בכור ומלכות
הנצח אחי שואף ובור
חבר ציים בציה יום וליל
והנה ממוצלת ים אני נד
הלא יאה נドורי לנכח
ולמה זה בחדרש מועדי אל
ואיך חמלך בעז עלי פרידה
ותרד עם אגפיה לשחת
יוסוף אונך חפתה לדעת
ואהחותי תהי נגרך נתונה
וקשيبة לימי הערובים
אל בית יוצרך השם והערב
וסור מרע מעט או רב לעלם
ואל תלך בוראת צור אורחות
ומול את לבך בטוב ונפשך
וחתובן במרקך ודרת
ולאישים אשר בא לשכנן
עובד אותם והזהר בהרבות
וקח מהם תבונה כי בדתם
ליה וחב ולחה יש בדולח
וכפלו לך בכוואם טוב וככה
ותקרא את שלומי לבקרים
ושויחם על פניו ספרי בחנניות
דברים ימישבו לבות בעגלה
ויניסו יגוני לב מרכא
וירחם כלבנון או לבונה

¹ נ' ודרך לא.

קב

ואקור בסיפור הרעש אשר היה באירן משנת תח"ז והיה גדול וublisher עד אשר לא נראה ולא נשמע בזמן מהומנים כמו הפל הפתחים ועקר החומות והיו בני האדם נופלים מאליהם. ואחר הצל האל ברוחמו כלנו. **רוועי מרבעי אש��וטה וכו'** ככבודם בגין קחלת באות הר"ש (ס"י שנא).

קג

וכאשר היה מלחמת تسבינה המקום ונכנסו בה הפרושים בא השר אבונור בשני מחנות מלכה ושביבליה והיתה המערה למלחמה במקום קרוב מן רונדה ונלחמו שם מלחמה חזקה עד אשר חלש ה' כל המחוות הוה עם כחם וגבורתם נהרגו הרג רב ודרפו אחריהם עד שער רונדה ונלחם הסרים הנקרא מוכתאך שומר סוסי אשביבליה ויאסרוו בנהשתים והיה זה יומ שלישי י"ד לאלו שנות תח"ז ואט[ר] יוקירחו האל בורה.

וחכמה אלףוני הגניות
והלוני לדבר במ לשונות
לפורי על גאותינו רגנות
גאולותיו והוא לה לבנות
והופכת לירקון תמונות
ומצמחת בראש יונק לבנות
ומתעקש ובעל התאות
והוסף על פשעו עוד ודונות
חרשות אחורי רבות ישנות
אבל אין די להשכותם עינויים
ובכלץ צר נוכנות לו מונות
וכשר וכירדן גאות
במושור תקוות בטח וחונות
אשר לו נסעות מחר ופוגות
ברב כהן ומכוונות ומונות
ויום חמורת שבות ושונות
ומריעבות אדרונית ונונת
והיא גם היא משברת ספינות
בספר אל אמרת שופטות ורגנות
ויום אחר קרביהם תלונות
וימים ישבעו בטח בשנות
במר חזות לעקתו ועונות
בנהנטש במתנות ומונות
ובאנו בארץ שאננות

מוחי שלב יודעי דת ובנות
והורוני לנצה בשירים
ואשבות מצוא חפשי ואtan
גאולה היהת אם לתר
בקום צרה מלהטת קרבים
ונוטעת לבב אמיין פרדים
ובבאונו באדרת צר פתחלול
אשר הויסוף עלי חטא פשעים
והלבנו לגמלו על מרידות
בפרשימים כמספר מי עיניים
וואין לו מזון פיחו בכליו
עם יש לו כנפים בארץ
ואומות תשمرם אימה ולכן
ואוי למקום חניותם ומקומם
בכל שנה מניאות את מלכים
ועושות מאויין ביום זה
ומעצימות ומרות הארץ
ברוחם מחוללת גשים
במסכנות נסוכות על גברים
ומלחמותם ביום אחד אמונה
ובכלי רעבים אל תנומה
ויום לא יענה מלך לצעען
וכל מבין יכפר את פניהם
או קמננו אליו מלך גבה לב

ומאגדלים והרסנו בחוננות
שעריו והשמוניינו מבונות
נחריו וنبות אודים עשנות
במרחקים ומליי השבונות
יאצין אל ארוכותם ויונת
מתי דחות מחולפות ושוננות
נאות שרים ובנתצת מענות
ורוכבי סוס ולא רוכבי אthonות
שתים מהנות בשתי מדינות
וברוחם ארוכים חשבונות
וכידונות בשש עונות נכונות
בריבינו ובידיהם אסונות
וסוף דבר לדוד העונות
נפשות לא בדיני הממוונות
ומיצבם כמו מוץ מגירות
וירם תקעות על אנות
ומרבדי חטבות ואטונות
ולא ידרו בקרומות יגנות
ולנו מגורה קול שעונות
בעט ברזל כחיבות נאמנות
בגופותם לשלהנו נרנות
נדבק על פני צרים קלנות
ברם לבם ולא שכרו ביינות
וימים מחר נשואים בארונות
אשר היו עלי חולע אמונה
ומי נרם להשquit את חרונות
עליך ואיכה לא נבונות
గדורדי יד קצוצי הבהנות
יצוקי דם לחיק רכב וונות
ובמה שבת אל נשים קצינות
כמו צאן על ידי מוניות ומונות
בימים נרכך שאר כסות ועונות
וערטוך בנות חדר לבנות
ועל בעל לבר מאין שכנות
ועל בכיה לבר תשא בקינות
והו מוגעה לא דשנות
תשורות מן יגיע צד שמנות

ויחד האבלנו חיל וחומה
ושופינו עתידותיו ובאנו
ולא נמצא בחילו מעביר מנו
ובראותו כזאת הוזיק מלבים
והאיצו לעורתו בתורים
במקולות לאון קצה¹ וממן

ואמנים חכמים בהריסט
ונלחמים בלי שרין וכובע
ותקעו הם ותקענו בבקעה
וקמננו לעישות עםם בנשך
וערכנו קרבנות בחוניתות
ועמדו מלאכי שחק לפלל
והליצו עונותם עליהם
ורנס אל לעת ערב בדיני
ופתחום סוערו ממעדדים
והנינו לצריהם אהלים
ומתרים ומצעות פרושים
ובעת נשברו חגו בחולה
ולهم מחולשה קול דממה
ומהדרנו וכתבנו בעודם
וממלאנום בשייחנו באלו
ורבקנו קלונם במ וככה
גבירים שכרו כלם כרגע
והישאי נסים ביום זה
וחשבנו עלי אשפוז קחלות
והנינו חרוניינו דמיות
ואיך לא שם אובייחי במו זאת
ואיך לא בושת לנוס עם פלטים
עקורי סוס אדרומי סות וחגור
ואיך הנחת אישי הקצינות
אנחנו העברנו את בניתם
ובטלו בחזקה מנשיהם
וחתgalו בחתגולות קלינן
וכל אחת בכיתה תנבק על בן
למען כי בכיה זאת יש כארד ואת
אווי רשנו עצמות העייפות
ורוזות מוגיעתם בדורכם

רַבָּ דָּרְךָ לְעֹזְבָּנִים טֻעֲנוֹת
בְּכָורָ צָרוֹף וּמְפִיחָ בְּחִנוֹת
וְגִבְּחוֹת בְּפִיה אֶודָ סְפִוּנוֹת
וְטוּבוֹתָם בְּשִׁנֵּי צָרָ טְחִנוֹת
וּבְתִּיחָם מְעֻנוֹת לְעֹנָנוֹת
בְּלִי קִרְוֹת וְאַגְּמָן לְבָנוֹת
בָּשָׂר שָׂוָר עַל מְדוֹרָתָ אָשָׁ נְתִינוֹת
עַוְרָתָנִי וְאַתָּה אֶל אַמְנוֹנוֹת
הַקְּלָוֹתָם וּבְאַחֲרָ עַד חִנוֹנָת
וְלֹא שִׁמְתָּ בְּלִבְבוֹתָם תְּבֹונָת
בְּהַרְבָּותִי לְפִנְךָ^י חִינּוֹת
לְקָיָהוּ כְּמוֹ אַלְעָן חִסְנָוָת
יָאֹרֶשׁ חַולָּ וּמְלוֹת רָעָנָוָת
לְעַם נָלָד וּדְרָר אַחֲרָ צְפָנוֹת
וְצִדְקָיָם וּמְלָאוֹ שְׁשָׁנוֹת
וְעַגְנוֹ בְּםְעַנְיוֹם בְּמַלְוָנוֹת
לְקָדָל וְזָאת קְהָלוֹת אַחֲרָנוֹת
וְיְשִׁימְעוּם לְגַוְיִים לְשָׁנוֹת

וּבְחִמּוֹת הַכְּבָדָה הַנְּקָלָות
כָּאַלְוָ אַרְמָנוֹתָם מְגַוְּרוֹת סַיָּא
וְגִנּוֹתָם בַּיד לְהַבָּעָנוֹת
וְחוּמוֹתָם בַּיד אֹיֵב כְּבָשָׁוֹת
וְאַדְמָתָם כְּמוֹ אַדְמָה שְׁמָמָה
וְכָל סְפָן וּמְשָׁוחַ בְּשֶׁר
וְהַיּוֹ כָּל עַצְבָּיהם כְּנַחֲחוֹת
מְפָלִטִּי הַאַמְנוֹתִי בָּךְ וְעַל כֵּן
בְּיוֹם צָדִים הַקְּלִינוֹ בְּנַפְשָׁם
וּסְכָלָתָם וְאַבְדָתָם עַצְתָּם
וְהַקְּצָרָת בְּמַחְמָה יְדִיהם
וְלֹכֶן אֲרִיךְ הַיּוֹם תְּהִלָּות
בְּמִדְבָּרִים בְּעַין רְטוֹב עַל יָד
מְפָתָחוֹת עַלְיָ גַּבְיָ תְּהִלָּות
וְרָאוּ בָם גְּבוֹרָתָךְ תְּמִימִים
וְיָגִידָם בְּטִירָתָם נְגִידִים
וַיּוֹדוּ וְאַנְיָ שָׁוכֵן בְּקָבְרִי
יוֹוֹיִיעַם לְדוֹרוֹתָם זְקִינִים

קד

וְלוּ יְעוֹרָהוּ הָאָל בְּמַלחֲמָה יְהִי־ךְ הָאִישׁ בְּאַרְגָּנוֹתָה הַמָּקוֹם בְּקִיּוֹן שֶׁל שָׁנָת תָּתָּ
וְהַנִּצּוֹחָ אֲשֶׁר הִיהָ עַלְיוֹ וְעַל שְׁנֵי שְׂרֵי הַחֹלֶל וְאַצְלָוֹ וּמוֹקָף בְּשִׁמְנְתָאָןָהּ הַמָּקוֹם וּבָוּ
נִכְרֵת הַנִּצּוֹחָ הִיהָ עִם שִׁיר אֲשֶׁר לוּ עַלְיוֹ מְלָבֶר וְזהַשְׁיר אֲשֶׁר אָכוֹר עַתָּה.

לְמַעַן אֲנִי נְכַסֶּה לְחִמָּת וּמְפַעַת
בְּשִׁירִים צְרוֹרָתָנוֹ נְרָד חִוָּה וּנוֹסְעָת
חַפּוּר בְּתִיחִי מָר וּקְרָה בּוֹרָעָת
עַרְוָgoּת בְּשִׁמְיָה מְהִילָה וּמוֹפָעָת
עַשְׂהָאָל מְקוּרָעָת נְבָלה וּמְגָרָעָת
לְלַקְטָת וּלְטַמַּת עַפְרִים עַל שִׁוְזָן
וּלְאָפָלְבָן בְּנִים וּלְאָפָלְבָן בְּנִים
לְעַלְיָה וּמְגָעָת עַפְרִים עַל שִׁוְזָן
וּלְאָוֹבָא וּמְגָעָת יְפֵה נָוֶף פָּטוּרִי צִיּוֹן
וּלְוִיוֹת וּמְקָלָעָת אָוַיְמָר אָוַתָּה
אָבְנִים מְבּוּלָעָת וְאָבְנִים שְׁתִּיהָ בֵּין
לְבָלָבִי מְבּוּקָעָת כָּאַלְוָ חִנָּת אֹיֵב
בְּלִבְיָם מְשֻׁקָּעָת עַל יְשָׁבָת צִיּוֹן
בְּעַלְתָּחָח וּטְבָעָת כְּסָות וְאַחֲות עַזְיָן
הַלָּא תָּאנָפָכִי בָּת יְהֹוָה עַרְוָמָה מִן

לְבָבִי בְּקָרְבִּי חָם וּעֵינִי מְדֻמָּעָת
וְלְרָאָתָה עַדְתָּ שְׁרִיּוֹן מְבִיאָה לְמוֹרִיה
וְאַרְחָהוֹת לְבָנָנוֹן עַל אֲרִיאָל בְּקָול וּמְרָה
יְמִינֵּנוּ צִיּוֹן יְשָׁוֹרָן אֲלִי שְׁרוֹת
בְּצִיּוֹן כְּשֶׁמֶשׁ עַל יְשָׁוֹרָן בְּאִישָׁוֹן חַן
וְלֹא נְבָלָוּ בְּנֹות הַיּוֹשָׁרָן אֲלִי שְׁרוֹת
וְאַתָּה אָוַתָּה נְדִיבָה
וְהַנָּהָרָא אַגְּוָתָה שְׁמָה
בְּגַנְתָּא גַּאֲוָתָה
אָגָוָ מְנֻעָה
אָשָׁר חַלְצָוּ מְקִיר
דְּבִירָוּ מְעֵי מְפָל
וְאַחֲים בְּלִבְיָ עַזְעָ
אַמְדָר בְּעַין חַרְד
אַלְתִּים הַלְּעָד תָּ
יְהֹוָה עַרְוָמָה מִן

בְּנֵי תְּהִלִּים

נטויה ונודעת חמתך ושורעת במבחן בליך דעת	הררייו והרים יר לחימן מלאה מד מרוי ואחימלך	ככו או במנור מון בכרצה והשקה כוס בשריו בבואה בעל	עללה בארי מסור טו והספה החציך וארוה לך משיר
קללה בצרעת חגים וחולעת ערתחו מובצעת נדורה ומונעת ברדים מותולעת מרעה ותוקעת לבך רק מגעת מכוא עיר מובקעת	ובאבו ורבקה בו אנשיו במגדלים וחיתה לפי חרב ארץ בשעטם בחוץ ועדת רמים וכה אשמעה רנת קשחות ומעלה חז	בנפשו במעונו והיו בעינינו עדתי מבצעת יעשים מהמן סוטים מאדם מאדרמים מפנייה וכולעת לראשו בסולם מון	וחשב להנצל ונחנו בתחתיתו והיתה בחרב אל ב יום השחקים רדר ושרים לבושיםSSH בזה אחותה רגשת וקמננו עלילנו
ניהם מבקעת חללים משועת MRIKAH וnobut במסגר משוקעת נכואה ומשמעת זרועו מגודעת בדיעו מושגעת ישועה משבעת ובשת בקבעתה פתחים משעשעת מבנה ויורעת בשירי מרועעת עורת ונושעת	וארץ בפגاري רוד ועל אונז נפש ואונק בחבורה מהירה זהה רגלי ^ו חסר לב ולא סר אל ועל כל צדור חרב אשר ראתה עינו ועצה מהורה מד והוא ישת קילון פתחים ייד על הור הדרך וחסוך ועודה עלי טובך מצוקה וצורה נ-	dimhim מצובעת ולך גו גולגלת ונוטר ומתקם ושם נלקחו רעיו וברח בלב רגוז ונמס במו יברח ונמלט לאדריר רם ומשם לחקנחו אני אשחת כוס ישע אליה בך רצתי ושמתו בך כספי ולך אענה בשפת וככה היה נשפי	תחלך ותרומות רג- לך גו גולגלת ונוטר ומתקם ושם נלקחו רעיו וברח בלב רגוז ונמס במו יברח ונמלט לאדריר רם ומשם לחקנחו אני אשחת כוס ישע אליה בך רצתי ושמתו בך כספי ולך אענה בשפת וככה היה נשפי
ועל הגלת יהודה אור ואורים כמות או כמו חבות קבריו יום רגו למרגויים וסורים אסורים מפתקח אסורים ועם צדיק עלי צדק להרים מרום דוכן דבר זמרה ושירים וכינויים אליו ציון מהרים אשר לא חי אהי קבוץ פורדים מקומי בין מלכים והדרומים	בלבי חום למפרק הנערומים ועל שבני טמא מות חוץ לציון חיתכן היהות שוכנה לסתורה ואם יש למסורת בפי עם לההוריד בעלי משחת לשחת ואם ייטב בפי או פי בני על ואם אראה בני אל חי בעבים בחזי גואלי חי עוד אקו עד ולא אומר אני אדריר והדור	ועל הגלת יהודה אור ואורים כמות או כמו חבות קבריו יום רגו למרגויים וסורים אסורים מפתקח אסורים ועם צדיק עלי צדק להרים מרום דוכן דבר זמרה ושירים וכינויים אליו ציון מהרים אשר לא חי אהי קבוץ פורדים מקומי בין מלכים והדרומים	בלבי חום למפרק הנערומים ועל שבני טמא מות חוץ לציון חיתכן היהות שוכנה לסתורה ואם יש למסורת בפי עם לההוריד בעלי משחת לשחת ואם ייטב בפי או פי בני על ואם אראה בני אל חי בעבים בחזי גואלי חי עוד אקו עד ולא אומר אני אדריר והדור

קה

ולו יעורשו האל בפשטו על חיליו אשכלייה ומלאה ובני יפראן בתהבאעה
המקום גברנו עליהם והרגו הטריס מכתא"ר שר חיל אשכלייה והיה הנצוח
ההוא יום ג' י"ד לאלו שנת התז' וכבר נזכר לאבי זה שיר אחר מלבד זה.

ועל הגלת יהודה אור ואורים
כמות או כמו חבות קבריו
יום רגו למרגויים וסורים
אסורים מפתקח אסורים
ועם צדיק עלי צדק להרים
מרום דוכן דבר זמרה ושירים
וכינויים אליו ציון מהרים
אשר לא חי אהי קבוץ פורדים
מקומי בין מלכים והדרומים

בלבי חום למפרק הנערומים
ועל שבני טמא מות חוץ לציון
חיתכן היהות שוכנה לסתורה
ואם יש למסורת בפי עם
לההוריד בעלי משחת לשחת
ואם ייטב בפי או פי בני על
ואם אראה בני אל חי בעבים
בחזי גואלי חי עוד אקו עד
ולא אומר אני אדריר והדור

בן תהילים

עמ

אליהם את וככבר מගברים
ומה תקביין בחקביין פוראים
ויפה מלוך על כל יצורים
טמאה לי כמו משתה שמרם
בני ציון וציוון הילרים
כמו קדם ובנשך נعروים
בפי לישים וחלבם הכהרים
על מובהך אלים ופירים
בעודليل וליד דברם דברים
על פיך בדולח האמורים
אהי יושב ופתחי פי סגורים
עטמיך נדבת מאמרים
וחב חמי בחות השיר תפוריים
לאל ישיר לך בערך הדורים
ישועתו ועורתו נורדים
עםם ממק ריבים ושדרים
כליל וחילם בהדרים
בחבל מלאכי רעים קשורים
ורמו האבירים בגבירים
אשר לא תעשינה הדברים
בעודם מהיות החיסם ברורים
ומה עם קטניות צעריהם
על ראשו להתפאר פארים
בשימים וקומה בתמים
כמו נשח וקטב כמרירים
מלכים ואצלים מעטירים
בחוץיהם נפשות מהדרים
מנוד אורג ופייה חד כסירים
滿מלאות בחשך לא מדרים
בפי הרבה לאור היום חתורים
בחודה לאירוע צוף מיורים
ויקנו בחיי הבשרים
וחברות ורקה מעשירים
ומחיצים עלי עורם גורים
בנסיו את חדשם לבקרים
ושתם בקרבות בשבורים
בני חיל בצעיות אל קדרים
במערכה והניחם פגרים
אשר היו במלחמותם חבירם

ויצר לא יפתני באומרו
ומה תסopic בבוא ישע לישוף
עמידה בעורה טוב לנפש
ומשתה משנים באדרמה
בנה ביקר מרים ציון והרים
וחדרש לאחובת הנערומים
והשביע שיק האוכלה
ואז אביא לך כלול וاعל
הקיינן לבבי משנתו
הלהבל ולריק שת אליהם
והיה לך למושעות למען
פתח את פי ומלא את נדי
וישתה יהלום פיך ומשכית
וישר בהדר קדר ומירות
וחבש يوم קרב על נורך מן
בקומך אל קרב ריבים ורוכים
ובעדך לפניך גודרים
וחשבו כי פעמיך בארץים
אויגשו רמחים את רמחים
ישלחו את דבורי חז ועשה
וכלם הברורים מאנשים
והחמה על גודלים יהודים
וכל בא אל קרב חלון ואולם
בחום לבב באש תבער ורום לב
ובנטירה כמו גמל ואיבה
אנשים לא אנשים אבל הם
ומעמידים בחדרי לב נפשות
כאלו עז חניתם על ימינם
ועינייהם לאבкатת מרכבותם
וגבוקותם כארמוניים סרוחים
וכלם יצעדו למות כחולק
וירוצו לשחת אתبشرם
עליהם ממדוכאים כוויות
וגורה בחזרות במלכים
אויגם אל אשר נסה עשה לי
וצפן מגבורה את לבכם
ושלח את בכור מות ומשך
ובא בינוות גבירים הצמודים
ואז היו במלחמותם פרודים

טו

ב

כח

ל

לה

מ

מה

ונכו מפני הרבה געורים
מכודדים ומוקצתם דקרים
והם היו בחזרותם שמרים
ותפארת ואיניהם נזירים
בני אדם ולחת לאחרים
קשה עורך ולחת לנמרים
והם הוו בתלאות חמורים
ועתה הם כמו כושים שחורים
ונגדם ימחהו בפם שעיריהם
עליהם ישאגו היום כפירים
בני השיר ויהיו שר לשירים
ועד שנער ישלה קצרים
במקהלוות ובחתוונות בחורים

ויחד נסחפו כי אל הרפם
ורובם אוסרו מוכים בחבל
לעולם ישמרו שדות וחוץ
עוד לא יכסמו ראשם לכבוד
וזווה אל זמן לבוז גיע
ולקחת בשער כל שר שמן לב
אשר היו בערים נורדים
וגביהם לבנים בלבונה
עליהם נקבעו דיות ואיות
וכל שואג ביום איד ככפירים
לצורי אעשה שיר עליה על
וילכו יונקתו לבנון
דבריו יבחרו לנוב בלב טוב

ק

ולו עד יכדרו האל במלחמות אשבייליה ושרפו הר הותים ואחר כן עבר
על אישונה ואצטפה עמוק אובדה, והיה זה בסיכון שנתת תח"

זמרה

טוב לנפשי ונפלול
הועל בלולו ולא לו
עצמם כמו חול וגדרו
מהר לשחת ונגלו
חולכות בגאה ובלו
תבל וחגגה ייכלו
בסרם באשבול ונבלו
או צין נערומים גמלו
בם העבירו וגלו
יתא עליכם וחרלו
אותו זממי וישלו
כבר ברשעה ומלאו
לבם בליל ושבלו
יצרם בכח ייכלו
נגידי עלמות ומלו
מבן כסלי ונשלו
לבב תיגנו וגלו
שכנו בלבי ואבלו
זמרת זמורה ומשלו
רנת קרבנות וחלו

חימם بلا ריש ותחלא
לול זקנים ואין לי
נראו לבנות בראשי
נראו לעני הלבי
הי שחרות חירות
כבה יבלו ימותי
חיי אשר תם וגמר
שובו לאחר והוציא
גוזל ימי עד אשר מ-
אם לא דעו מהו מהחר
מה יעשה איש ירמו
כוי עמוד את פני אל
אשריו אנסים יעצם
עשוי פלילה ועשוי
לולא אשישות לקחים
לקחו יגונים לבבי
יפו באמרים קלו מן
לול קרב כי שאנו
שלטו תשאות קרב על
שמעו רננות במשתה

ג

ס

ה

ו

ט

ב

בן תהלים

פא

ירדו כמלקוֹשׁ ונוֹלָ
זְרִים וּסְרוּם וַנְחָלָ
נִינוּ וּבִנְים וּמַעֲלָ
מַדְנוּ בְּאֶלָּה וּכְלָוּ
פִיהַם הַתּוֹלִים וּחַבְלָוּ
בֵי עַל לְשׂוֹן וּרְגָלָוּ
יִשְׂאוּ בְשַׂטָּף וַיַּעֲלָוּ
נְלָחָם וּדְרָכוֹם וְתַלְאָוּ
וּבְשָׁם אֱלֹהִים וּדְגָלוּ
בְגַבּוֹל יְהִירִים וּקְטָלוּ
רָאשֵׁי סְרִינִים וּשְׁתָלוּ
נְשָׁמָן וּכְלָוּ וְאַכְלָוּ
וּתְיִם וּקְרָעוּ וּקְמָלוּ
הָבוּ בְחַרְבָּן וּנְפָלוּ
פְתַחְיוֹ שְׁעִירָיו בְכָלָוּ
מוֹה בָא עַלְתָמָן וְאַבָלָוּ
וּבְנֵי אֱלֹהִים וּשְׁפָלוּ
חָנוּ בָאַרְבָּה וּחַסְלָלוּ
וּבְכָל אֶרְצֹות וּנְקָלוּ
הַבָּלִי לְשָׁוֹנוֹת וְאוֹלוּ
בָאָשׁ דְבָרִים וּבְטָלוּ
עַל מֵי יְשֻׁוֹת וּדְלָלוּ
רְחַצּוּ פְעָמִים וּמְבָלוּ
תַי שָׁלְבָבִי וּגְלוּ
אָמְרוּ זְמִירֹת וּכְפָלוּ
לְאָל בְּלֵב טָוב וּחוּלוּ
תְמִיד בְכָל יוֹם שְׁאַלְגָהּ

לוּ פְלָאוֹת בָצָר לִ
הָוֹרִישׁ זְמוֹנִי כְבּוֹרִי
בָזָו מִשְׁנָאִים בְּרִית בִּיְ
בָאָנוּ בְאֶלָה אַכְלָעָד
עוֹנוֹ נְתִיבָם וּעֲנָה
הָרָבוּ לְדָבָר גְבּוּחוּם
קְמָנוּ אֶלְהִים בְאִישִׁים
כְלָם בְכָתָר וּמְכָלָל
קְמוּ בְחַרְבָ שְׁלֹופָה
לְבָשָׁוּ חַנִיתָם וּבָאוּ
תְקָעוּ חַנִיתָה בְלָבּוֹת
הָרָגוּ אֲנָשִׁים וּשְׁבָנוּ
דְלָקוּ בְזִוְתִים בְגַבְעָתִים
תְרָאָם כְאִישִׁים שְׁחָוּרִים
הָבָשִׁישׁ נְסִיכָם וּסְגָרִ
רָאוּ מִשְׁנָאִים פְתָאִים
הָיוּ בְלָכְם גְבוּחוּם
חָזוּ המְנוּמִים המְנוּמִים
הָיוּ לְבָוּהָ בְאַרְצָם
עֲבָרוּ וּחְלָפוּ כְעָבִים
חָרוּ פְעָלִים וּהְמָטוּ
עַמְדוּ עֲוֹרִים בְשָׁשָׁן
בְדָמִי רְשָׁעִים הַלּוּמִים
אָדוּ אֲשֶׁר עַל יְשֻׁועָד
עַל טָוב בְּפִלּוּ אֶלְהִים
קוּמוּ קָחוּ תָעָפָה וּשְׁרָה
מָאַל עָשָׂה לוּ כְמוֹ זָאת

קון

ויצא דבר המלכויות לאחת המהנות עלי גוללה המקומם באיר שנה תח"י ונטל
המקום בגבור אנשי מואלקה למוחנותינו על הר פומיש יומם ח' אחרון לאיר
ונאברו במלחמה אנשי החיל ונולד בה אבי י"א אחר בן הצלוי השם בניסים
ונפלאות אשר לא נשמעו מהם ונדר בעת היה לחבר הלבאתא גבריאתא ואמר
בזכרון חברו אותם ובמספר המלחמה היה וჰצלו ממנה

תורה

וּפְקוּדִים וּוּכְנִי לְהֹרְרוֹת
וּשְׁמַעְוּ בְתַעֲרוֹה הַיְשָׁרוֹת
פְרָטוֹתָם בְלֵב הַיּוֹ נְצָרוֹת

אֶלְהִים הָאָרִיךְ לוּ פָה בְתּוֹרוֹת
וּלְכָהָ פָנוּ אֶלְיָהִים
בְתּוֹרוֹת אֶל כָל מִזְוֹת מִבּוֹאָר

ותוך הלב ולא בכתוב עצורות
ומחכם לתלמידיו מסורות
זמן החדר ידי צדרכות צדירות
והסרנו מי תבונה מבאות
ורבו הספקות בחברות
בעת בא בחקלאות מגאות
בתורה שבבעל פה של מגאות
סדריה כמלות מאירות
בדורותיו והתר מאסרו
כמו הילך דבש בינות יערות
חלוקתם במשניות אהרות
ובם חוקות מקוימות ברורות
בחובים ובצפוני פטריות
על נכוון במותר ואסורה
וחבירלו טמאות ממחרות
ספקות משפט מורים ומורות
בஹל מחחות עוד וקורות
אשר היי לראשונים פטורות
לכל סתום במשניות גמורות
והפריחו בחיקם צי' ופראות
ומهم לקטו מצאות כאורות
בתלמידו זה עלי' יושר אגורות
והקימו לדת חומה ודרות
בדורך אשכבות גפן ופירות
בנות ענן בחרציהם איזורות
במענה דברות תלמוד בתורות
אשר המכחה לתלמידים מפירות
מעט מילים למיעשים חברות
ואדרים אמרים לא בשירות
לרבים משbill צדק מסירות
הלא הם על שם היום דברות
ודלה רת וקלו החמורות
ושלחו יד מתי ידות קזרות
והלבינו רשות השחרירות
כפי יכול ושכלי עוד חקירות
וכוחב להקים החדרות
בלשון צח ובדרך נברות
ומביא כל מעוקל בקבורות
מקום מולד וארץ המכורות

וממשה מקובלות עלי' מה
ומנביא אליו נבי' נחנות
שמרום בן חכמים עד אשר בא
וחסירה פת תבונה בישיבות
ורבו המרכיבים בשעריהם
ונחלקו מתי שמי' והלל
אי' רבי יהודה קם וגאר
והאייר את פני עולם במשנה
ותזכיר החלוקות היודעות
בתהבולות לכל דרש מזואות
וestruction נחלקו אישים וכתבו
ט' בכלם יש דבר יחיד לבטל
דרושים בעלי' יראה וצדקו
וטrho עד אשר קבעו הולכות
והיכרו בשורת מפסולות
ישב משפט במשפטו וסדרו
ונגולדו הספקות אחורי' בן
מצאות העלימו סוד הלכות
אבל מצאו אמוראים פתחים
ובחם העלו נזהה לתורה
ומהם קבצו דתות כבאים
ורבashi' ורבינא נתנו
כת' ובנו בו לתורה קיר וטירות
ודרכו כל פלאה בתעדיה
והוציאו שתוויהם כמצויא
ורבים שוטטו מאחריהם
והורו لأنשים מאמרות
ולכתבו מחברותיהם ובמה
ונאמרו בשם ראשים בשירים
ופשטו על שמם ביום תשובה
ולם לא דברו בכחה ואולם
לה' ולן חוקין מינימ זרוע
והריבנו והפטרו שפתם
והשתירנו צדקות הלבנות
ולן הנני חוקר בדת אל
ומזוכיר התעויות לתניאם
ט' וחוקק את אשר אין בו חלוקה
ומווציא כל ישרה מקברים
וחתלמוד אני שם על דברי

בן תחילים

פג

על אמורות גאנום הבחורות פלייאוט¹ להתפאר צפירות אני אובל ולא מצא מרווחת . ואבע בישראל מקורות אשר פרשו מתי בינוי יתרות יהו בשם עלי כל פה אמורות וב拜师学艺 כמו אטר וסירות ולסיר מפני עור חפירות אשר חנק לא רם לא הדורות תדבר כי עדת דעתות חסרות מתי חמד ומולות נערות בפי גאון ורבבי איש שררות ואם עוקרי עקלקלות עקרות ושםעה איך אישר ההדרות ואלביש מעורמיה הגוראות ומפה נקי ועינים מהדורות וחכמי מהגות און זורות במו אתה לעורה לי בצרות ולמות נגزو עלי גורות בלעטני ואטרו פה בארות בעת החטאקו לי יומ עברות למגדל עוז ולמצאות בצרות אני על במתי עבימ יקרות כמו זיקות ובחינות כקורות והנה מאחוריהם קשרות אסירו איש בירם אסירות אשר מצא בעינים סגורות אחווני ומאוות ועשירות מלאים קחולות לא ספורות וחיזיהם בקשטים עם יתרות עובוני ופנו מגערות בלבד נחפו ורגלים מהירות בחמס לב והשתף מרודות יחרתי ומין ובורות מערה אין בעמקה במערות

ואסמן באשר אתה ואחותך ורב האי גודל כלם אשו לי ומכרו אמי שואב ופתוח ומUBEVO ארוה העצמאיות ואטרחה בהלכות הנכונות להוותם בשם אומרים למן ולא אbow בעמודי על שגגה לסקל מפני בשל אבני ולא אהדר פנוי רם כי פנוי כל ואדע כי גבואה עוד ועתק יוגדילו וכי ידבר כי שגגה ייאמרו כי ידבר כי החותם כאלו כל אבי משכילד משכילד חドル מהם ואל תשמע אליהם ואיך אשמין רעבי דת בדשנהומי יחקור וימצא באמרי ידינני אליו כפ' החותם כי ויישרם בישרת לך וען אלהי נזרה על דל שפטית ותהייה פי במענה פי לעורה כמו עתה נתתני ביד צר ושבלת שטפטני וצולה ואולם רחמייך העצומים נתתני בידים ותהי לי ותפשו בי בידים ואולם והאי צו להרגני בחיצים והשבו כי בידם להרגם ואיבכה יעוצר כה ויתpose ואיבכה יתחה אדם משנאו ומה זה יעשה סוסים ורגלים ובינו לבין מושרפים אמרת כי קשו חרבם בידם והטב גערו בם עד אשר כי ה' את הניסותם ופנו ואתה העמודתני עלי צור ואתה העלית משחיתות ודרית בכורי מהומות

¹ נ"ל פלייאוטיו.

בֵּן תְּהִלִּים

ובליון לבבי במגורות
לחתייחי במו נשים מאירות
עניתני בחים מסערות
בצלמות אשר אין לה שדרות¹
בלי נגה ועכ מאין מאירות
ומלאו מנהרה בנחרות
గודליך ועשית גבורות
ולא יכו להשמע בדרות
מיורעי לאל עולם בשירות
וללווי לאל אדר זמירות
בחאהו לעיניים שמורות
גאלני בפי שירות סדרות
במקהילות בהקרא עצורות
להתלמד במבוע סברות
ולימות מבני מות עברות
ותלמוד מותעדת אל מטרות
מכובדות למוציאין ושרות
על ראשיכי בקברי הם עטרות
יחידתי ביום השמד וכורת
וחטיב מעוה דבר וסודות
אני מות הועלה מן הקברות

בום שמו בכור מות וחירין
בום דלקו שאול ובנות עלוקה
ויום צרכי במר מגיא הרוגה
ראיתני וסוף חבוש לראשי
כליליה מבלי شهر ואופל
ונתית עליהם אור ישועה
וחשפת למושעות זרוע
ולא נשמע בדור ראשון כמו זאת
לואת חפרו עדת קמי ופתחו
ולואת על שפתוי כל ימותי
אני אקום לחורות לו בליל
ובישון היגעים לאלהיהם
במחשבים במתקרים בגלוי
ובלשוני לכל דרש ושודך
לחיות את בני אל חי במצאות
וליצוק על צמאי דת ומשנה
ומוציאות בפק ההלכות
צמידים הם עלי ידי בחיי
גמולה לאשר גמל והציל
אשר יאמר ביד אדם להרע
ומי יאמר למתים אין תחיה

פ
פה
צ
זה
ק

קח

וכتب יכברתו האל תחת השירה הנוכרת הבניה על הלכתא גבאראתה.

ואחרונים ולא תמורה לחפש
אשר לא יחטא אין ואפס
וכות מבם מודיע אחפש
הבינני אלהי איך אתחפש

בספרי תחזה דברי קדומים
ואם תמצא בענייני דבר חטא
אבל לשפט אשר טרח אליו בפ'
אשר צור למדני קח ומה לא

קט

ויצא דבר מלכות לצאת החילות לקציו, מזור המקום ולגן²ה ואסתג³ה ונראו
שם הגבורות הגרולות והנצחית החוקים ובשובם משם נפגש באנשי מלאקה
פתחאום והכה בהם רבה ויפלו מהם חללים מראישיהם יותר ממאה
והיא הייתה מלחמת התשועה ומן הנצח זהה יום ב' י"א לסין שנת תח' ואם'
בעורחו האל כוה.

¹ נ' סדרות.

בן תהילים

נמסה מלאה
באדמה פלייה
על ירושו מקיאה
לפניהם מחואה
בגאון וגאה
בלבוי בלוואה
בתוכו סכואה
גנרייה שנאה
ועל כל שגואה
בלבו ובאה
עמקים מעיאה
ומאיין חטאה
דמייהם צמאה
בימים התלאה
ולשואת תבואה
חרבות בשואה
ונרעה נבאה
צירה תלאה
ומאיין רפואה
מלאה תשואה
בקדרים בשואה
בבطن מלאה
לאלף ומאה
gamlotת תנואה
חרבות לכאח
בשר שה בריאה
לסמל בביאה
וחלק לפאה
במחנק לביאה
מצואה מציאה
אליל תחולאה
לרווח נכאח
והמחטיאה
לעלום נשיאה
קרך משואה
וצרה רפאה
שרפים בראשה
והנהלה
ימיו הנבואה

קח כום בכברקת
כי היא לברה
נגה אדרמת
ראש נגידים בתולות כדים ברגל ראש
חשלם גמולם
ותמציא כלוא בת
ענב נתחיה
מתקן בעת עברה
בורך ומימי
על כל זדון חטאת
חששה שנת נקם
הנה מצאנום ב-
בזו בלי פשע
ארץ ואرض אל
אללה שפטותו
בי יש פרי למורי
כלשון שפיפון ר-
היא לאשר נרוין
על קדרם מימי
אבדן בלי סרה
שאונן כמו קרייה
שחק ימי קין
טמון אשר הבעל
הריג בלי חמללה
וירבררו הנה
היום שכנים ב-
מדם בראים מד-
דורמה אליו עובד
כבה עשה כללה
אויב וחנק רע
גם לא בכל עתים
לחיש וסוף חזק
בצפו ויש עתים
באפק עדת חוטאה
רב מנושא אין לו
טפה אליו פה ת-
נפשי בכל צוקה
לפרות מעט עמי
או לעוזר רזה
על מובחויתך

ומייד נשיאה
מוחויתה ויודה
גביעה בירדו
נגה אדרמת
אס לא תדרינמו
להביא גמולם
ותמציא כלוא בת
לך כי פלאיו
גפניהם ומימי
להביא במשפט
ישועות בכם כי
בראש הר כ庫רא
ברוח חוק ואלה
נטושים במישור
דרושם דם נקיים
באפסי ארציות
בעוף וחניתות
אשר מבלי שוט
פניהם והיתה
ברגע במקת
חרבות בראשם
חניתות בקול עב
והו כנפל
אליל דם שעוקים
יופצץ בסלע
מליכים בארכמן
צבעוי ישימון
לטוב רע לתומו
ימינך מישנאים
באריה וקדקר
גנוזים מגולים
להשקט וכח
בעשו ותשאט
ישעת אשר תשטוט
ומטיב והפי
לטלחו וכל חטא
למולך ולא חט
וכבה לעולם
ועמי מעטים
לדכא חזקה
כברפים עשיים
יש חטא אשר ייכשר
לה אם תחולך דרך
אליל רפאני
אם רב יהי עטם
כפי אין לך מעוצר
ושעה נגינותיו

בין הנשיים קום
יראו פלאים
בתמוך צבי מושקה
ה למבה בראשם של
לך נא דרוש לב
ושאל פרת יגיד
אתני אָחֵב מוימי
כוי יש לצורך יום
קום נא בני ישחה
שרים רופוני
ובני פלשתים שר
הנהצען ארדם
מהר בימים כוח
עד יישמעו גוים
קמננו אליל חיצים
ולבת מצחלהת
נפלה מחותם על
ונחרם אותם
בתשמעו למפל הד
ובעוור בשרים קול
נפשי מלאות
ובפי הרגום גוד
הכום כמו פטיש
כח אתמול חברים ל-
ויברחו יחד
עשה לרע טוב או
אחי בעת חמוץ
טראוף זרוע צר
לא יש בכל ארץ
כיהחרהית טער
ישעת אשר תשטוט
הטיב אל איש טוב
יש חטא אשר ייכשר
לה אם תחולך דרך
אליל רפאני
אם רב יהי עטם
כפי אין לך מעוצר
ושעה נגינותיו

ק'

ויצא דבר מלכות ללבת אל אשונה המקום וכבר נקבעו בה חיליו אשבייליהה והמן עם אלברבר והיה מגבורתו עליהם מה ששת בקז'ו ארין שמעו ובעו'ף התעופף קולו ווכרו ובשובו משם נער עוז אלהי וזה בשנת תהי'ב ושמע כי קראנן חלי כבד ועצום מצחא אשר צמה בי והוא קשה מאד והוא הקפיל מסעיו למחר לבוא לקראי' ואחר עורי אליהם אחר היוש ממני מרפואתי ושלחה דברו ורפאי ואמר בוה.

שת לנגו ומי לך בחצורי
שחרותך יגאל לך את שחרוי
ייף במינו גערות אישר מבחרוי
קל מהרה זמן יפתח אסורי
אתרי עד יאור ישלח קציריו
כ' בבר דעכו וחויבו מאורי
קשט לא שחרה ימי ריק בחורי
מושון שח וחלוני אכרוי
תשת ראשון ובאחרונה שמרי
אך מורי יציך יסכל'ך שקרוי
מחבלו ומשאלות לך בקורי
ישיבך שהרו ומוחך בקרי
רב פתריו וגועך כל פתריו
קום והטיב קרא כדורי בשורי
שב בובישת ושפכו שם אשורי
ואסופים כעם במסגר עיריו
והפיצם כמו ארי מן עיריו
יד ולhab החנית וכידון בשורי
ואבנינו במוץ וכקס צדרוי
קשותהי ויחליף את יתרו
מי יאה באן ורע שמורי
מי ימלט בעז וכח מסורי
אל צדיה בהר להצל נצורי
מכזריהם וסגדו את שעורי
ונסובב במחנינו עבריו
חויאו שם כמות בקרב קברי
את משנאו בעיר ומבית בשורי
בצורותיו ובא בחדרי חרדי
בכלימה ושבעו מרורי

מה לך אל צבי גובה נعروו
סור הלא תחזה על ראשך ליל
איך יפotta אנווש בשער ואיבה
אוסרו מלacci שאול תוכ שעריו
יבבדו מהלך פעמי הארץ
בחשכה בצחרים בעינוי
לבנו לאנווש לבנו נתיבת
קום חכם לב וספרה מה בידי
כום ממולא בשוא בידך שמניו
למוך שביל ישרא זקנים
את בתוך בית כלוא יצועו וגגו
את כשביר אבל עמלך בלילה
חלך בחלום ותמצא בזוקן
בין גברים נטוש בכיכ על נערומים
כי גדור נח עלי צדיה ללבדו
כי חילום אשר להרע קרואים
גאלו נערו ויצא אלהים
שולחו בו בני קשותות ואבני
נחשבו שם כל קרב איש Cain
ואשר יעוז אלהים ישר
אם בצל אל בני מצודה שמורים
או יסגרبني גבורה אלהים
נאספנו בבוא שמווע ורצינו
או יבואנן בבית מצודות ומבהור
נהנו שם למול מצדדים בכח
כל אשר נעלה עליהם בצבא
יש שמחות ולא כשמחת מצודר
מה תבקש עשה לזר נס וסר מ-
נשבעה מפרי נוהם והמה

ישק כל איש במחנינו חבירו
איש בא נזיר וראה בעצרו
כי יהוקף בצד וצד לי בצדיו
עופפני זמן בכני נשריו
גוף כמו שעורה ובצל יצורי
נו אלו רופאיו להבש מזורי
שם בגעו צרי ורפא שבריו
אל מוזות שאל ונח בין מגורי
אל קרבוי ורותך אל נחרוי
האלים וכו' ישועות בחורי
המשלים לאל בטוב לב נדריו
אל רצונו יוחדר אל דבריו

ואנחות ובו שתותם וין טוב
נעטתי גול כבודי בגילת
אך לדע נחלף ששוני בשמעי
נעתי בבואה שמואה ואלי
ואבקר בני בערשו והנה
רכבו אהבו שחינו ולא רך
אך אשר הוא לעצובי מחבש
אל אמרת אחריך אשר בא ונגע
את פדיתו ושב לבך אשר בו
את אלהים אקו בצרות למן
ואמתו יזו עלי איש חסיד
הממלא רצון יראו אשר רץ

קיא

ואמר עוד בצעת מחנות אשכלייה ורונדה וכל קצה המערב אל רזה המקומ
באלו שלנת תהי"ב וכאשר הגיעו חיליו בקרוב מהם נגשו כלם אל ההרים ועל
בגביהם ומחנותינו ישבו בתחתיות ההר לתקראתם שני שבועות ולא ירד אליהם איש
לא פרש ולא רגלי ואחר כן הלכו לדרךם בבושת פנים ואם יעורחו אל

תהללה

ובני חמת נחלו חמת ונינה
נגה שכינה ובת ציון מנורחת
ספר נריתות גרושות ונשכחה
והוד ומורה משקדרת ופורחה
זרה בתוכו ואש קדרש מלוקחה
דומות לרמן והם התשעים ושש רוחה
אשאף ואשים על לי ואשתה
ברמות ערוגה בנציגים מפותחה
נגה ורוח צורר המור במרקחה
סורר כסיל ישת משבט ומשפחה
בנות בחמליה ובונה שאנן נהנה
כימה בכל يوم כאילה משולחה
פלק תלויות בעלי חבל ולא שחה
וקחל פתאים בטוב לבב ובמנוחה
אין טוב בלבד על נתיב טובה ובנכחות
הרבו משנאים במשאות שוא ומדוחה
שרי צבאות וממלכות וכל פקחה

העצור נחלי עני ואנוהה
חשכון גבל תוך גבול ציון ובית מראה
אשת בריות חשבה עללה מאין
מה לי בחיים ואין ארון וכפרות
ודביר ואלי ובית קדרשי קדרשים אש
ופאר מכונות וכחותה ותימורות
אשב נדור נום בטוב נומה לערלי לב
אשר שחקים עלי ראשי וככבים
כפני פרחים כעין כסות בין לו
ודמות בסיל בחדריו נח לבדו בן
ופני בני עש ועש אשה אשר עושה
תשב מהרה בעלי רגאל בקו שחק
פלק ירעוץ בעלי רפיון וארון תוך
כלם נכוחים לסור רע מבינים לו
הקל בני על נתיב טובה למן כי
ושמע פליה אשר עשה אלהים ים
נקו נדרבים וטפסרים ושליטים

ל

לה

מ

ה

י

טו

- זיקות קרב אורה מוא וקדחה
שמעו מלכים גבורה ושבחה
ארץ מרוה ומולדה ומצמיחה
למאור ושמעה בהצעירה וצערה
היותה ב نفس בבאוינו ונרכה
עלתה אליל הר כאילים ופסחה
שמעה שמעות ערת אישים וברחחה
ארץ כמו סיר בדם שרדים מרותחה
אתת תשוע ורעהה משומחה
תוך אליהם ממורתה ונרכה
על כל שכונה בתלאכות ופורחתה
מכה בראש או בפי חרב מנחותה
רומה למשחתם כמו דמן וכסותה
כל עוף בכל קו ואל כל גור בכל שוחה
עורם והם בעלי רוקח ורקה
כין רך לבבו יגבר פיו ויפיחת
עת רחקו בשפט פה ינגחה
עת בא אמת תחשו מריב ותווכחה
המערכה ואין טפלות בקיור טוחה
להם בעלים בבאים יגראו שיחת
נשים ממולא שחוק בנחי ובצוחה
מלכוד בשיחת לעוף ראה מקום שיחת
מכל הבודה מתועבה ונאלחה
אייפה דברך ויאלם וישתכח
מתי כלימה ונפשם לא מרווחה
מבון זקנו ושערתו מגולחה
לעג בשער מרווחתו מפולחה
נפשי בראש נעליה ששה ושבחה
זה סוף קhalb אשר רכבה וצלהה
חוшибי תמורה כמו חיים. וכרכחה
כימאמה חק ודין עובה ושבחה
כזאת לנפשי בשר אחיל ואפתחה
בוסות ישועה אשר אתן ואקחה
על כל תשועת אנוש עדפה וסורה
מורוב שמחות וגיל עפה ופרחה
יום הקרב ישירה רגלי והצלחה
האל פליות ואתבונן ואשגיהה
כבה בקדום וום ירך אשבחה
כפונ יומן ביד שרדים אשלהה
- בגנו עליהם בעדרה מורה ליב
זכרו משנאים פועלחה וכוללה
נפשם שבעה להרע ומרעה לה
שםעה עדת ריב תריעתה ורעה לה
אמורה לבדה אני אחת ואפסי עוד
היתה במישור כמו לשום ממשבה
שחנו אליהם הוה מפעל ערת אישים
אני רדו מרכיבים עד אשר נשים
בווא גשו בקרב נפשות שני לחמי[מ]
- באו נבכה נשיכם דם ונגבירה
עד יעביר קול נשיא כל עוף וכל חייה
לבא וללק דמי גופות גבידים ראש
לשום גברים אשר שמנם מכיסיהם
לשם נתחים ולא נתהי כבשים אל
אישים אשר נבאשו בנו או נבאיש
נכם במפעל ושות יד לא בשוט לשון
- נקרב ומפה ומפה נעללה אכן
למה גבואה גבואה התאמו ריק ריק
אייה שקרים אשר מתחם בפה הנה
בפני נשיכם תשיחון رب וש אישים
צחויים בראש הר רדו הנה נמלא פה
נרעם בקளות ואין עונה בקול כי אין
- בשו ושבו מותעים ונאלחים
היו בחרפה בדבר איש לאיש אייה
שבו רצוחים והם חיים וש אישים
יש איש מהלך והוא בריא ומחייב
נפשם שבעה יגונים מחפות ראש אך
זה סוף קhalb אשר אמרה ולא עשתה
זה אחריותם עם בנים רוחם וזה אחריות
כן כל מפירות ברית ביום תהי שבה
הנה לשוני כהריב חד ולגמול
- אחיל ואשלים בהלל אל ישועות על
על הישועה אשר מתקה וערבה כי
לולי אלהים אשר תמרק ברוחי או
ואומר ואצלח בשורי כי נתיבתי
אסם אליו לב אשר יעש בכל יום לי
וכמו בתימן וום כל يوم אני נושא
ובנות זמירות לפי בנים ובנות אל

בְּנֵי תְּהִלִּים

קַיִם

וְאַנְיָ שְׁלַחְתִּי אֶלְיוֹ שִׁיר לְאַחֲת מִמְלְחָמֹתָיו וּעֲנֵנִי בָּוהַ הַשִּׁיר.
 אֲשֶׁר אָבָיו לְחַכְמָתוֹ אָהָבוּ
 בָּוּכְרוּ לוּ וּמוֹדי דְּבָרָיו בַּיּ
 תְּעוֹדָה הַחֻקּוֹתָה עַל לְבָבוֹ
 וְשַׁת לְבָוּ לְהַבִּין מַה כְּתָבָוּ
 הַכִּינוּ עַל כְּתָבָ מִפִּי כְּרוּבָוּ
 מִפְּתָחָת בְּמִשְׁכָּיוֹת זְהָבוֹ
 בַּיד גָּלוּ אֲשֶׁר נֵס וּחָשַׁבוּ
 צְלָחָת וְכָל עַצְבָּוּ וּרְיוּבָוּ
 אֲשֶׁר קָוָרָר וּמִשְׁתָּוּמָם עַזְבוֹ
 קְמַעַת הַמְּסִירָה אֶת אַבָּוּ
 לְעוּלָמִים בְּכָל מִזְאָה וּמִבָּאוֹ
 וַיְתַעַג יְמִי חִיוּ בְּטוּבוֹ

לְבָנָן מְשָׁה נְבִיא אֶל אוֹ קְרוּבָוּ
 אֲשֶׁר מְיוֹם בְּמִי יְהִמְיוֹן
 וְהַמּוֹשֵׁךְ כָּמוֹ נְחַל בְּעַרְבָּוּ
 בְּבּוֹא שִׁירָה אַלְיָ אֲבָיו פָּתָחוּ
 וְהַחָנָה מְעֵנָה מְסֹדָר אֱלֹהִים
 וּמְכַתֵּב בְּעַטְרָת בְּן מְלָכִים
 כְּתָבָ הַנִּסְיָן לְבִי וְאַחֲוָוּ
 וּמְחָה אֶת הַרְוֹן אָפָוּ וּקְצָפָוּ
 וְהַיָּה תָּוֹךְ יְחִידָתוּ כָּאַבָּלָבָוּ
 וְהַיָּה לוּ דְּבָרָיו הַגְּנִיעִים
 יְהִי לוּ אֶל לְמוֹשָׁעָות וּמְסָעָדָוּ
 וּוּפְלִיאָה לְעַשְׂתָה לוּ אֶת חַסְדָיוּ

קִיגְגָּן

וְלוּ עוֹד בְּסֶפֶר מִבּוּם אֲשֶׁר הָיָה בְּבַיתָו יֵצָאוּ הַמִּים מִרְאָשׁוֹ וְהִי יוֹרְדִים
 כְּרֻמוֹת קְבָה עַל רַצְفָת בְּחָטָם וְשָׁוֹשְׁנוֹת הַנְּרוֹת בְּקַבָּה מִפְנִים וּהַקְּבָה מִבְּחֹזִין וּנְרָה
 הַשְׁעָוָה בְּרָאָשָׁה.

מְרִיקָה עַל פְּנֵי מְלָח כְּמָלָח
 וּמִימְיוֹן לוּ כָּמוֹ חֹמָה וּשְׁלָחָה
 נְטוּיָה עַל אַדְמָה מְבָדְלָה

אָכוֹרֶל לִי מֵהָאָכוֹקה עַל מְנוֹרָה
 וּנְהָרֶל לָא יְמָוֹתָה אֲשֶׁר בְּתוּכוֹ
 וּשְׁמִים בְּעוֹר שָׁהָם מְצֻוּפִים

קִידָּר

וְלוּ בְּסֶפֶר כָּלְחוֹת הַוּרָק הַמִּים מְאַלְיוֹ בְּבַיתָו וְהִי צְוָחוֹת מִמְנוֹ קְנִים יוֹצְאִים
 מִצְדוֹ הָוּ מְשִׁלְכִים הַמִּים מִכָּל צָד וּמִכָּל עַבְרָה וְאָמָר.

חַבְצָלָת בָּאָרֶץ לֹא נְטוּה
 יְפָפִיה וּבְנִיה יְפָפִים
 וּסְרָעָפִים סְבִיבָה מְכַסְפִּים
 וְלָה אָמָר עַלְיָ רַאֲשָׁה כְּשָׁהָם

קְטוּנוֹת

וְלוּ עוֹד בְּסֶפֶר הַאַח לְפָנָיו מִבְּוּרָת בַּיִם הַחֹורָף וּסְבִיבָיו צְרוֹת צְפָרִים,
 נְתָנוֹנָה עַל מִדּוֹתָה אֹור לְעוּלָם
 לְמַרְחָקִים וְהַאֲוֹר לֹא אֲקָלָם
 אָכוֹרֶל מִהָּצְפָּרִים אֵין בָּם נְשָׁמָה
 וְהַמָּה לֹא תְּעוֹפֵינָה בְּתוּם אֹור

קְטוּנוֹת

וּוְכָר בָּמָקוֹם חַבְרָתוֹ אַחֲרָם מִהְמָשְׁוְרָרִים שִׁיר עַל קַעַרְתָּה תְּפּוֹתִים הַבוֹאָה לְפָנָיו^{וְלָהָרְבָּה}
 יְפִים וּמְטוּבִים מָאָד. וְהַשִּׁיר בְּלְשָׁן עַרְבָּה הוּא זֶה.

צְרֹתָה נְפָסִי הַכְּדָא מִן פִּצְחָה
 לְמַכְאָפְתָּה מִן בָּל אֲגָא עַזָּה

ה

ו

כיז

ומגاري נשיכת לין ופתוי במו כסוף מזוקק העשיתי ואחד מהיושבים עמו אמר וזה העניין בלשון עברית והוא זה.

ק'יח

אני כאשר תראה יצוקי וזה
למען נשיכת מוחסר לב ארהוב

קיט

אחר בנו אמר,

מן עשויתני כמו תחזה אותו פון ישכני בן משלוח ואיש פת'י

קכ

ואחר כן אמר פטע פתאום על התפוחים יג מאמריהם היו בין הכל טז כי כבר נוכר מהם שנים ובכל דומיהם לעניין הערבי והג' מהם הוא זה.

ותפה מלא ראי שמי
ותפוחים אשר צמחו בפרדס
שאלתיהם עלי מה לא תהיה לך
השיבני בלו אומר למען

כט

וּתְרַבִּיעַ,

כמו נגע אשר אין לו ארכוה
במוחטפק אשר יקרא באיכה
ודרמעתו אל היוחן לא שפוכה
בתוך ראשה ובת עיניה כבוכה
על חסר חסרו בנסיכה

רואה אתי בתפוח מהודר
ולא יעק במנא בין חבריו
אבל ישלח כמו דמעה בגענו
כחולת אהבה עצרה דמעות
השיבני שארו וחמסו

ה

כב

ויה חמץ,

שאגה מ-
תבואהן

הנשך זה
ולא תשחית
ב�포
באפ' שינו

כב

וְהַשְׁשִׁי

בתפוחים ערוכים במסבה
ויר רגליו בצרעת מרובה

אשר יצעד בבין יין ויבשל
ישלח אל שחוי צווען בשוקינו

בן תהלים

כבד

והשכיעו.

להבריה	את יגון	ראה גפן	לשמחה נבָר
להריה	ותפוח	لتענוגים	ושמן טוב

כבדה

והשכינין.

עלִי חַשּׁן	במו אורים	בתרוך טנא	ותפוחים
בפיהו שנ	לכל נבל	נכלים כי	פדים מיד

כבו

וחתשיין.

בתפוחים אדרמורומים ומושך	חסר לבב אשר קורץ בשינוי
וחרית ברואים לא לנשך	הסירים מלפניו כי לנשך

כבו

והעשורי.

ולא דבק אליו חבו לשונו	הייש תמה במגדיל פה בחברה
ברו שניו ולא נחנק גרונו	ובנושך בתפוח ולא נשך

כבכח

והאחד עשר.

עלִי אחויים	ברית מלך	שתיים הם
בתפוחים	בבית משתה	לארשין
	אשר תשך	לארשין

קבט

והשניים עשר.

ותפוח יפה תואר	ותפוח ריח וטוב פרוי
ושנו יאבד יופיו	בשנו יאבד יופיו

קל

והשלשה עשר.

בכתלים ומקייא על פניהם	לנעימ אין בחברה בען רק
בתפוח גROLLE משניות	וחמתת מעביר את מלחמותיו

בן תהילים

קלא

והארבעה עשר.

חברה למרחוק ואו תנו
ישפוך עלי שני דמי תפוח
גרש מגלה סוד חברים מתוֹר
ושפוך בפי בעיר דמי שני אם

קלב

וחמשה עשר.

באה וראית אל ורומה לתפה מהולל במעשה
מתוקה כמו טumo ארומה כמו גלו ויפה כמראה
ופיהו בשרה היא כאסור ליר ולפה אשר לו ולא לו הוא
בחור לך למשכבר חלקה כמו ערו
ואם היא לכה אישת כמו עלם לבן פנים וחומר

קלג

ואמר יבדחו האל בצעין הנקרה יאסמין שלשה אלו.

כמו פטרה ועליו וגפני
ובאדם מגדמים סעפי
דמי אישים נקיי בף בכפיו
ראאה יאסמין אשר בריו יrokeim
וציציו כבודחים לבנים
כמו עלם לבן פנים וחומר

קלד

ואני הצמחתיacho יפה בגני ועשיתי. סביבו תעלה וחליתי פניו לצאת
אליו ולנוח עמי שם ובן עשה שמה בו ואמר עליו.

למשאלת חברה או נקלה
בנצניעו ובפרחו ממולה
ושמתי להנחתי סגוללה
בשכימים עלי ארץ עגולה
ערוכות בה כמו טורי מגלה
ואל פרחם לבל שوال מסילה
בארמון לא בצל אלון אלה
והאלם למעלה ראש החולה
וישים על כל גומא ממולה
עלי מים באפרין בכלה
ואל משקה אויב שבתחילת
ולאמר לו שתחו אין המולה
ומי לא שר כואת לא שר גודלה
עלי יובל בוגנה אין פעה

יחסוף יט לבב אבוי במלחה
ואו אמר הלא נלק לגן כי
שם בכיר למרוגעי נתעתיו
סביבותיו תעלה העגולה
ויצאנו אליו גנת ערוגות
בכל ריב מسلطות יש בלבם
וישבנו בצל רמן וערמן
ותחתנו למציאות שעבוי
וחמשה יملא כום באדם
ואל שותה כמו חתן ישלה
וישתחוו ואל כוסיו ישבו
ולא יגע בחושיט יד לשותה
פליה הוא ומראותה גודלה
וכפעולות שתה אחים בכבר

בן תהלים

קלה

וחלה אליך אחיו מחלן השחין היוצא בנסוין של שנת חת"ג והוא צאתו
עליו קורם השבעו מסדר ויקח קרח יום אחד ואמר כוה יא בחיותו מחליו.

זמן רע יציקך	בפחזו וחפונו	ושמך במתורה	וישת את לבך בית יגנוו וגופך	בשרכך כאלו אל נתך במתנה	כמשלט אוי ישאה כלוחם ויתן קול	ושבעו כרעבונו וטובו ברעהו	ברקיו יום מהר ינרד בשרך על	ויחזר פני זקן יונת סביבותי	זמן שג ולא שיח	לבד כי ועלי מוח	ברערכו קרב אליו זרועי אין רעה	וירועי ברכותיו ולחזרו בשחרותיו	וישוב ובישוב יונת סביבותי	זמנה אשר אין לך אדמה אשר אין לך יש מומן גואל אלהי מאמע את מי באלהום לך זמן המחלבל טוב זמן ליום אחד טו ויום זה י מלאפי
ח ומה טוב לך בזמנך	ישלח לך היום	ולבן פני נער	וילבון	וישוב ובישוב	אדמה אשר אין לך יש מומן גואל אלהי מאמע את מי באלהום לך זמן המחלבל טוב זמן ליום אחד טו ויום זה י מלאפי	וועתת הניאני	כאלו יקודר בבשן	ומראה נגעו על	בаш שם בעצמותיו	בגוףו וחוורותיו	בשרו כמו מהית	בצלו ואברתו	מהרה ולא ארך	ושלח ארכחה לו וכן מתה צורי
ו אם את יהוסף יידך	עליה מחליו אז	בבשן יונת סביבותי	בבשן יונת סביבותי	וישלח באליסך	ובשחין נערם שת	פצלות יפצל איש	וכסה בירדו על	בחליו ושת זרים	ונפוחות עלי גלדי	פצלות יפצל איש	בשחין נערם שת	וכסה בירדו על	ומשאננו אל	ומצאנו חיל פתאות
ב ואולם אליהם סך	בבשן יונת סביבותי	בבשן יונת סביבותי	בבשן יונת סביבותי	ח הסתו ובטחוני	בבשחין נערם שת	לחסדו ובו שת את	לחסדו ובו שת את	לחסדו ובו שת את	ולעבדו אשר יהל	בלחמו בביית ספר	דבר מעות קרת	ולא יענה רע בע	שחין רע ולשאת אש	ובאו לו והוא קורא
כ והבר כה קראו	בבשן יונת סביבותי	בבשן יונת סביבותי	בבשן יונת סביבותי	ה הגינו ותגינו	בבשחין נערם שת	ומושאננו אל	והומר אל הaga	בבשחין נערם שת	ובבשחין נערם שת	בדבורה ספר	בדבורה ספר	בלאיו לעונתו	שחין רע ולשאת אש	ובאו לו והוא קורא
בבשן יונת סביבותי	בבשן יונת סביבותי	בבשן יונת סביבותי	בבשן יונת סביבותי	ועצב לעצבוני	בבשחין נערם שת	ובבשחין נערם שת	ובבשחין נערם שת	ובבשחין נערם שת	ובבשחין נערם שת	בדבורה ספר	בדבורה ספר	בדבורה ספר	בדבורה ספר	בדבורה ספר
בבשן יונת סביבותי	בבשן יונת סביבותי	בבשן יונת סביבותי	בבשן יונת סביבותי	א אבותיו ובזקנו	בבשחין נערם שת	בבשחין נערם שת	בבשחין נערם שת	בבשחין נערם שת	בבשחין נערם שת	בדבורה ספר	בדבורה ספר	בדבורה ספר	בדבורה ספר	בדבורה ספר
בבשן יונת סביבותי	בבשן יונת סביבותי	בבשן יונת סביבותי	בבשן יונת סביבותי	ח חרפות בקדמוני	בבשחין נערם שת	בבשחין נערם שת	בבשחין נערם שת	בבשחין נערם שת	בבשחין נערם שת	בדבורה ספר	בדבורה ספר	בדבורה ספר	בדבורה ספר	בדבורה ספר

כלו

וגברו רוב מלכי אלאנדלים משפחת הברבר ויתר הפרשים עליהם בקיין של
שנת חת"ג ושברו הצרפתים להיות עם בעורתם והביאם עם וזדו העיר
מאربע רוחותיה וצרו המהנות הצובאות מהמערב עם חיל הברבר על מדינת
אלי אסנה ויצאו לקראותם ויארכו להם חמישה ימים קרוב מהם אחר בן נרא
אליהם ויערכו להלחם וילבשו שריוןיהם ובארותם כי בן ברחו כלם בלילה בהרים
ובגביעות אח"ב קרבו לקראת השר ابن אבא עמאר והצרפתים הצרים משני
צדדים ממזרחה העיר וכאשר נראו אליהם ברחו גם בן משם שניית ולא נשאר
מהם עד אחד ישבו כלם נכלמים איש לאוהלו ואמר יוקרתו האל וקראה

זמר ה

כָּנֶף הַנְשִׁרִים	בֵּישָׁעִי וְלֹא עַל	שָׁחָרִים סְפָרִים	אֲשֶׁלֶת בְּכָנֶפי
לְפָרָם מִסּוּרִים	וְרוּבָם בְּעוֹפָם	יעֹפָן וְנוֹלָאת	לְמַעַן בְּאַבְרָהָם
בְּהַרְבּוֹת עֲבָרִים	בְּעַבְרָ חַשׁוֹנָה	אֲשֶׁר הִיא מִשׁׁוֹחָה	וְלֹא עַל בְּנֵפֶעַ
בְּקֻוֹתָה וְהַרִים	בְּאוֹרוֹ כְּרָגָע	כְּנָפִיו יִמְלָא	וְשַׁחַר בְּפֶרֶשׂ
בְּאֹרוֹי יְצָדִים	וְשַׁמְךָ מִפְאָר	בְּשֵׁם אֵל יִצְחָק	הַ אֲנִי אַזְמָרָה לְ
אֲפָלָה אֲסּוֹרִים	וְהַיּוֹ בְּמַסְגָּר	פָּעָולָה אֲנָשִׁים	בָּרְקָ יְזָצָאִים אֶל
וְסָכוֹנָה נִמְרִים	וְשַׁבְוּ לְמַעַן	מִנְאָף וְגַבְבָּר	בָּרְקָ שְׁכָנָה עַיִן
עֲדָרִים עֲדָרִים	כְּרוּעָה יִנְהָלָל	בְּלָלָ וְסָהָר	וְהַמְשִׁיל בְּסִילִים
וְנַחִים אַחֲרִים	אֲנָשִׁים יִגְעִים	בְּמַקְרָא וְהַלָּל	וּבוּ יִתְנוּ קָול
וְקוּשָׁרִים נִתְחָרִים	בְּאַוְמָה לְכָסָא	וּבְזִוְצָוָן	וּבוּ מַלְאָכִי אֶל
וְאָדוֹרִ וְשָׁרִים ¹	וְעַוְנִים בְּקָול רַם	מַצִּיצִים לְאַל רַם	שְׁרָפִים וְחוֹתָה
אֲדָמָה הַדָּרִים	צְבָאות מִמְלָא	וּקְדוֹשׁ יְיָ	בְּקָדוֹשׁ וְקָדוֹשׁ
בְּחַדְרִי חַדְרִים	יְבוֹאָן מִאוֹרִים	מְהֹודָר בְּצָאתָו	וְשִׁמְשׁ כִּמְלָךְ
מְלָאוֹת קַצְרִים	בְּחַמָּה בְּקֻוֹתָה	מְלָאוֹת חֲרִישִׁים	בָּאוֹרָה גְּבֻועָה
מְרָכָא בְּצִירִים	וְתִבְרָתָה וְתִצְרָה	רְפָואָה לְחֹלוּם	טוֹ וְחוֹרָה וְתִפְרָתָה
וְאָזָן לוּ דָבְרִים	בְּלָא יָד וּקְוֹרָא	רְחָבָ פָּה וּטְוֹרָף	וְשַׁתְּ יִם רַחֲבָ יְדָ
חֹזהּ בּוּ סָעִירִים	וְחַרְגָּעָ וְלֹא תָּרָ	אָמֵין בּוּ וַיְסַעַּר	וַיִּשְׁקַט וְלֹא תָּרַת
וְמְצָרָף לְבָרִים	וְכָלָא לְמַשְׁכִּיל	קָרְעָה לְמַכְבִּיר	וַיִּצְרַא אֲדָמָה
וְתוֹרִיד וְתוֹרִים	וְתַעֲשֵׂיר וְתוֹרִישׁ	וְתַחַן וְתִמְשִׁישׁ	תִּצְמָח וְתוֹבִישׁ
וְסָופָר בְּשָׁרִים	וְמַקּוֹה אֲנָשִׁים	וּבְרָא שְׁנִיה	כָּבֵד וְבָרָא שְׁנִיה
עֲנִים וְשָׁרִים	וּבִית דִין מִשׁׁוֹהָה	וּבְהָיָשׁ גְּמוֹלה	וּבְהָיָשׁ גְּמוֹלה
בְּחַרִי חַבְרִים	וּמוֹצָא יָם עַל	פְּרוֹשָׁנָה כָּתְבִי	פְּרוֹשָׁנָה כָּתְבִי
כּוֹכֶר כְּפָרִים	אֱלֹהִים לְנַפְשֵׁי	בְּסְפִרִים מְרִיחִים	סְפִרִים מְרִיחִים
וְשִׁמְשׁ סְדָרִים	וְשַׁתְּ עַל פְּנֵי עַשְׁ	לְבָנָה כְּשָׁמִים	וְנַסְתַּחַת בְּמִצְחָה
אֲלָהִים אָמְרִים	וְהַרְבָּה בְּאֵין כִּי	בְּבָרוֹק יְיָ	כָּה וְמַלְאָ לְשׁוֹנוֹת
וְעַשְׁן נְחִירִים	וְשַׁפְךָ מְרוֹרוֹת	בְּלָבּוֹת כְּיוֹת	וְפָלָא אֲשֶׁר שָׁת
בְּתַחְתִּית עַפְרִים	וּקְבָרָגְבּוּהִים	בְּרָאשִׁי מְרוֹדָםִים	וְהַוִּשְׁבֵב עֲנוּיִם
חַמְרִים חַמְרִים	וְשַׁלְחָם לְעַנִּי	הַמְנוּיִם חַמְנוּיִם	בְּבָוָאִים בְּאוּנִי
וְאַיִתָּת קְבָרִים	וְחַרְדָת אֲלָהִים	וַיָּם עַל שְׁפַת יִם	שָׁאוּנִים כְּרֻעִים
סְרִיסִים וְנִצְרִים	וְחוֹתִים וְאַלְפִי	וְסְרִיסִי פְּלַשְׁתִּים	לְעַרְבִּים וְהַגְּרִים
וְוָהָ מְחֹדרִים	וְוָהָ מַעֲפָנוֹ	וְוָהָ מַמְכָאָוָו	וְוָהָ מַמְכָאָוָו
וְקִם כְּחַרְדִּים	וְלֹבֶשׂ בְּלִיל	וְלֹחֵךְ בְּנָחָלָב	וְשָׁוֹטֶף בְּנָחָלָב
אֲגּוֹל פָּה אֲגּוֹרִים	וְמַקְצָת עַלְיָהָה	עַלְיָהָגְבּוֹל פָּה	חָנוּנוֹ קַצְתָּם
חַשְׁבָנוֹת פְּגִירִים	אַמְרָם עַדְיָכִי	לְהַרְעָ בְּמוֹמָד	וְלֹא נְשָׁאוּ יָד
כְּהֵוּ עֲצֹרוֹת	חַנִּיתָם וְאתָם	עַצְוָרָת אֲנָשִׁים	לָהּ וְשָׁחָנוּ הַלָּא -

¹ פִּי, וְמוֹשְׁרָרִים.

בן תהילים

זה

ואתם נצורים בשחך אסורים בצדי הנזירים ודבריו שקרים עליהם עוורים אליהם להתרים ואין בהם יתרים עליהם קשורים בבעל אברים בבכחות יערם למדון סדרותם רשעים גמוריהם ורגלי עפרים וללאן שחוריםם וקנאה שכוריםם כאיש חרד החברים למדרב חרדים אותם נוערים ונעדרים שכוריםם מרוצצת מטרים גברים מהירם ולאזר גורים ונענות יהירים בשות קבוריםם וסגרו שעירים ושוכני כפרים וסרו מגוריםם שמחות קזרים לטמת מזוריםם ואין בהם שמרים וכחה שברים חרושים לבקרים בשפתי גבריםם נעירים נועריםם ומרפא לציריהם מאורים ואוריםם פרי הבציריהם ישני שחיריםם ושלם נדריםם	והנה ישבתם ואם ככבים בנבחם ושתקם ואי ההבלים עורים ונחנו אבל לא עונם דריכם להשחתת וכימה אשר מ- וטשנו עליהם וקרנו באريا עדין יהונו ענווים ומישפיל ובידי כפוריים לשחר לבנים ומניין בעסם מושנום אבל הם אהלים ונסו בבושה ומתר- ערבים גבריםם ודרנו כי אלכם לבתר בתרים ולשוך מרבנות ולחת קדושיםם ובאו במצוור ונחה אדרמה בחבל וחוזות ואולם ימי הד לבבי והעללה ואיה שמנים ושלח רפואות בכל יום אגדל ותהיה סדורות ובה יישרו ל- ותהיה כחתול ובפניהם חבריםם וחויד לדורי וכנור לעורר לוכרין תלאות מלכים ושדים וידם אסורה והיו לבבים והלשנה ימינו אלחורים בני אל בעפר נallo בידם ביד עש חנותם אליהם חמשה עליהם אנחנו רוחקים בשם אל מעודד ופורצים בחיות ליום השאנים בקצע שביעים בצלם ומראות אפלת ועוזבו לחרפה ולשוב אשר נח במורה אשר ישמעו מה ואמרו אליהם יאיצוں במגל בחדרוד חרבות באין פה וראשים אלי מכצריהם עליהם ברקמה ורבו עלצויות וצמחו רוחות וסלד בחילה כאליה וקווין בה אליה צבאות חרשו לנפשי אחים זמורה יטיבן בחוריםם מחישה לערדים ומחשך לערים גביעים וכוסות פעולות אלהים בקין הפלאות	ולצורך ערים הנפשם גורה הנשו קרבים היבשה זרועם מ הלא אין בכל אי ושמו פניהם ושם קשותותם כלו רוחמים ועפנו לשמי מה ובאו נבואר והם ייחסבו כי וקננו עליהם בלבות ארויות וסופים נכוונים ג עליהם גדרים אלפים ומאות אי יברחו ב- אליהם הביאם ושבנו לחיל נה וחשנו בטרם ותרים הביאם והنم בגלאל ולנקוב לבבות ולשום אנשים ס אווי מחרדו הם והיתה כלימה ונחו ארצות ברחו אניות ארנן בגילה סה אני שיש בעצה עשה לטוב אותן לאזור המ�新 ולשמו תקופה ובה את מחולם ע ותהייה בנתיב ומכשול לסורים ודרכן להשכות וממלמד למוכיר ותכשר וחאות
--	---	---

כלו

ויפשטו אויבינו מראשי הברבר בפתח המערב לאגד ולבזח עליינו וילכו ל夸ראת אשבייליה הם וכובדי חילם אולי יקראו לקראתם שלוחי מלכי הגויים אשר סביבותינו המבוקשים להשלים עמננו והיתה בונתם להלחם עמננו בעת מלחמותנו ונש נצverb. וזה בפסלו שמן כתמי"ב. ואמר "א בום.

ולרגע עי בחסרו יפרקני
להורות לו בקהל יתני
וועל פשע לעולם ישטמנוי
ולא יגער באובי ישטננו
שאלוב ובכן עלי הר יעלוי
וילא תאור מריבתי וידיini
באלו אין אשר יראה בעני
למרחפות ושואה בקשוני
ברגו וחדרה לבשוני
וערפי אחזו ויישטמוני
זיעוף אל גבול שלחוני
וחודש עוד קרב ביןם ובני
שחיקים צור בעוו ישמרני
ואין לאל רבבה על ימיini
לדורש רוב ישאל ידענו
הלא תביט בצרות ירבוקני
למשתנים ביום איד קרמוני
ויאמרו כי בראשם ילכדי
במהמורות מלכים יהודוני
בכמו שהו ברעות ירדפני
ולבקר באורך שבעני
יזהיר כהן פלאד תהייר לשוני

לעתותיו אלהים יוכרני
ובכל היום עלי פלא יהודיש
ולא אמר השבח רחמיין אל
ולא יעור להושיע לנפשי
ואגיאע לבור שאון ותחתית
ואולסן צוררי חוליכים ושבים
וישמעיו מהומותם ויפנו
ובתקופה לעת צאת המלנים
ובקיצור מאת ימים ועשרים
ומפניהם וצדדים נלחמו כי
ושבו אל גבולותם בשלום
ועתה נועדו לחו לעורר
כאלו גואלי ישן ואין על
כאלו על שמאלוי אין אלףין
ויש יתרון עלי דורש אלהים
הלא חוקם לסקל את עצם
ואיה מעשיין הקודומים
והنم הוליכים לטמונין רשותות
שלחו אותם בדרך רע וצדדור
וישחו במפלחים אנשים
וחשקי בערב בום ישועות
ולויתח חסדר תקשור לראשי

כלה

וילכו הצרים ברצונם אל אשبيلיהה ויהיו שם עם בעל בריתם האיש עבאד' שר העיר וימורוד ויגבור בם ויחוק בהם ויאסרם בנחשתים ומלא בתה ההבלא מולם וזה מהשנה הניכרת וכאשר מסך ה' בקרבת רוח עווים וקמו קצחים על קצחים והותרה הסכמום ונתקללה עצם ובטלת מחשבות והכויב ה' כוהם ומרעו בעולתם ואמר בזה יכבדו האל' וקראותו

זمرة

בן תהילים

ז'

... .	... בוטוב וקשרו ...	... ...	... מה אנטש כי	... מה אנטש כי
ולהתיר עבות רשותו	בחברים ויתפרדו	כפירים להושע	ויש נער בריב	ויש נער בריב
. . . . .	חותר ואין לו דם	... בכלותיו	מי תבר את	מי תבר את
עצמיו במחברתו	רعبו ומותתו ¹	בככר להסיד את	ורעב אשר אהז	ורעב אשר אהז
גאנב במחתרתו	ובחרור אשר כשל	בסוסו במערכת	ונער אשר ...	ונער אשר ...
טמונה בחוך פתו ²	מי שלוח ולא בן כי	אדמתה רחבה חייש	' ... הילך על	' ... הילך על
במסלול בחורתו	ברגלו עדי יפול	יהלך לרשת צר	ומי ערד צרו	ימי בקהל האל
יכבד שא בפחיעתו	בחומו וטوب ...	ירוץ ...	... .	... .
בחורמו ומכברתו	... .	... .	ו蔻ץ כפי רשו	טו וכמה אשר תרא
... בלחותמו	ומוצא פרי בחשו	אשר יחרש רשות	קריטים בקרסלוי	ושליט אשר השבים
דרכו במכברתו	בחלמו ומרחשתו	בחלמו לשלה	בארמן חברו שיש	בצרי אשר תהה
בחלמו ומרחשתו	נקים ביר רשותו	וצחן ומרתון	אליה בפח קוש	בשליך נשיא עפרון
וילין במחפהתו	מישנאמ אשר גראה	בדרכ נתיבה אל	מלך נתיותיו	ועל רין בגבור אל
אהוב ומלכדו	אהוב ומלכדו	בנתום וכלהט	פארים ולובש את	ועם נשי החטים
אברון ואבדתו	בדרכ נתיבה אל	כתונת לבית הפשת	מלך יום קוזו	ביחישן בכל חובש
ברכבו ומרכבותו	בדרכ נתיבה אל	ושם נלקחה נששו	מלך חזן ומלקו	וכל רין כגבור אל
פארו וכחנותו	בנתום וכלהט	מהדור כמו צפור	ברגלו אליו קזו	וכל שר הבינוות
נפש אשר אהז	צוחה בפי ביתו	ואידו לנפשו בית	בבא יום פקדתו	וכל נחף מוקול
אלי פח במפלתו	מחזרו לרפאותו	חותרו אל	מחלו זיין נזרו	כח ומכה ולא נקס
פקחות והפקדו	היילו לבכחו אל	ונשלל אשר הוליך	במכה ולא נעשן	וקר ולא הקייר
וחבל בראש אשתו	ועזוב ייחידתו	ועזוב ייחידתו	פעמו ולא רגלי	וחלך להביא חון
ולא נתנה שבתו	שרפים והעינוי	שרפים והעינוי	בקירה להשתכר	וסכוב כמו רוכבל
משנאו וחללו	ולא רע מעט בא על	ולא רע מעט בא על	רמיה ורמויה	וממלך אשר גאה
בכיסו ואמתחו	שליח בשנאים מד	שליח בשנאים מד	ונמלט המון עוזו	ל ולא הוא לבדו סוף
בתוכה ומרכבותו	ונחפן לאויב ו-	ונחפן לאויב ו-	והם לא ידמו כן	בחלכם לעיר אויב
שהותו ומשחתו	ושברה בני קשתו	בשלחו עלי אויב	בשלחו עלי אויב	וסרו להעור
המננו ומשחתו	מלכים והרבות מד	ב絲יות בכף ידו	וחתך ימיינו מיד	לה והוא בירדו מיד
הלומו ומקבתו	צליעו ופרק את	אכלהות לובח	אכלהות לובח	ומקל בעמדם פ-
חלהשה בכם שלחו	חלשם ונשמעו قول	סלעים וקץם בס	ארחו ומטה עז	אליהם הסיטם ור
חורו ב מגערתו	מאירה וגער בס	הממם ושלח בס	אנשים לנשא איש	יבכה יסכל אל
ונוכה בתוכחתו	אשר סר למשמעתו	אשר יחריד בשם	אשר יחריד בשם	וחרד באמרתו
קצינים במחברתו	נסיכים ויפיל את	... .	... .	... .

² נ' בפתחתו.

¹ נ' ותמורתו.

בן תהלים

הbeiיאו במשכלהו ירידך וכבדתו אליה וbnחשתו ולא אדרעה דלתו בפי כל שחוק שמותו בכושה באדרחו כלמות במחגרתו מלככים לממלכתו בעילם וחולחתו הדרו ותפארתו ביוישרו ומתקבנתו בחקו ומשמרתו	במאוניו ושר געים כבליו והנויות פעמי בסוגר צר בסודו לעורתי בסתר ולא נדע לט צוררי פניו ושב המשנאاي ב-	בשיה אשר נשא יריבו והכבדת באמרי כבר הביא דלחות והוא פתח בקחל ואתה אל שםחות כמצנפת ומלא שחוק פיו	מה עזיזה זמרה למען הניות אני אהטה לאל וסגר בעדר עורי וישק משנאاي בי מה אזי אהובי עטה והגר יידידי גול וכבה תהי גאות וימים לאיש וראו וכמה פלאים יש נ' יברוך אשר ברא ופעם חלל חק
--	---	---	--

קלט

ולו שיר נקרא בערבי ארגוֹה³ וזה שם של כל שיר שחר וחציו מחריו סופו
ובנה אותו על צואה אשר כתב ויסרני בה והוא השיר הנכתב בסוף אגרת
הסמיכות ובערבי אל אצאָפּה⁴ תחולת השיר **תדע בני כי צור יציך נורא**
וכו' וכבר נכתב בספר בן קהלה באות התיאו⁵ (ס"י Tag).

קם

ומצאתיו יוקירחו האל חלישות הכה והגוף מדורך הוקנה במלחמה אשר הייתה בקיין
של שנת התיא"ד ואמר בזה שיר במתואון תחולתו **הנמצא ברע' מר לבבו**
למרותי וכו' נכתב בבן קהלה באות הה"א (ס"י קלט).

קמא

ושב יכבריו החם מן המלחמה היהיא מנצח וגובר בתאותו מוקבע כל חזק
לבבו ומואיוו ובהגינו אל עירו ואל מקומו יסrho האל ביסירין קשים וחלאים
כבדים עד אשר נואשו ממנה הרופאים אחר בן הרחיב ה' לו וחתיו מחליו
אחר היוש והביא אליו אחר כל הנטיונות האלה הרוחה וחזרות הנפש ואמר בזה.

בעירשה ונוגה מוחלע דמה שגה ומלח בסיב רוגה כעלג ונולגה רעבים ויאגה ישב בגוף יחיל ישכב בעל קוצים צפ' תוך מקור שווה	נפשי אשר נעה שחוור בשחויר יתד צוב לה דממ בפיו שיח כנהמת לבייאָה ⁶ יומ' קמה וגורייה וירעד ואם נסמרק ככל' אשר הובא חראה בלי רגלי ⁷ ששת עבריה	וחלין בל' תoga זופר בשלג בר בשרו וחטאתו ונבל גאן צמא נדף כמו עלה וילג' נסמן קול וירעד ואם נסמרק חראה בלי מסגר עמוקה והויה מן	אשכום ולביSSH פרק עונו אל זב מעלי עצמו נדף כמו עלה ה אבן לשנו קול ישב בגוף יחיל ישכב בעל קוצים צפ' תוך מקור שווה
---	--	--	---

³ מלשון ויחרגו ממSEGORTIM (תהלים י"ח מ"ז).

בן תהילים

צט

ובו עמו הוגה
בלי פה וקול הגה
ישור ואילגה
בגופי והשליגה
ובנצח ביד עגה
בבושחה ובראגה
במיינו ואת דגה
מות והשיגה
טבוחה ונחרגה
בצין על יאור שגה
עצמי ושוגה
להכעים והשגה
שאונך ואבלגה
לוזון ולמשגה
ונסתה במרוגה
ומוצל ולא פוגה
בספר ואורגה
לגנה ולערגה
למים וערגה
דבריר אל וחוגגה

צורה אחותתו
באו חוו גוף מד
עקביו חלי מחר
עשתה כאש נרב
חומר ביר יוצר
ששים וככל צרי
כימס יקס את חול
מחלה רדיפה ב-
אם הוא מהיה בה
מוחות ומשבריו
פשתה ופשטה ב-
גופי ונסכויות
הרפי מעט מני
כי חם ולא העין
שחת לתפארת
זמרת נשוא עז
איך נסכה כואת
יבוע חרואה
נעימות אמריה
אל אשר צמאה
שמע על לשון ערדה
שלש מסובבת

הנה אני שלם
ויחריש והוא מהגה
אם דל אני היום
אם גואלי הפך
בן יהופר האל
างיל וככל אחוי
טו נשאו כליכם
אל תחתמו מאל
בי הוא הביאה בי
מחלה אשר חמודה
קדמה עלי לבי
בלקחה גROL ת-
מרבה להרע לי
לולי אשר חסרו
או שלחו גופי
לכן זומר לו
כח אחים דברים על
יקלו חוויה
תרם ביום שמעה
ותהי כמו קריית

קמב

ואמר יכבדו האל אח"ב מספר הנסינות ומשבח לאל ית' על אשר
שמר והצליח ורפא וקראה

שירה

ושפלות שתוק מישיר לושב בשמיים
ונעקש דרכיהם בלבד מללו לב
וועל שפותיהם יוציאו ואבתר
לשלא ולשטים לאחר ולשנים
לאחר ולשנים ואומר בהפרדים
ולא מות בלב מים בציירים ומחלאים
כנחל ונחלים שפתוי מצלחים
שפתי מצלחים מישיר באבנים
בממלג בשנים כהיכון כלוי יציר
בטלה ומאונים בטורים מכובדים
לכובר נחשתים יום יום עלות חרם
כמו עב ומאותם שאנונים אשר עברו
* ח

אלחיו עצלים תנומה בעין מביר
דרכו ומטעלםומי שיר בעין לבו
ויאלם כבד פה לא ואם אהריש אחר
ה ארבך במקחולות אני בא במישאל
והי אחרדי עברו ולשוני תופ
ולכן לשוני תופ מחות כבוד צורם
וחסדו בשיר נכון י ומושבות ללבות מ-
אוינים בהקראמ שקווי דברים ר-
בבאי קרב לא הוא עשוות במאחמן
ועשה אלהים לי

בְּנֵי תְהִלִּים

ק

ולא אל דלתיהם
ביעקב במתחנים
אנשים במצרים
ולכדו אגפים
עקבות ופעמים
והנה כפרים
שמאלאל מקום ימין וראש אל כרעין
ביר עלי חליצים
באו בין שפתים
ביהוץ ואגלים
בערב וערבים
הרופים ונחרים
בכמה שבועים
מןש לברכיהם
ומכות לשדים
חוויו בכפלים
ואוון ועינים
בפניו לחוים
לחוליה שנחתים
אדמה זרתו
מקצת לרגלים
ומכבריך בחפים
רצופות אשר באו
בליות ומעים
וחום גוף וצער בשתי
יתהע לכל נגר
וחרים בשנים
אליהם סביביו הור
וחדר בקרניים
אסור לב אל מחלה
מוחי שש בנפם
חטאתם ורשעתם
יהורה ואפרים
במלבוש ונעלים
ערבים ובנינים
גבועות במאוניות
מוחגה וריחים
ובלוי יריכים
כפניהם ושוליהם
וקין זה טפחיהם
וחגור לרגליהם
במצוק נשאותו
בחול ים ביומיהם
הרוי כוש וגוי קו וצלצל בנפם

צריכים גבוהים לא
אבי אל וסתורתו
כmouthו לדוים נ-
ערכת לנחלמיו
ושלל תקומה מ-
ואבitem אל עורי
ושאר ולא אביר
בצד עדי יגע
באגםון בתוך מיימי
בלוי לב וממכאוב
חולתי ואנטקי
בבקר וסור ליל
לוועה צף בינות
חרדים ויאמרו כי
קרובי بعد מרפא
ובוכים לרחוק מן
כבר בא אליו דיו
ולבי בגין זעה
והרופאים באים
ורצים בני ושאר
וגועים בחתוגתם
ואם ינאמו בקר
לבך מ מלא עור מז-
לה ניב וזה רוח
אלחים וזה שמע
שנים חדשים בו
אשר נאסר בס על
בדן ימי חלשי
בתוך אהלי מצאת
והקזו שתי רגלי^ו
לה ומשפיל מרים קדר
בעשר אשר באו
וחציל וחידתי
כאב צר וגע בע-
מונגוג וירקון
בחיים מחודשים
ידידו אשר היה
קדושה מכיסים את
ענו בן חרדים מן
בתקפו ולא נסכו^ר
גבוהה נבנראים
שהקוו וככל ארץ
עגולם עלי ארץ
בתוך בל בך
כאורה וחושך או
טפחות ימי קין זה
בעתו כפי אכלם
שלישי וננדכאים
מומישך בעבר נ-
שחקים גבוהים בה-
בשמה סבבי מל-
וקשה אשר לא בא
באויב בלכו מ-
ומוחי וכל חי
ואביך ולא אביר
בצד עדי יגע
באגםון בתוך מיימי
בלוי לב וממכאוב
חולתי ואנטקי
בבקר וסור ליל
לוועה צף בנות
חרדים ויאמרו כי
קרובי بعد מרפא
ובוכים לרחוק מן
כבר בא אליו דיו
ולבי בגין זעה
והרופאים באים
ורצים בני ושאר
וגועים בחתוגתם
ואם ינאמו בקר
לבך מ מלא עור מז-
לה ניב וזה רוח
אלחים וזה שמע
שנים חדשים בו
אשר נאסר בס על
בדן ימי חלשי
בתוך אהלי מצאת
והקזו שתי רגלי^ו
לה ומשפיל מרים קדר
בעשר אשר באו
וחציל וחידתי
כאב צר וגע בע-
מונגוג וירקון
בחיים מחודשים
ידידו אשר היה
קדושה מכיסים את
ענו בן חרדים מן
בתקפו ולא נסכו^ר
גבוהה נבנראים
שהקוו וככל ארץ
עגולם עלי ארץ
בתוך בל בך
כאורה וחושך או
טפחות ימי קין זה
בעתו כפי אכלם
שלישי וננדכאים
מומישך בעבר נ-

טו ושובי אל ביתו
או בא חלי הפוך
בציריך עלי צלע
כאוב האבד לחיה
אדבר ואון מבין
כ ואעטף ואתגולל
ואקוב כפוף קומה
ואשכוב כמו שכור
וחכבר בליל מ-
ויאור ולא אמין
כה ולבי בגין זעה
והרופאים באים
ורצים בני ושאר
וגועים בחתוגתם
כבר בא אליו דיו
ואם ינאמו בקר
לבך מ מלא עור מז-
לה ניב וזה רוח
אלחים וזה שמע
שנים חדשים בו
אשר נאסר בס על
בדן ימי חלשי
בתוך אהלי מצאת
והקזו שתי רגלי^ו
לה ומשפיל מרים קדר
בעשר אשר באו
וחציל וחידתי
כאב צר וגע בע-
מונגוג וירקון
בחיים מחודשים
ידידו אשר היה
קדושה מכיסים את
ענו בן חרדים מן
בתקפו ולא נסכו^ר
גבוהה נבנראים
שהקוו וככל ארץ
עגולם עלי ארץ
בתוך בל בך
כאורה וחושך או
טפחות ימי קין זה
בעתו כפי אכלם
שלישי וננדכאים
מומישך בעבר נ-

בן תחלים

אט

לאיש רחמות
אלחי ספרויים
ילודה באבנים
כגומר בדבלים
מאחו עקיבם
ברישעם בחפניהם
למאריך באפיהם
לעומר בסאסטים
כבעל קרים
לבבי בכפים
ותימטב באונים
לאוין קרתים
בלי שוק ורגלים
לקדרק באפסים
זכרתו באלפים
ובקר וצחרים
ואקווד לאפיהם

הלא יחולקו שלל
אללו חמת איה
אשר בא ולא נפל
בasha והיא זמה
לקבל שכר צדקם
לזרדים וודוניים
אנשיים וארכ אפ
וגומל בחיק צדק
לערדין מנגה
שאללה ובורי מון
לבב כל נבוני לב
ושנער וגיגיע
וחולך למורחים
לארץ ועד אדריכין
שקלחות ולו אוכל
חסורים בתהנות
ולפניו בנום אישים
במוחו ובلدינה
מנשא בבדוי מן
בAMILIM ותישר על
לחמות ושורים
בגפי מרים קרת
כאבי עדי אגע
בשבעים מתקנים
חסורים בתהנות
ולפניו בנום אישים
תמן.

לשונו באומרת
אליהם ואיה נא
בצראה כמבכירה
חברו ולא נפתח
אשר יום פנות זבים
מצדקם ומשבע
לעובד עלי פשע
ברשעו קאה בסאה
מכמותי ובלי יפהה
מנשא בבדוי מן
בשירה אשר תנעם
וילכו אנשים בה
סה ותקרא בעלי גרון
ואשה לאל השח
וכרתו ורב חסדו
ואולם אמלא מרד
ואקום ואשתחווה

ומביש עצה מגביר
ואומר הייצילכם
נה ופוצה עני עם
וסדר מראורב על בית
ומכל עון חמאת
 ממלא לפי וכום
ועובר עלי פשע
ס מורה לכהף רשות
ונורה למעריציו
אנשא בשירתי
בשירה אשר תנעם
וילכו אנשים בה
סה ותקרא בעלי גרון
ואשה לאל השח
וכרתו ורב חסדו
ואולם אמלא מרד
ואקום ואשתחווה

קמן

ויצא דבר מלכות לצתת אל הדר הזיתים אשר באשביליהה בינויו של שנת תחתנו זו והוא שם מוחיתרונו הגROL בתגבורת והנצח מה שנשמעו ונודע בכל קצה
שב יוקירחו האל משם ובין ידיו בתבאים ואגרות עשה אותם לשלהם למורה
וכתב אל מרד רב יחזקיהו ראש גלוות יאריך ה' שאירועו מגד העין היה משבח
ומפאר ואמר זה וקרויה

זמירה

פניהם כתוטפת
ודבר צדקה למול
לא בן מעלפת
להיה צעפי אשה
דרכו מעופפת
אברת תמוותה עלי
טשות מטופפת
פני חרותות מלוד
שי באכול נפת
סחט אל בחיים שאוד
קיפי סכבי מרד
נבייא הנמציא אשר
חווחה אבל בمعון
אם גור והיא מבלי
גבר בקול יגער
רחפו הדרים והיא
בינות צלען נדרי
משפט ואומין לארא-
בולדות לשער ולרב

נגלית ישרה בעלי צינוף ומצענת
אין על אמתסתותאון היום נבונה על
רף פיד ולו אראה חיים לנפשי בר-
בואה ממשנאים מול אפנה לפני ורדי-
ה אישים יאו ימי סבי תמוותה וה-
נחרד מבחן באין חוווחה אבל במעון
יראי גברים ולא בה בעלות קטב
מתת לשען ותחד-

בנ' תהילים

העש כמושלפת	בקרכ בלב לוחמים	דבר יום מפעל	פה לה כחרב ביום
עשה וועורפת	לוחם ונוטן אווי	נום אך ביום תראה	חראה נבללה ותדר
מרים מותופפת	אהרין ויום שיר חזה	יום סס ווים אמר	משה שאל בערדה
רבה ונוספת	לה על גודלה נסיל	נהלו לבבי גדור	אללה אבותוי אשר
על עב ונטופפת	רין או בעב עורפה	עשה פרוי או א-	טו אלו ציו זבול
גיים ונכפסת	נפש מואה לה	מכל ומועלות כל	לי מועשים נפלאו
נפלה במדחפת	עטפה וטמי אווי	שראי ואלו עב	יכבר שניר מנישוא
עדן על חפת	עולם ואלק אלוי	מות אלוי חי	ארכוב עלי במתוי
עגללה בתוך רפת	קח يولלה צחנת	פי מוד וריח ד-	ובאוש חללים בא-
חוו פני יפת	דרך קדומים אשר	עולם אבל דרכי	באתבי באחריות ימי
שחור כמו זפת	רחקה אדומה שחור	ימים קווצותוי	האחרי לבנו
רת ראש ומוחלפת ¹	לון וקסת דיו	נים ופנים לה	אדරוש לבנה בש-
מוח ורולפת	מלכי מגלה בס-	מלך פנימה ג-	חבי בכורה ובת
פורים מעולפת	זוכה אשער היא עלי	ליך לחזקיה	כיז יש בנפשי לש-
ראש כל לאום צפת	עمرם פריצים מב-	תב אל נסיך עדה	כה כי יש בנפשי לב-
ערת ושורפת	צדוק וחיס ווריין	רחו כתורת בן	מלך ביופיו ותור
ודת מאספת	לון מציצה כמו	חווה אמונה עם	מי ייחתו כבר
שחר ונשיפות	הורד בהגיר דמי	נה על בנק שחר	אורו באור הלב-
שרים מסעפת	עיני קלילות להש-	חמת בפורה יום	כינעורתי במל-
מידם ושותפת	נהלין והרב בר-	מות מצפה אל	ל בנאנו בקרבה ועין
איתה משפטת	אישים יהירים מצו-	קמננו במוראה למשיד	וביד חזקה יודר
דרת וועורפת	ללה בקוצפת	עה מלפניהם כי	אראה המולח מק-
רבות מירדפת	נגיד קהלה מה-	ללה ומוקצת	חרדוף רבבה לאיש
רבות מנאפת	מהם באחד אבר	מהם ותפה א-	לה נכה ונשוב וכ-
בוואות ² מחרפת	פנים כהען פני	כה עוד והיא תעוז	באה בשפה שפת
גלדים בילפת	דור ז肯ך ורד-	גלית תהשש יום	חומה לשבעם בא-
חללה בשחפת	יסור ונחנו עלי	צוחם כמו ארב	לא ימצאו מעלה
לעת וונגפת	מי זה ירפא אשר	לחם ארוכה כי	ריצנו בישע עדי
מלוכת אשר עד בל	בזה וידו מוק-	נאמר הדוד יש	מקם על יסיד ברית
או רור לא מחולפת	או הוד גודלים לבך	מלח לבניין את	לשין אשר תעללה
מכם מצעפת	מלוכה מוניה דבר	על שבטים שבט	תרים ברק עב עלי
משמעות	יומם תקנה במע-	תם תחזזה מפעל	אישים בעת מחר-
שהזו ומוספת	אתם ונחנו בעור	מופת נבואה רק	לכם מלוכה ול-
לט זה כמו מופת	ברכם בפי כל ופי	תם המעשים ורד-	מה נחגה בתורה וא-
מצוות מאלפת	עליה לפולחה בצח-	שלת כאורشمיש	ירכם גבואה בממד-
רים ותוקפת			

¹ מלשון את שבע מחלפות הראשי (שופטים ט"ז י"ג).

נ' ורבוואי.

בן תהלים

שם לא מסלפת
צפרק ולא יפתח
בדם מטונפה
מישור ומרצפת
נפשי וחופפת
כל שר אשר יקראה יהרדר וילפת
שירדים מכלך גדור סבכ עלי נפת
וכפי אני יש דבר תורה אשר מיום
אך אתה וזה נקצאו היום לחוקיה
הנני לאלי אשר פעמי ברם צרי
נ אם ינאמו צוררי כי מעדה רגלי^{צورو בירינו}
או דברו מִנְנָנוּ רה פו אמריה
ולראש קלה ומד רה ואמוריה
ומרה תסובב נטו רית ראש וגרכן על

קמד

אחרי בן יצא עוד דבר מלכות לצאת אל מקום נקרא אלבום מפאת אשبيلיאה בזמנן תשרי שנת תהי"ו והיה מקrho בו כמקrho בענין הנוכר קודם זה והיה שובו יחזקתו השם ממש והיה מסכים לענות את מר רב דניאל ראש ישיבה יאריך ה' ימיו על כתבו וכותב אליו במה שנולד שם ושבה וPEAR ואמר בזה וקראה

תלה

מנור ויעל את גדור על שפה
לשומם במרקח פעמו נדחפה
נדר בנווצת עוף ברום נדפה
המיד להוציאו שה אשר נטרפה
ירכב לחפזו במותי מגפה
או אין בידו מעלה ותנופה
תהיה בכת צנה בבזו עורפה
או אחיזו ירך בקרני סופה
ראש רדה ים או בציה עופה
תשוג מלוכה או תחי לגדופה
נד תר לנפשי את אשר נכספה
עמוני חסר עוגג בארץ עיפה
במה ימיין הור והון אספה
פיו יאיכיל סולת אשר לו אפה
מכבים ברם רgel אשר נגפה
פעם בדרכך מעלה טנפה
משה על ראיו כמו טוטפה
דופי אשר נגלה לעין צופה
ארץ עלי קו אחריו סלפה
חסדר ויחס נעלת בתוקפה
ויחזיקו לב צרקה רפה
עולם ומלאכם בעם אל חפה
ים הוא אשר רחוב ואין לו שפה
נצב במתכנת ולא רופפה

אם תבר עין גולה אשר דלפה
ילון עלי גפשו אשר בחרה לו
אל ערץ מנור אשר לרצעונו
ובסבכוי לביא ישליך ידו

חפין רכב על במתה בן עיש
מה איש בחכו אין צרי ותעללה
אם כל משוש הלב בהכבד אל
נפשך תבל עלק בבטן שחת
או אין לך גוס מאשר נגור על
ונגהג ולך בנתייב תלאות עד כי
עצל ראה דרכי והשתומם כי
ויעמידני בהיכלי עוגג

לו יחווני נח והוא רש ידע
מריב ביגע ואופה סולת
שלו היהות נבל מרדף משרה
מי טהרנו יולדיו התהורד אותו
שיםעה שמואל על שמואל ותנה
או צין ואחר בן תדבר כי כי
מהם ומיתר אבותוי עומה
ראשים אשר יקוף על שבטים חות
המה אשר הרפו הבלים חזקו
ACHI בני אבי עלייכם יקום
אמרו לשואל בעבר דניאל
ים הוא ולא מרנו נטפיו ותהום

לו יד בעחות מחסוך העדריפה
שרה רמיה באמות החלפה
אותו ורות מפי ברוב אולפה
בזה בכה שתאהב צפאה
ועב בעוצר והדרם בעיפה
הכח עלי מים כמו צפאה
עמו צדקה באמות נשקפה
צמא לחקתה אשר אספה
חרת לכל רעב לדת הטריפה
שופט אשר רצה ואפו כפה
אפקח ורלת מהלן אניפה
כיום עלי צרים אשר דרפה
רביהם וגבורים בילוי רפה
עדן לפנים וחיה לשרפפה
שםה ושמננו עין פריו לקצתה
או בעלי אברה ולוי אוועפה
יפה אשר נבחר למשרה יפה
רימה וכי עלי בטוב הקיפה
לאל תחינתך בטל הרעה
יקר ולא יכה אשר הוא רפא
אריה למונך לא יהי לטרפה

לו פה בעה לעז חכמים פצח
חלף לרדרך שהוא חדל כי מיום
דור ילדו זיך אמן
אותב לצפץ טוב ולא יכחש
טל הוא בחום היום ומשם יום קר
ארזו תבונה לא עמדו ארزو
הבט בדריאל ותחז נשיא
ושאל למטיף חוק תבונה על כל
כגביר מלא יד כן ימיינו את חוק
וראה ישיבתו בכסא שבת
פתח תחלתי אליו דニアל
ארום תחלתי למורים ראש
נהנו אשר חזח אלחים בני
באנו אליו ארצים אשר דמתה אל
קמננו בנשף ונשוה ערין
מי יתנני נא בבעל נקף
אל בית אלחים לחות בן דוד
ודבר פועלת אל אהוה לו כי
שרוי בחסדר עברי כל היום
אוליק בצל שועך עלי כי
אולי אשר הצל פעמים מפי
מה

כמה

ויצא לפשוט יכברחו האל בחורף של השנה הנוכרת אל פאת המערב
ואחריו בן אל מקום נקרא ריה ויתן ה' בעת ההיא תשועות גדרו הטובות בערום
והיה מהמקירה הרע שנפטרו בני דורתי בזמנ ההוא וכאשר ידע בזה כתוב לי
מנחם ומספר מה שהיה במלחמה ההיא מהתשועה והגואלה ברחמי האל ואמר.

זמן לאנשים יש	ק את בוס וקובעת	מלאות בתרעלה	מרוחה ומישבעת
וימיר בזדון רב	יענוף נטבותיו	אשר יעשה מישגה	בחסר ומגרעת
כאלו בנום ייחון	ברכות ויתנהם	עלקה במקלעת	מלאה ושורעת
זען דק וחדרום ב-	נדיבות ואם יעש	נכלה ביאה	ביבואה ימי רע קול
ה חدل מזמן דומם	בדוא טוב ומשמע	תרועה ומרעה	דרעת ונותן רב
זען המחשב עם	נדיב לב חזי גרה	לנכבל ביל דעת	להניד ונטע ל-
ובוחר אהוב נפש	להמיט וחבר טוב	עקור אחרי טעת	ספרים ובולעת
ידיד אם תמול היהה	וקובאת שאל עד כי	ירעה ותגול כ-	והיומ לרעתו
והיה בלב נשבר	תבלע בבלע את	כשטע מדרמעת	אשר אין מתחם בהם מסלה וקורעת
וחבש יהודתך	לשברו ומורשים	בଘול מעט אטמול	והיא נא ברוב מזור

בְּנֵי תְּהִלִּים

בימין מעדתך מבינה וודעת נמנזה ונכנת בחך זה מבקעתה	טהורה וירחיקו שאטו עלי נפש בברחה ובברע לא ועין צוף במכת שפי	יחבק לאיש בשMAIL חכם לב אשר יש שר בעבור תהיה בחך זה תמרר פי	במו בן זמן מכאייב ועל בן אשכח את ועל בן תנחם נפֶר טו תָּמָה מוֹמָן לוֹ פָה
ימינו בטבעת פעולות משגעה נוגפה ונושעת בישעו ומבעת נתנה מטבעת	ימחר ויעדה יד ונעת יהילא אמר אליהם לכל נפש לשוני מרגננת	לכפו בצרתו עלם מהוכמים זמני מושלח מן יגוני למושעי	ואם יק אגוש כפו בעת ייחביש אומר ולא בן אדרבר כי כמו האבלתי יום
ובצירה ונשבעת פעמים ולא נבעת תשועה למרשות בארצה ושומעת אליהם ומגעת	בחוכם בבואה מפני זבולה בחוק יד לצדיק ולא ישלה בבואה מאשר רואה	במיוחד רגאל ובנחתה מעדות בר מבעת אשר בקע יסגר بعد מבאר	ב אשר לא חבאים יד ואולם אליהם לא פתחנים ביר בברחה
מנעה ומונעת וסרים למשמעת ושדרה ומושמעת ואוחם משעשעתה	אשר מאנו מבא לבל בא ויוצא בה שרדים מתי שמע ומצלגלי שמע זכם שעשויה	מאוד ועדת חנק גבוהים בשימים נצחבים ומצבה ויאשים נקובי שם רננות וקול זמרה ואותם ממשחת	כה ובאו במצרים ושמננו סביבות לה ושבנו במלך רב לקרייה מלאה מד שמחה בבואהיה

קמו

תמו השירים הארוכים תל"ת. ועתה אתחל בשירים הקצרים בעור הזר. אלה השירים היו מושרים לפני בעות הרוחה והם הנוראים בתחילת הספר. ولכל אחד מהם עניין ידוע. ואמר

רשות

וביום גאולתי בך אגילה
עבדך אשר בטה בך הצליה
אפשר ואם ארישׁ ואם אגדליה
זעטך ואיך עומך אכילה
אסבַּב ואם אימין ואם אשmailtoה
שבלחה ותולעת עשה הסכילה
מה זה אני בהם ומה אוועילה
הו וויהו לעדי עד סלה

אל בום חיל בך אוחילה
מבטח לכל קזוי ארצוות הצליל
אל נא תשמנין למפגע לך אם
הן בחורתך לא יכillum גויים
אם עמדו לך עמדוי או
או אחטא מה פעלת דמה לא
הנה לך ארץ לך שמיים
מות תשיבני בכל נבראים

קמו

ולו עוד.

וביום פרות החבשי
צַלְקָן וְמַצָּא לְקָצָרִי
וְמַשְׁכָּרִיךְ שְׁכָרִי

התנערוי התנערוי
שלמו ימי אבל וסר
קומי שכורה סורה

בן תהלים

עתה יתו קם כארוי
יבש תהי עושה פרוי
לא יקראו לך עם מרוי

עתה אשר נראה ולא
ציון אשר הותה לעז
במוש מבישיך וודע

קמה

ולו עוד.

הלא חענני בך החוטי בליך דמי
ושאקו לשרך וששוןשמי אבל
ותקצוף ותאמר כי אני מומ אושאך משנאוי וה אלך ברו זאת עלי שמי

קמט

וליה איזאה.

עופר מקוטר מור דרוּר ולבנה
דורוּ עליה בסה מאור הלבנה
שם פה לתוכו ולסיס בעת באנה
גשתי אני כאשר לשונו ענה
חשתי אלְיָ סogaַה כמו שושנה

אייה צבי עלה ואנה פנה
בסחה לבנה את מאור ככבים
צפוף בלשוןך והשען על
בקש לדבר רע ואמר לי גע
חפיין אמרו סורה ואמר סוגה

קג

וליה איזאה.

ריח בגדריך לבשו שלחי
או דם עפרים תחרחח על החלבי
דורוי ונשתחי מקום מהריך קהי
באחת ענק מצארכנו ייחי

רעית צבי מבור שבוי החפה
הכמי אדרמים תמשיח שפתיכי
דורוי לדודך תגמול אהבו תני
לבוי בשתי עיניכי אם תפלחי

קנא

וליה איזאה.

אמת כי צבי לוקט
ורדים בגנן אהבתינו לך עלי תשלח חרונך
ולו חוזה את שד אהבתינו בעיניך או שחרוך
אשר שחדרה נא לוי דבש מנחילך עניתו תנה לי את דבר מלשונך
לאל חי עניתו בי אדוני עונך בזעף הנחטה

אמת כי צבי לוקט
אהבתינו בעיניך אהבתיך ואני
בדבש מנחילך זעף הנחטה
וקצוף ואמר לי

קנב

וליה איזאה.

אחמדור יופיך ותליך בעוני
היקרה לאיש אשר יקרני
רע אלְיָ אהבי והוא עין ימינו

סוב דמה לצבי וחרחך לך פן
אשנהה נורך ואחותם בעת תקרב
עין ימינו הבעבורך יאונה

קָנֵג

ולֹה אִצְאָה.

נְשָׂא כָּמוֹ אָרוֹן וַתְּסַבֵּכְ בָּצְבֵי
שָׁרִים וְלֹא נָסַו הַלְּכָה בְּשָׁבֵי
חַחַי וְלֹא תִשְׁמַע וְלֹא תִבְין חַבִּי
תִּתְנְפֵלְיָ לְבִי בְּרָאֵשׁ כֶּלֶם רַבִּי

תְּתֵה כָּמוֹ תָּמֵד בְּסֶנְסָנוֹ וְתֵה
לְשֻׁבּוֹת בְּהַתְּנוּפָה וְהַתְּרוּם לְבָבָךְ
אָוֹמֵר חַבִּי לְנֶפֶשׁ בְּעַבְורָךְ
אִם שְׁלַחְוּ לְרַבּוֹבָ לְבַבָּנוֹ

קָנֵד

ולֹה אִצְאָה.

דָת עֲד אֲשֶׁר תְּחִיה מְלָכִים מְדֻבָּה
שָׁאַלְהָ בְּקִיר לְבָה נְשִׁיכָה וּמְכָה
נוֹלָ וּבְדָמָעוֹת בְּנוּלָיִם מְבָבָה
חַכָּה וּוֹהָא תִּמְשֹׁר לְבָבָךְ בְּהַבָּה

שָׁח בְּעַבְורָךְ כִּי אֵין לְעַנְגָּה וּרְכָה
אִם תָּהָבָ לְשָׁוֹךְ וּלְמַחְוֹת יְדִידָה
אֲרָאָה בְּעִינָה דְמָעוֹת אֲשֶׁר לֹא
אַחֲה תְּחִיכָה לְאַכְלָ צָוָה רְבָשָׁ מַן

קָנֵה

ולֹו עֹוד.

וְלֹא אָוֹכֵל נְשָׂא קָצֵף אֲהֹבוֹ
וְאִם גָּזָח וְאֶת לְחַשׁ כָּאָבוֹ
וְתוֹן תָּגָמָל לִיְנִי וּחָלְבִּי
וְאֶל זָרִים יְדִיהם יְשַׁלְחוּ בָּי

לְאַטָּם כִּי אֵין כָּמוֹ בְּרוֹל לְבָבִי
הַמְּבָתִי וְאֶת רַופָּא אֲנוֹשָׁה
שְׁתָחָה יָין וּחָלֵב מִשְׁפָּתִי
שְׁלַח יְדָךְ וְתוֹן לְבִי בְּכֶפֶךְ

קָנוֹ

ולֹו עֹוד.

בַּיק אֶת לְחַיָּאָל מַדְרָךְ הַלְּכִיבִי
חוֹרֵשׁ אַרְכוֹה לְמַעַד נֵיךְ וּעַלְכִּי
אַרְצֵן אֱלֹהִים יִפְרַח פִּיהָ כְּמוֹתִיבִי
מַהָּ תִּבְצַעַי בָּאָגוֹן אַדְמָ שְׁפָתִיבִי

אַשְׁוּט כְּחָלֵק עַלְיָה גְּבֻעָת לְבָוָנה וְאַרְדָּה
אַשְׁמָעָ גְּדוֹפָה וְעַלְיָה גְּבִי כָּמוֹ מְעִינָת
כָּאַלְוָה כְּבָר שָׁעַדוּ אִישִׁים אֲשֶׁר אֵין בְּתוֹךְ
לִמְהָ בְּפָזָק תְּקָרְעֵי עַיְן שְׁחוֹרָה וְעַלְיָה

קָנוֹ

ולֹו עֹוד.

כְּפָם בְּמַתָּן אוּכְלֵי בְּבָבִי
כִּי עֹוד יִשְׁבֵם אֶל וְשַׁחְתֵּי לוּ חַבִּי
בְּמַטְרָ נְדֹבָות אֶל מְנוֹחָתָם לְכִי
גַּשְׁמָ עַלְיָהָם נָא כְּגִיחָן תְּשִׁפְכִּי

נְסָעָו וְנְסָעָה עַב עַלְיָ רַאֲשָׁם כָּמוֹ
בְּכָתָה לְבָכִיָּה וְאֶמְרָה לִי חַכָּה
עַד יִגְעַו אֶל עִיר מְנוֹחָתָם וְאוֹ
אִם יְחַדְלוּ נָא מְלַחְלִיקָה בְּעַבְורָךְ

בן תהילים

קנָה

ולו עוד.

<p>מִי לֹא יְשַׁלֵּח יוֹם פְּרִיָּה עַל פְּנֵי אֶם אֲתָה בְּעוֹז תְּדֻעַנְךָ כָּל עַזָּו עַפְרָא שֶׁפֶט וְאַסְרָא עַל עַזָּי תַּחַשּׂוֹב בְּעַינְךָ כִּי בָּצֶדֶק וּבְנִכּוֹתָה</p>	<p>מִבְּוּל יְשַׁלֵּח אֶל הַן מַעֲנָה רַךְ אֶרְךָ שְׁפָךְ דָם עַל עַזָּי תְּשִׁפּוֹת וְיִשְׁחוֹב וְתוֹעָה¹ בְּחַשְׁבוֹנִי</p>
---	--

קִנְט

ולו עוד.

<p>עַל קִשְׁטוֹת עַפְעָפָה וְתוֹרָה לְכֹבּוֹת בְּרוֹאוֹת כְּיוֹנִים מִשְׁלָשִׁים רְחִבּוֹת בְּעֵת תָּהָבָה לֹא יִשְׁלַּפּוּ לְךָ חֲרֹבּוֹת בְּךָ יִתְקַעְוּ חַזִים בְּקָרְבָּ קָרְבּוֹת הַלָּא תְּחִלָּה הַיּוֹם לְחֹלָה אַהֲבָה</p>	<p>הַחֲכִין לְךָ חַזִים שְׁנָנוֹנִים בְּבּוֹתָה וְתָהָבָה בְּלִבְבָּ צָר בְּתְשֻׁעָה וְתִרְבָּבָה כָּאַלוּ בְּרִית כְּרָתוֹצָבָאים לְךָ כִּי יִרְחָה כָּאַשְׁר תְּרִצה מַהְרָה עֲפָרִים וְאַם תְּחִלָּה מַחְרָה לְחֹלָה בְּעַינְיוֹןִי</p>
--	--

קִמ

ולו עוד.

<p>בְּעַינְיוֹןִי לְבַבִּי מִדְרִיבּוֹת בְּקָרְאִי וְשָׁם לְךָ לְבַבִּי הַכּוֹתָה וּבְרוֹךְ אֲשֶׁר יִתְרַחֲרֵךְ וְלֹךְ עַל בְּנֵי נְשָׁקָה וְאַנְשֵׁי קָרְבּוֹת מִמְּתִימִים מִתִּי מִסְפָּר וְאַתָּה בְּחֵץ אֶחָד בְּחַיִם רְכָבָה</p>	<p>וַיַּדְבֵּר לְבַבָּךְ אָנִי אֲרָאָךְ עַופָּר מִבְּוֹרָךְ אֲשֶׁר שָׁם לְךָ בָּךְ קָרְבָּלָג שָׁאת שְׁתָה לְחַצֵּץ וְלֹךְ עַל בְּנֵי נְשָׁקָה וְאַנְשֵׁי קָרְבּוֹת וְאַתָּה בְּחֵץ אֶחָד בְּחַיִם רְכָבָה</p>
---	--

קִסָּא

ולו עוד.

<p>נוֹמי וַיְשִׁיבָה לְעַפְעָפִי מַעַט שִׁינָה אַחֲתָה לְבַבָּו בְּלִי אֲוֹנוֹס בְּמַתְנָה תְּשָׁא לְחַטָּאוֹ וְאַם אֵין מְחַנֵּי נָא</p>	<p>אַלְיָהָה הַפּוֹךְ נָא לְבַבָּ גּוֹל אֲשֶׁר גּוֹל אֲחֹובָ אֲשֶׁר בָּא בְּאַלְתָּחָ וְנַתְנָן לִי בְּגָד וְכֹن כָּל צְבִי בּוֹגָד וְעַתָּה אָמָ</p>
---	---

קִסְבָּ

ולו עוד.

<p>בְּחַכִּי מִרְיבָּה וְהַרְוֹף אֵין בְּפִי לְעַופָּר תְּשֻׁבָה לְחַטָּאת מְכוֹתָה בַת וְרִיבּוֹ כְּמוֹ צְדָקה חַשּׁוֹבָה אֲרִי מֵת בְּרִיבּוֹ אֲךָ מִרְיבָּת צְבִי מְרִיבָה עֲזֹבָה</p>	<p>רִיבּוֹ אֲנִי אֵין בְּפִי בְּחַכִּי מִרְיבָּה וְהַרְוֹף אֵין בְּפִי כִּי תְּשֻׁבָת צְבִי בְּתַחַת מְכוֹתָה צְדָקה חַשּׁוֹבָה עֲזֹבָה חַזְבִּי אֲרִי מֵת בְּרִיבּוֹ אֲךָ מִרְיבָּת צְבִי מְרִיבָה עֲזֹבָה</p>
---	---

¹ נ' וְתוֹעָה.

בן תהילים

קט

קסג

ולו עוז.

בקבוק ורין לבד ומלא והביה
בדר צרי שמור להסיר כאבי
בות או בלב רך וגבר כלביה
לבות כמו שמעם מלך ונביה
דורי אשר חפן אני בו והוא כי
שוכן ושם אלין וויטב לבבי

כח מעצבי כוס ואמור לו קחה
כى יש באב סמוך ללבוי ויש
הבא בלב נדי ויוסף נדר
מטיב לבב רע לב ולו שמעון
בכום מנת חלקי וכוסוי והוא
במקום אשר אמצע גבעים אני

קסד

ועוד לו.

האמונה עלי קצויות וקרוה
נות לביתה שאר בלא הין ומרה
לא שחורה ולא לבנה ברודה
בעלות תעוג ושורות ושדה
בי יום זעמך ביום הפוקה ל-

רבבו נא לבת מלכים כבורה
הישנה בצהרים ולה גוחר
לא יגעה ולא בפלק עמללה
שרחותה בנערותה מלכות
יום רצונך ביום גאולה בתוך ל-

קסה

ולו עוז.

שרה שנואה על משנאיך שרוי
ערש חלי התנערתי התנער
התנשאי כי יש לעדרתך פרי

מלכה רעשה מלך התאזרי
עפרת שניר ארכה תנומתך עלי
התרפאי כי יש למכתך צרי

קסו

ועוד לו.

ותחת למדיה
ומות בעינה
ויקפי יחרה
תה לה ולא צדקה
כלאו אני שמתה
צבי דמותה שונא

על חוט שפתיה
וחשוך בעת אקזוּף
רצונה יהני
להכעים לצדיה

חדרפה בפניה
ואשחך בעת תרצה
צבי דמותה שונא

קסז

ולו עוז.

לבבות לאט משל
האח לי השבתינו
ברגע לאכזר לי
ליפויו במחמדרים
צבים חמודחו
כעינוי צבי נס א-
ואראה הייש עינוי

בארץ לממשלה
בימים וליל על
ונחפק בלי פשע
קניתים ימי גדי
צבים שלל
ערומים ולו אצלי

לבנה אשר נבראת
במה חפטני ככב
ליפויו במחמדרים
צבים חמודחו
ערומים ולו אצלי

בן תהלים

קמת

וועוד לו.

גם נאסקה תשרי ומות עטם
אדם וקהלו בכלוי רדם
בל איש ואיש יעש אשר זומם
ושמעו שמי מרים בהרעים
ירד זהה יעל ויתרומם
בכד ובכל גם יומם

מת אב ומת אלול ומת חום
באו ימי הקור והתיירוש
לכן ידרידי סוב אל רעים
אמרו חזה עבים בהגשים
ה וראה כפור ולשון מדורה זה
קומה שתה בכם ושוב ושתה

קסט

ולו עוד.

וימי רבעה הסתו קברנו
מראש ענפים זה לזה יקרו
שמרו והאצטו ואל תמרו
רייחם בריח מор דדור בצרו
לשיר עלי טוב הזמן חברנו
רעים ונפניא אהבים חפרנו

הנה ימי הקור כבר עברו
נראו בני התרור בארץינו
לכן מידועים ברית רעים
באו לגANTI ושותנים
ה ושתו עלי ציצים וקול סיסים
ין בדמעתי עלי פירוד

קע

ולו עוד.

שחר ואיכה אחרי נשארו
אכבה למען כי ברית הפהו

אהיה עפרים בבני עברו
יבכו לפזרדי כנחל ואני

קעא

וועוד לו.

ולכם יהי עליו לשלם גמליהם
אבל עת עשו לאל ועדתם עשו לכם
תנו לו חזיא היום ואל תחנו פוגת לין בליליכם
וכבו מאור הנר ווארו בכוסיכם
ה ואם אין בקר שר וחמר ותבר הי פתאים יהי זה חל- קכם מעמליכם

עליכם לפועלכם לשידר פעוליכם
ואל בעבודתו תבלו ימותיכם
תנו לו חזיא היום וחייב למשיכם
וכבו מאור הנר ווארו בכוסיכם
ה ואם אין בקר שר וחמר ותבר הי

קעב

ולו עוד.

מתם ואורם באשר בי יורו
גם לי וגמ לה לא יהי וגווינו

גאלו שנתי ואני אגוזל תנן
לא יטומו שינה באשר דברה

בן תהלים

קיא

קעג

ועוד לו.

חפשו היטב ורינוי כשלמה
ואני מאיין תנומה אבקמו
כי מנהג בם להכיעס מהרמו
אל יידרו סר וושאל בשלומו
אשרי עין אוחבם עוד תחומו

לא כמשפט תדינן עלינו
מהרי שובי תנומת עינינו
הן לבבי סר ונמהר אחריכמו
שאלנו נא את שלומי כי כל דוד
כהתח עין אוחבם כי איני

קעד

ולו עוד.

בשחקו לך או בעת יבנה
צרי למכחך ויום יכה
בטח ואם יתמהמה חכח

בזה זמן בוגר ואל חאמינו
לבעכור כי יום יהי מעלה
בטוב אשר ימיר זמן רע בטוב

קעה

ועוד לו.

למתי אשׁר	הבינני
באישוני	הקייני
בחוט שני	בכוורת את
והאיצו	עליה שחר
ורכמוני	בטרם י'
ימיתונו	ערסום רקה

מיודיע	הבריני
קרא שכוי	הקייני
צאו וראו	בכוורת את
ה בכום מד	מרוקחה
ותشير לי	דברים אם

קעו

ולו עוד.

כסף ולא ידעו אשר מכרו
בראות עפרים יינכם אמרו
נפת וריח מיר בכם חברו
מוזג בגין אחריו שברו

לקחו במי זהב אשר יקרו
אמרו תפנתנו עניותם בן
ראו דמות אודם וטעם צוף
הם שכרכני מעשים חנים

קען

ועוד לו.

פצעוני	מעאונן
עזבוני	אהבוני
לעלבוני	ורבוני
מאסוני	וכסוני

אהה שומרין	אהה שרים
טפחוני	אהבוני
והשكونי	ורבוני

בן תהילים

קעה

ולו עד.

ועליך לך בחתום חנני
ובשרו כליל פדות שבunci
שיר יידרות שמע ברנן לשוני
ובבכי זעם הלא תענני

על מרום קדרון כמגדל נبني
מרומי צר ביום קרב שברני
כוס ישועות חנה עלי יד ימיini
זה בעלך לך אחותה יגונן

קעט

ולו עד.

על ראש שניר שכני בעופר או צבי
טਮעני ישע מהרה תשאבי
שבו לבצrown אסירי השבי

עמי חבוי עד יעבר זעם חבוי
דחוק מישנאים משאוב מימי באך
הנה אלהיך בקהל רם יענה

קפ

ולו עד.

טוב אתה ואזרך במ' פיך ובלבך
צירה ואוחיל לישך עך ושגבך
נעדר שרפים לבשך רני ברוכ טובך
אמר ה' אשר יריב לך ריבך
רות יום קרב אייבך
על ובסביבך שמע במרכבותך
יבער לעולם לך אומר להאב ולא
אראה חרבות וא' שען עלי חרבך

יום צר ומזוק אני זכר בשורתך
אוכור בשורה אשר היא לנחם בבואה
חשלה ללבוך והוא שוכב בערשך והוא
ישבו לנגיד ומי כאל חוו שח כה
ב' תUberior יום במ' ¹ צרכה אני אתקר
גם נבריאל ח'ב' ר' בשרני אשר
כוי תכלחה לך במ' אש לא תקעה לך
זאת הבשורה אשר אתמוך כחרב ביד

קפא

ולו עד.

מאמרי בחותמי תאריך יגדל ה'
שערך ליל ופניך מאור היום בעינוי
את צבי דורי וכל דורים אשר היו לפני
רברו בך כי חמודך הרם לסוני
שמעי ליל שכני עת זכרתיך שאוני שאלו מה לך אמר לו מה ארבר אל שכני

קפב

ולו עד.

ובלב טוב שתה דמי ענבייך
בין אהלים ונרד על מי ברכה
פה כמו תורה וסוס בעת سور החבה
כוי בכיר נרצן לאל מעשיך

לק יידי אכול גאל לחמן
קום ורג' כמו צבי או יעלים
עם חבריהם יצפانون Shir ברטוב
cum ומלא שחוק לשונך ופיק

¹ נ' כי תUberior ים במ'.

בן תהילים

כא

קָפֵג

ולח איצא.

בָּא גּוֹאֵל שְׁלֹמֹו יְמִי אַבְלִי
כָּן הַחֲרָכִים אַחֲרִי בְּתַלִּי
דוֹדִי אַנְיָ לְדוֹדִי וְדוֹדִי לִי
מָה תַּעֲשֶׂה אֶת לִי ה' לִי

לִי חֻמָּן אָגִיל בְּתוֹךְ אַהֲלִי
בָּא גּוֹאֵל הַצִּיּוֹן וְהַשְׁגָּהָה
כָּמָה תַּפְתַּחַנִּי וְתַשְׁוִתֵּת אֶת
אַשְׁקָּןִי שָׁהָבָה נַפְשִׁי

קָפֵד

ולו עוד.

לְקוֹל בְּנוֹר וְעוֹגָבִים מִטְיבִּים
שְׁתָה מִבֵּין שְׁפָתֵי דָם עֲנָבִים
כְּסָות שִׁיחָור בְּמִימֵי הַזָּהָבִים

אָהִי כּוֹפֵר לְעוֹפֵר קִם בְּלִיל
אֲשֶׁר רָאָה בַּידֵי בּוֹם וְאָמָר
וַיַּרְחֵב כָּמוֹ יָדָ נִכְתָּבָה עַל

קָפָה

אייצא.

בְּלָא מִכְמָרוֹת
כָּאשׁ בּוּרָת
בְּעֵת אַשְׁמָרוֹת
וּבְסָחוֹרָת
מְרוֹמֵי קָרָת
עַלְיָ אַדְרָת

לְבָא דָרְנוֹי יָצֹוד
לְךָ בְּקָרְבָּנִי
מְעֻסִּים רְכוּנוֹי
מְלָאוֹ בְּתְרִישָׁוֹ
נְתַחֲנוֹ קְלָם עַל
כְּדָמוֹת סְפִירִים

לְבָבָ�וּנִי עַיִן
אָם יְכֻבוּ מִים
קוּם יְדִידִי קוּמָה
מִירִידִי עַופֵּר הַמִּים
וַיְשַׁמְּעַ קָול הַתּוֹרָה
וּדְמָות כְּכָבִים

קָפֹו

יעוד.

יְבִכּוּן עַל נְדוֹד חֲבָרִים וַיּוֹם נְדוֹד יְקָלְלוּ הַפְּרִירָה יְצָהָלוּ

קָפֹן

ולח איצא.

מִימְיוֹן עַלְיָ דּוֹדִים לְדִמְיָ אַרְבָּוֹ
לְבָם וְאַיְתָה בְּלָבָם יְכַתְּבוּ
עַל יְדָ וְלְבָוֹתָם תְּאוֹנִים יְדָבוּ
נְטָעָם לְשׁוֹנוֹתָם בְּרָאֵשִׁי נְצָבוּ
קָרְבָּו וְאַם לֹא יְחַשְׁבוּ כִּי תְּקַרְבָּו

רָאֵשִׁי מָקוֹר דְּמָעוֹה וְעַיִן שָׁאָבוּ
פָּנוּ וּמְחוּ אֶת אַהֲבִי מַעְלִי
נְפָשִׁי בַּיד רְעִים אִמּוֹנִים יְקַבְּצָוּ
הַס אֲזָרוּ וְקוֹתָה בְּמָוֹרָשִׁי בְּעַת
נְדָתָם וְהַאֲזָרוּ קוֹצָוֹתָם בְּאַשְׁ

בן תהלים

קפח

ולה איזא.

יצקו בם בני נשאים רביכים
הברקים והעלו בם עשבים
מי והובים בתוך גביעי זהבים
בין מאוריהם ומחשי ערבים

אהלי בת נשיא ערבי החרבים
והণיעום אבות רעמים ואחיזות
אחריו יצקו לך שם אהובים
עד אשר אין בר תבונה להבדיל

קפט

ולה איזא.

אוכל להכיל אש יכלת לחמי
קרעה בעינה ואמרה לי במי
עש ליר תשך בוכרה את שמי
רבת צדרתני ולא תנחמי

הייא שלחה בינוי לחומי אש וair
אוכור באמורי לה בנפשי את והוא
אם את הקלות את הווית לך פנות
רבת צדרוני והנחמו ואת

קצ

ולה איזא.

ראו משנאי את אשר כי שברו
דרבי אשר חפזו והפכו אחריו
בי שלחה שעו ולשוב מהרו
על לב יידודותי לפען תוכרו

חיה בר שברי ועל ייך כבר
הلمו עלי דרך נתיבת לעשות
אלו תשלח אש נזרדים במ כמו
למה שכחחים את ברותי העלו

קצא

ולה איזא.

נשוא אור ודם
בשפטוomi יוכל
קרבי ותורם
וירקרו בתוך גופי
בעגל ובון ברם
ועצמי יגרם

וגופי בתוך יאור
لتמוך ביום נרד
עגמי ורחהפו
בלבי כמו יקוד
ילחת לחומי

לנודך בקרבי אור
התמושך בקשת נוד
לנוד אהובי ועו
ואמצזא לפרוורו

קצב

ולא איזה.

מעין אשר מימיו בעב ירעפו
על פי שנים בו דמי יספו
רוח אשר לבי כמו ידפו

מי שם בעיני יום נטיעתכם
אם הכבי יקריב תשובתכם
חם תרطم רוח בלכמתם והם

בן תהילים

קטו

קצג

ולא יצא.

ימוחי מדורתי
ירידי חזרי

באהל כמו ערבי
ערבה והומן

ותחת ירעה כל
יוצריו בערבי אן

הילד אני שוכן
כבר שכחוני הד'

קצד

ולא יצא.

גפן וholesידו בני
בני שני כדים קנה
לא בחבויות וחנה
נגיש וכל איש נענה
מכוס אלוי פה וענה
יבער כמו אש בסנה

חבלו בני עבים בנות
אשבל ולבן מבני
ולכה אליו אוצר ממור
ואמור פתח פך לכל
ויצוק בכום מבד וצק
אראה בכומי אש ולא

קצתה

ולא יצא.

וכה אמר
פני חמוץ

בכום אקדחה
סגולות על

ערעה כד
קרוה אלף

אשר עמר
בידי אנך

קצז

ולא יצא.

בום לקצחו אתה תחזה
איש אמרו לו קח זהוב וצא

הירידים ישתוון לך מקצתה
סוב שתה כהם ואם ידריב בך

קצז

ולא יצא.

ואל בו כל יפי גמר
וקומיה לו כמו חמוץ

ידיך לך המר
בומו דקה כמו רמון

קצח

ולא יצא.

לאט לך לאט סמכי לבבי ורחמי
וכל מה ידבר בך ואתת תחני רמי
בימוי דמי עבדך וחוי אל תשלמי

למי חדרו עני צבאים חנית למי
בכל לך אהבי לך ולכך כמו צורך
חפלחת לך עבדך בעני צבי ומית

בן תהילים

קצט

ועוד לנו.

על כי יפלח כבורי
אמיר בקהלן כבורי
לו ואביאו בסורי
אקור ואשך לידי

מה זה אשלם לדורי
אם אחליפו באחר
הנה אגלה צפוני
אם בא ועמד לנגידי

ר

ולו עוז.

ברחה כמו אש בתוך ברדר מלוקחה
בעלחת שפותחות כחות שני וחוץ בין
הטוב ופה כגר פתחה מרוקחה
מציה כארם ומוחץ ציתה בדולחה
מדם חללים קצה יירה מאדם לבן

רא

ועוד לנו.

ואהבתנו בתוך לבי שמורה
התורתה אור מאור פני תורה
כברקת בכף עלמה שחורה

אהוי כופר צבי הפר בריתוי
אשר אמר לסחר בעלותו
ומראה הלבנה כאפללה

רב

ולו עוז.

תשיב אליו צלעיו לבבו
לבי וווצרו בן אהבו
טוב זכרך דורי ישיבו

שיימה ימונך על צלעיו
תריב למן כי אהבו
אם יעוז גופי לבבו

רג

ועוד לנו.

ומזוג באספמיין
ראשים אווי ירצה
יגינוי בדם אשכל
... ...

מאדם במראהו
וחלש באגניו
ושכול אשר דמי
כאל ידים